gaffel

gáfel, pl. gáfla

m. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaffel, s.

gáfal, ; gáfla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

6. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gagn, s.

gan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

11. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gagna
v.

gàjna -a -ad. begagna.

P.L. 1901. Språkprov. se tobis

gàjna enl. M. Hedkong 1926
i en text i aeg. m. 304.

St. Köpinge. Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gagna

gàgna, =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

begagna, använda

Repr. pär. form!

ja, gagnar, snäs.

Jag använder snus.

n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gagna

vi gàgnar ö̀ta

návor. Vi begagna inte

navare.

M. f 80. / ja har ö̀ta

gagnat dé pa mòga haran

ár. Jag har inte använt dem

på många Herrens år. M. g. 80.

Överg. d > t fof. d.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàgna, =, -ad gagna ob.

begagna, nyttja

Kap. på v. form.

de gàgna är nöta.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gala

vb.

gàla, gôl, gàlad

Sves. gal l. gàlor / gàlen imper. pl., äldre form; se ex. lapp. VII.

fsv. gorna, skorka

han. gôl o. skrég. Han gornade och skrek. / sov n. f. 80. / gôl. de o. skrégz. fl. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gala

dɛ gɔ̄l o dɛ skrɛ̄gz. de
golo ah de skrehe (om gäss).
K. f. 86. / ... non som gɔ̄l
o skrɛ̄gz på dɔ̄m ... nå-
gon som gol och skrek på
dom (arbetsfolket) (gormade
och skällde). Ök. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Är. om vissa djurs läten: gala

mitt hon. gal rätt.
nickel rår hon gal fult
(otäckt). D. f. 86. / ugglan
hum. sidor här ute o.
gal. Ugglan hon sitter
här ute och gal. D. f. 86. /
de va jo rädd,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. gala

om, hon, hade,
borjad, o. gàlad. Det
var (vore) jù illa, om
hon hade börjat att skri-
ka[x]. R. f. 86.

x) Om en flicka, som skulle
båras till dopet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. gala

Ao. 'kväka' (om grodor).

frørna de gálor, dé hørde en áltid fråsana, nar de gól. Grodorna kvåka, det hörde man alltid från angarna, när de kvakte. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

gala

dær va mòza, som vb.
gól på tjènarna. Det fanns
många som gormade och skrek
på tjänstefolket. R. J. 86.

Av. skälla (om hundar): ha e
da dòras hòz hédor, som
ha vårad hår o gàlad?
Vad är det dåras hund heter,
som har varit här och skallt?
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

gala
vb.

gålan ñte so-
mied! Skrik inte så för-
färligt! K. f. 86, citerande
en äldre generations språk-
bruk. / när skåden gôl,
venta du främad. När
skatan skrattade, väntade
man främmande. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

gala
26.

izan ~ já hizda ~
o ~ gàla, so ~ hada ~ han ~
klipt ~ ad ~ áv. Inan jag
ham skrika, hade han klippt
det av. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàla

gàla, gål, gàlad

Pres. sg. gål

om höns; stundom äv. 'bråka'
(om får) och 'råma' (om kor)

fåren står o. gål.
fåren stå och bråka.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Ahnstedt 1931

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala v.

gåla pres. gal

hönsen di gål.

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala
v.

gàla, gål, gàlad

di va snàlà, sa de gál.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala II
v.

hær spréjon di a gál ---

(tjatar, skriker)

Nr 4878. St, Herrest-Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala
v.

gå̀la, pret. gål

di va sa sn̄å̀lá̗, sa de gǻ̗l

(uttryck för stor trälhet)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala
v.

gåla . gålor el. gål

hån = enträgen bedja

han stan fólk lågs me vèjan

a gålor: fan ènta jå koma mé?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala

gå²la / gal l. gå¹lor, pl. gå²la,
gål, pl. ²– l. gå²lad, gå²lad, blåū
²i n. sing., gål, pl. ²– lr,
pres. partidj gå²lanhs) intr.
gala. Ja vå²gna, nar to²tana
bejjzle o gö²le. – ha gå²len i le²le
ö²za? – dræ²zana fö²na gå²lanhs
o stri²dzanhs fs gå²dan om kvi²lana.
Pres. partidj gå²lanes. ö²ja.

№ 300 Herrestads härad.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gala

gåla gål gåled

åv. = bäsnas · gråla .

Bäjnt gol po mi' i da å ta ad vi
hade fårtalat -en .

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galant

galant

utmärkt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galaten

i'utte. de gar ti' ga lå'tons

= gå' galet. Hin fel.

1340 Bjeresjö. Hanjagurka
H. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen
a.

gålen, u. gålad

å, för så va de ju rént gålad.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen
a.

gàlan

neutr. sg. de gàlnà

de e de gàlnà nan di tan

po kuìtàn

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen

gå²len, m. och f., n. -lad,
pl. -lna och efter por. pör,
¹-len o. s. v., komp. ²-lnare,
²-lnast, galen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen

galen. neutr. -ed

han en nod, e dʼ galed, han en ente nod,
e dʼ liasa.

Nr 3906 Högsjö Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-galen, a.

gàlen, gàlen, gàlad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

113.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I gàlan galen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

gālna pl.

han- skāva -s2 gālen. Han
bar sj tokigt ät (om en drucken)

brùmsarna e- so- gālna.
Bromsarna äro så ettriga
att sticka. / Sv. 'arg', 'ilsken'
grīsen blē- gālen o-

galen

gålan

= förargad

han blev så gålen

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II galen

högde - nöm här.

Grisen blev ilsken och

högg honom här.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen

neuta · gåled

då vå de rent gåled en tåga

i: en period, så länge spökeriet på
St. Herrestads gård pågick

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen:

ja blen så gålen på dom,

men di jèmnan dom

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gålen, gåled, gålna galen

galen, felaktig,
underlig, komisk.

de pråta så gåled dær.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galen

gàlen

arg, ond, vred

so. ble ja. bjørklön

gàlen. Ja° blev jän Björk-

lund ond. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galenbär

gàlenbær kol. sb.

Enl. uppg. ett slags röda bär
på i skogsmark växande
knappt meterhöga buskar

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galenbår

galenbår

vaekra bår likt slån ; den som åt av dessa
blev galen.

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galenskap

gålenskäv, m., -en, pl. -or,
-na, galenskap.
2.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galet
adv.

gàlad

befångt

da. hörs. jo. gàlad.
det låter jin befångt.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galet
adv.

gåled

nar ja to imöd ståled –
de sa gåled ud.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galet
adv.

gåled komp. gålnare

jo gålnare di svåra, jo
råliare hårda di

i: på hustaken

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galge, s.

gälga,

21.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàlla, -an m. galla sb.

dv. var som v. gàla. Det var som galla (d: illasmakande). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× galle

gål²k, m.,- n, pl. obrukl.,
1) galla, bef som gål²k,
2) gallblåsa. hå¹for slæ²zde du
gål²kn? ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galler

gálor n.

dær e gálor ùtanfòr.

Det är galler utanför.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gallerfönster

gallerfönster, m. fl.

(t. ex. i fängelse).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gålko f. j -r gallko s.

gållko

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gallra
v.

gà̲l̲ra -a -ad

mò̲r hum ha ga̲l̲rad bê̲dor
hé̲r på gǽ̲rn.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gallra

gàlrja , = , -àd

gallra rotfrukter

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gallra

gàlrpa, =, -ad

gallra rotfrukter

galra. bẹ̀dor gallra be-

tor.

n. S 82

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gallring

gàlrug

(av rotfrukter)

-g- nyare fö-g

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galosch, s.

galósa, -n; -/or, -/orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ galoscher

kalosé:a -a -ad

bottna om lådeskor

(Rätt översatt? Betyder annars: försedd med nytt ovanläder)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galt

galt, -'en, -'a

hangris (kastrerad)

(Om fargalt användes
ärnen)

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galt

gall, m., 1- ar, pl. 2- a, -ar,
gall, kastrerad hansvin.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galtgris

gàltgrisor *) pl.

grisar av hankön (kastrera-
de redan som spädа)

*) Vid motsatsbetoning.

M. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galtgris

galtgris, m., -ar, pl. -grisar
l. -grisar, -na, galtgris,
gris af hankön.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

galtgrís

galtgrís, pl. -ís, -a

gris av hane-kön

H. f. 86,

Jfr sogris

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gamnal

gàmnal, ~ -t, gàmla

den gàmla de gamla, den
allra äldsta gene-
n. f. 90 rationen man minns,
pa ske mest om en
bortdöd aldre gene-
ration.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gammal

den gàmla zègla! Din
otácka gamla kåring! /
en gamal husrygga. Ett
gammalt husruckel. / de
gamla husryggorna de
gamla husruckelen. / de àlra
gàmlasta de allra åldsta.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

gàmàl

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal:

gàmlahòrti a nèls =
gamle Hurtig och sonen Nils.

di gàmle Larsànons = de gamla
Lars Anderssons = den gamle L. A. & hustrun

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal:

ja de va di mied gamla di sa: ga nér i stólan.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal:

den e ènte sa vǽrst gàmal

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

adj.

gàmal, – –t, gàmlå

Best. pl. gàmla

di rèktad gàmla sa áltid sèla (sälja, autsi intē sèlja).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

M. / 29

Hugo · Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal:

di gàmle nelsjùns =

de gamla Nils Jönssons = den

gamle N.J. och hans hustru.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

gàmål el. gàmal

de e et gàmalt anstöv

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

sup. pl. de gamlaste

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I gàmal gammal

gàmla pl. obest. form.

Äv. substantiverat, t. ex.:

hær e gàmla, som

e dèa lozt for

mér tèd. Hær finns

St. Herrestad / gamla

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gammal

personer, som dör
länge före min tid (d: i n-
nan jag blev född).

D. S. 78 / gàmal vá han.
Gammal var han
(vid omfas).

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. gammal

vr. lèsta om gamla
kóna. Vi lèste om
gamla kungar (d: i läs-
liske historia). ja ved-
N. f. 78. / ånte hör gámla
de vå. Jag vet
inte, hur gamla
St. Herrestad de voro.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

gå²mal, m. ok f., n. -l, pl. -mla ok efter for, för ¹-mal o. s. v., komp. ¹ælre l. ²-lre, ælst, gammal. — Ø. nyare målet gå²mal l. -or, m. ok f., n. gå²malt, pl. ²-mla o. s. v.

ln gå²mel l. gå²malor kwinna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

,gammal

gàmmal, gàmmal, gàmmalt, gàmla

ålra l. àlra, alst

/de gàmla bå̀ran.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112. 114. 115.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

mf. gàmlå

dø' i gàmlå tidon.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. gàmål l. gàmål (ɔ) gammal
(stärkt bitryck på ultima)

gàmal, { gàmält, gàmält } pl. gàmla
Superl. någon gång de-gàmlasta
de äldsta levande.

N. f. 80 de-gàmla de
K. f. 86. gamla, gamla män-
niskor.

de-va-ingàntiŋ för-
gàmla. Det var ingentiŋ för
gamla människor. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gammal

gamla, klòkor

gamla (vägg)klockor

K. f. 86. / en, ànlan

gamal, klòka. En annan

gammal klocka. K. f. 86. /

ált gàmalt, so, sǫfzor, du,

bp, ud. Allt vad antikvite-

ter gäller, så söker man upp

det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. gammal

de ~ dær gamla ~
skåved. Det dær gamla
skåpet. K. f. 86. / en ~
gamal ~ gòbe. En gammal
gubbe. K. f. 86. / 2 ~ gàmla
tìdor. I gamla tìder. K. f. 86. /
dɛ ~ e ~ jo ~ en ~ gàmål vérs.
Det är ju en gammal vers. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. gammal

de gamla sa skýla.
De gamle (en nu utdöd ge-
neration) nämnde "skö̀la"
(i st. f. skö̀lja). K. f. 86.
gamla dö̀lra hus gamla
dåliga hus. N. f. 80. | hå̀ns
begrå̀fte den gàmla. Hans

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

gammal

begravde den gamla
i gelkoten (i motsats till de
överlevande ungarna). K. f. 86.
där va gamla, som
sad o flätte. Det fanns
gamla personer, som satt
och flätade (s. k. duktråd).
K. f. 86. / en gamal, gär en
gammal gård. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. gammal

nöte e. gàmla, tïdor inte
i äldre tid, inte förr i tiden.

K. f. 86. / för sto, ja,
gamla, màna o. sla,
stén. Förr i tiden stod
i'n gamla män och krossade
sten med slägga. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. gammal

en gamal vógn

en gammal vagn (med bibetydelsen skrangli, dålig).

K. f. 86. / en smàlta tál en gamal krók.

Vi smälte talg i en gammal spuka. K. f. 86. / de va lìa gàmla, dí två pàgana. De voro líka gamla, de där båda pojkarna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. gammal adj.

dær va nón
ow de gàmla o sa
famély. Det fanns någon
bland "de gamla" (d: den allra
äldsta generationen), som
sade (uttalade) "famelj"
(d: i st. f. familj).

R. f. 86 | so fa de selja.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1941

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

gammal adj.

vék a. du gàmla.

Ja måste de sälja undan av de gamla (komma inom kretsbesättningen). N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

gàmål

dær e én gàmål graavstèn

stàn ennå.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal
adj.

gàmål

hon han dótra hon réson te a
blén en tàga, aw de hon e gàmål.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal;

gàmal a.

gàmalt n.

kan è mièd

gàmal;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammal

gàmål. gàmålt

men de èna dee gàmålt

(I: huset)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldags
ord.

gàmaldàs

dæ dànsa di mièd mér
gàmaldàs.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldags

gàmeldàs

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldags
adj:

gàmeldàs

gammelmodig, hörande till
den äldre allmogekulturen

K. f. 86. / gàmeldàs mad
äldre tiders allmoge-
kost. / gameldàs
sàga sånger av gammalmodig
modell. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldags

gå²mel²dàs, oböjl. adj., utan komp., gammaldags.

gå²mel²dàs folk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hään.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldags II

gå²mel̲dà̲s, adv., utan komp., gammaldags, på gammaldags sätt.

den kwinnan hum e so gå²mel̲dà̲s sked̲. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldagsklädder

gàmaldasklée, -na.

(på tal om folkdräkt)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammeldagskläder

gå̊mældaskl̊è, genus obe-
slåmbart, -n, pluralt,
gammaldags kläder.

Mans o ja vi ha ènte ûdan
gå̊mældaskl̊è. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Alars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gammeldagsknapp

gå²meldagskràp, m., -- en, pl. -- a, -- na, gammaldags-knapp, knapp af gammaldags sort.

Ded e en gå²meldagskràp som ha dad få¹rahs.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldagsmen

gåmeldasmän, m. -, -n,
pl. -, a, -na, gammaldags-
man, gift karl med gammal-
dags åskådning och seder.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldagsplommon

gàmeldaasplömen pl.
plommon av för odlad
sort.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I gammaldagssnack

gàmeldasnák n.

gammalt bondmål, dialekt.

kom. du. ma. gàmeldasnák, so hada. du. jènast forvéda. ja. dom.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gammeldagsmack

Talade de dialekt, så talen
man genast nyfiken på
dem. (Gälde dialekttalande kantbor, som hade
arbete i Ystad omkr.
sekelskiftet och senare).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammeldagstyg

gåmeldastöj, n., - ed, utan pl., kollekt., föremål, saker af gammaldags slag.

pærlårsen kan ha ett helt rom full mk gåmeldastöj au åla påtor. Bromma.

Nr 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammeldagsvis

gå²mɛldɑsvi̲s, n., oböjl., förek.
blott i uttr. jfr g., enligt fordom
brukslig sed.

Här kan vå²ra nå̲n som bru̲²gar
jfr gå²mɛldɑsvi̲s o så̲ lid hå̲r.

St. Kå²pinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gammaldagsk

gåmeldasòdz, n. ,- ed, pl. =,- en,
häst af fordom förekommande
slag, ras.

Gåmeldasòdzen dä' va hära
säga fredz; di hädde älri kwärfs
ela anen säga ihelom, sedn di
fingo ädde om vintrana.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gamsa

vb.

gàmsa =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Aresk Koug 1961.

> > ?
göra överdrivna tuggrörelser, tugga på ett ovardat sätt. (= "vré me mózen").

sed inte dér o gàmsa!

= =
Sitt inte där och gamsa!

K. G. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gan r. i ½ or

gan s.

gom

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×gan

gånorna pl. sb.

tandköttet

K. f. 82. / ha ont i

gånorna ha ont

i tandköttet.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

19 sp. s.

gåse

57. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa

gåva -an -a -ad

(i Gnists hd: gåva etc.)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva ;-r,—;—;-d. gapa vb.

gapa

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa

v.

gàwa -a -ad.

P. L. 1901. Högeltet. Herr. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa

gava, -a-ad */ ä a =

ä el. a ?

gava vå = sluka luft /b dock lava

När vi skole gå inj å eda, så mamman:
Nu ska du fått stå å gava vå i di,
alla edor du fån mied.

Nr 3906 Sövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa

gåwa (- ar, - a, - ad, - ad, bloū
i n. sing. , - a, pl. - an l.
- wan) inh. , gapa.

✓ Högestad, Bromma.

gåva etc.

✓ St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Hårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa

gàrfa, =

Öres. ½ ar

han gavar
sömnad. Han "ga-
var sömnigt," dvs.
han gäspar.

K. f. 86.

han, glödde o. gàva. Han
glodde och gapade av förvå-
ning. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

gapa

Äv. i betyd. 'skrika' l. sjunga med mycket hög röst.

de står o gåzor, de står o gàvar sá.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapa
v.

gåva -ar -a -ad

(Alltså icke gåva ss. i Gunits hd)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàrpa, =, ¹-ad

gapa vb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapestock

gaveståkk gåvestök

skaffeskap i kyrkan

ja ska sätta di i gaveståkken, om du

tar urtor i haven.

(anv. ss. skrämsel mot barn).

Nr 3906 Högsrör Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapkals

gåvehåls

"kallas den som pratar högt".

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestad (S:t)

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gapstock,

gàvlstok — -en s.

di fɛ̀ɛ̀ ɛ̀da i

gàvlstòkɛn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garage

garáʃ. -ad

nytt ord

även bílgaráʃ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garantera

garantéra

Obs. konstr.

Om de e nan sånn, de kan
ja ènte garantéra for.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

gárde, -ad

de gàmla gárdad

J: det gamla släktet, den gamla generationen

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gardarob

gadråp, d. gadaråp

genus: pl.-or

vi har fått bo gadråp a

madskåv.

(Lundgrenska skiftet.)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaderob II

Åla hade vi' änte hat
nen gaderöpa a höjnt
klänna i.

M.O.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gardin

gardinor fl.

K. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gardist, s.

gardist, -an; -ar, -arna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

105.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garn, s.

gårn

52.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garn

garn, -ad

gárnad va. arbýt.

Garnet var oren (tiutras-
lat).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. garn

garn n., -'ed

da- l'el- sél e- gárn.
Det "löjte" själv i garn,
det formade sig själv till
garn (om ull- l. lintråden
vid spånad). R. f. 86.
an- hazzk- gárn. En hank
garn. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. garn

nú ha-ja-
vàzat[x1] dí gárnad. Nu har
jag vindat det garnet. K. f. 86.
di hada-ja-en hàspa
o hàspa gárnad-mà.
Man hade ju en garnhaspa att
haspa garnet med.

x) Övers. d > t förf. d | K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garn

garn, n., ¹- ed, utan pl., kollekt.
garn, ²/ med pl. = , ¹- en, fisk-
garn, - nät. Vi fiske ²nätt
med ²nåtan ¹ifrån ²ovana garn.

St. Köpinge.

Allm

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

garn

de va hùma-

spözed garn. Det var

hemspunnet garn. K. f. 86.

"Garnets väg": 1. Från garnhas-

ken x) till garnvinden. 2. Från garn-

vinden till bultorna. 3. Från

bultorna till varpan. 4.

Från varpan till (ty)gsäcken

i vävstolen.

x) med hjälp av en
haspa (se 2. haspa)
formades garnet till
hankar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garnhänge

garnhängare -ad, pl. =, -en

ställningen för upphängning av fiskegarn

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gannhänge

gannhænge, n., pl. =

pålar för upphängning av fiske-
gan till torkning.

stuton eller öse gannhænge.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garnmyskan

gar/nästa l. – nästa

n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garnvinda

garnvinda f. ; -or

garnvinda

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gamvinda

gamvinja

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaunvinda
s.

gaunviya -an.

även endast viya.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garnvinda

garn/vrïza f.

l. — vïza

K. f. 86.

Jfr simpl. 1. vinda sb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

garvare

gàrvarə m. ; pl. =

K. f. 86.

garvarə - grønvål.

Garvare Grönvall.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/garvare, s.

gärvare, -n; =, -arna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

106. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gasse

gås, m., – n. utan pl.
råglosta: Bromus secalinus.

√ Allm.

Vil en sår gås på en
båk, så bör ed rue. o-
sår en rå i en hula, så
bör ed gås. Bjeresjö.

Hans.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gasse

gàsa -an,

Bromus secalinus

Hellm.

P.L-1901. 300. Bjerelyd, Hemest-hd
m. fl.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàsa

gasse
sb.

ett ogräs; råg; rågloosta
(Bromus secalinus)

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gast 5.

gast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

101. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gastabloss

gàstablòs. -ed. pl.=, -en

bloss som visar sig över nedgrävda skatter.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gasverk

gasverkzad (sb.

gasvérkzad best. sg.

(svag gasverket i Ystad)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gata

gå̀da -an

bygata

på fèlva gå̀dan, mi't̲for

prèst̲agå̀rda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåda f. i ½ or

gata s.

gata

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gata;

gåda, -an s.

— or, -na

bygata;

för dànsa vi på

gådan.

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gata II

" hæn kamon en fjyv ! skæj

han på gàdan .

Nr4062 Bjeresjö,Herestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gata

gàdfa, -an, -or f.

a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåda, sf. -n, pl. -dor, -na, gata (i by l. i stad).

gata

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igata, s.

gå̀da, -n, -dor, -dorna

på gå̀dan, gå̀dorna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

109. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gata

gàdfa, ÷ar, -or f.

gata (stadsgata); äv. byggata.

da. e. som. glemma. gàda,

nor. hum. e. nyskåwlad.

Det är som Glemminge byggata,

när hon är nyskyfflad (se u.

sistn. ord). - R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gata

vrkan ~ gå̄da

va ~ da ~ dí vå̄? Vilken

gata var det det var?

(: Bokaregatan i Ystad).

R. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gata

gàdå, -ån

di dànsa på gàdån

(hài = bygatan)

hàrsta gàda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gatugrimma

b. f. gadegrimman

= sädesärla.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gatuhus

gàdehús -ed. pl. =, -en

vid bygatan liggande äldre hus utan jordbruk.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gatuhusare

gàdehúsare pl.=

husman i gàdehús

han kàlas ìavel gàdehúsare

a va skàtefriad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gatukärs

gå̲dafjå̲r, -ad

bjadamm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gatusten

gådastenen best. sg.

stenbeläggningen på gatorna

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gavel

gavl, -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gavel

gøwl. ¹an. gòwla.

-ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaul m. j 2-a

gavel s.

gavel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gavel

gåwl, -'an, -'a, -'ana

ga 'hän ti 'gå'wlan!

Gå bort till gaveln!

sn. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. gavel

dȧgnan kan-slå-nér
e-gȯ́wlen. Åkan kan
slå ner i gavelн.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gavel

gǫ̈vl

I uttrycket: paa vi gǫ́vl

på vid gavel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gavel

gowl, m., 1- en, pl. 2- a,
- na, gafvel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gavel

gavl, -en, -a, -ana

R. f. 86.

Jfr ånggavel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåvl

2. gavel

I uttr. pa. vi gåvl på

vid gavel.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gehör

jehör, n.

de jit eta jehör då

räml. spelemännens spel.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gehör

jshör¹, n.,- ed, pl. obrukl.,
eg. gehör; musikalisk be-
gåfning, musikanlag,- öra².
anorsörans han fonz åtan-
sålmorna ²hle ¹jshör.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Slår

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemen

jämen l. - or, m. och f.,
n. -mént, pl. - ména, komp.
- ménare, - ménast, nedlåtande
fréllen e komödi, men
kårken e kårlet jämen.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gemmerlamm

jìmorlòm.-ed

horlamm

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads L.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gemmerlamm

jimmerlåmm.

tacklamm.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Komp. gen
jènara

dar e. jènara o gå.
Där är genare att gå.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gen

jɪn, n. jɪnt. ag:

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kompar. jɛ̄nare, jɛ̄nare
(som utgör en Kortare
sträcka att gå).

den vägen e. so. jén
n. s. 90. — o. gå. Den vägen
Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gen

Är så gen att gå. / väg.

Där är en genare och gå.

Där är genare (kortare väg)

att gå.

M. f. 90.

Gå

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena de

2
gena ; – r, –; –; – d, – d.

mota, gena, hindra

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jena,

jèna, -ar, -a, -ad,

so skula ja jèna

krèdjen,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena
vb.

jȧ̀na, =

mota

jȧna dom ur ögon! Mota
dem undan!

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gena

jèna, dóm! mota 2b. dem!
(s: kreaturen).

jena, dom, úd! mota
dem (s: kreaturen) ut!

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena
vb.

jèna, =

mota (t. ex. mota kreatur)

K. f. 86. / du-får-jèna-dóm. Du får mo-ta dem.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

j:nast[2], adv., genast, ptkar.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast II

jènast ej te gånen

jènast på gàlva ànen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jènast adv. genast;

han jöff jènast;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast
adv.

jènast

i både tids- & rumsbetydelse.

den han både jènast óp ad

skòlan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast
adv.

jänast

även ss. tidsadverb

jänast näjanom hyggsta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast 4

jänast ädanom bröme bý

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast
adv.

jänast

i rumsbetydelse = strax, alldeles

jänast i jörnan vå skåwen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast I
ass -

jènast

bæden lyde rør jènast

se roden

P. L. 1901 St. Köpinge, Herrest hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jenast

genast II

genast, strax

när de va jenast te hvel (nära kvällen)

jenast ve tsøksdøren

ibl. jenast enl. P. L. 1901.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jänast m. f. 1869

tids- & rumsadv.

jänast om en komor ej i
skogen +) va dan en bäke som
kalas for jänsabäken. +) Kyn.
form.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jènast el. jènast

i ømsbetydelse:

han bön jènast på gåvalen +/
méd te skòlegåen.

J. f. Ga 1880

+/ nyare uttal.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jènast

(i omsbetydelse)

jènast ope ve tlégården

han ligjon jènast ope va kapéled.

J: ligger begraven

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast
adv.

jänäst

jänäst va sian óm (= strax)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jänast

jänast va sjan ó'm

hån= strax. nårmast.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jènäst = nyss, nyligen

ja va jènäst ẹ́gkò̜man
om dǿnan

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast
adv.

jänast el. jänäst

såväl tids- som rumsadverb: närmast.

jänast mäd ta väjan

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

{ jènast *1 ; jènast **1 , jènast **1
jènast

Av. i betyd. 'strax'

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

jènest på mårnan
strax på morgonen.
*) n. f. 80. **) K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. genast

sɪ́n ~ so fik ~ vi ~ kàfa
(étor klokan ~ ét
jènast). Sedan så fick vi
kaffe genast (strax) efter
klokan et.
K. f. 86. / kom ~ di ~ ma
gàmeldasnák, so ~ hada ~
di ~ jènast forvkda ~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

genast

pa. dóm. Talade de dialekt,
så blev man genast nyfiken
på dem. N. f. 80.

Se närmare u. gammal -
dagssnack. / nta. stå.
genast inte
så där med stämma. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

genast

jènast va-fjörfjan
strax vid kyrkan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jänast

i numsbetydelse:

ja jänast o/r ti

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jènast g. f. 1857

jènäst m. f. ç-a 1870.

jènäst på måanen = strax
på morgonen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genljuda

Pres. genlýor

(ger eko)

de genlýor. Det ger eko.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genmäla

vb.

jenmä́la

so va dær nö́ta nö́d

o jenmä́la på. Så fanns

det ingenting att genmäla.

R. 86.

Möjl. regers-ord. Känt från

tidningsläsning. (eller gemint!) 15

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jenom

Nr 4878 St.Herrestad, Hericst.rd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1
prenom

genom

genom

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jimman

bu kan gå sylten jimman en by, men

ente nyggen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom
prep.

jenom

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jénom

dæ nég de jénom tágad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

genom

genom tryckes.

Hört i bekyd. 'genom att'
'därigenom att', 'på grund av'

O. SO. genom er. börja.
ble. gå gå och så genom
att vi började bli sjuka ---
N. f. 80. / genom. gnistor o.
sånt genom (på grund
av) gnistor o.d. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

genom

dɛ va genom
dɛta hærnade. Det var
pɔ grund av det här, till
följd av dɛtta (= som det l.
det hände). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr igenom

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Genoveva

Jènovèva

Gj'annars hukligt, endast känt
ss. namn på en folkbok om
prinsessan Genoveva.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genskjuta

genskúda ; * genskýd, genskúdad

da - genskýt - dóm. De gen-

skó"to dom. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Öreg. d > t fsf. d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genstig

jenstíe m.

stig rakt över markerna

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gent
adv.

jent l. jɛ̄nt
rakt fram, utan omväg

den ˌgår ˌjént. Den
(stigen, vägen) går gent
(rakt fram).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gent
adv.

Om en vil gå
jént, so gær en
för vilsa. Om man vill
gå gent (ta en genväg), så
gær man fort (snarare)
vilse. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genväg
sb.

genvägen bf. sg.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. jènvág genvåg

jenvåga pl.

Hört i ordspråket: jen-
våga e. senvåga. Jen-
vågar äro senvågar.

A. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genväg

jnvája pl.

N. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

genväg

de va nte non
genväg för en väg o.
ga i det ärtalån. Det
var inte någon genväg för en
pojke att gå i ett årland
(d: pojken skydde inte något
besvär, om det gällde att komma
över något gott). K. t. 86. Ordeg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gere

pl. jera, -ana

nedre kant av kjol.

tösenna föla kan jeraa åpp po.

Nr 3906 Högulet Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

> gere
sb.

Nederbant av klädesplagg.

Se skjort – och tårkgere

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gen

fjärk, m. -n, pl. -ra, -na,
benämning på nedre delen
af en skjorta, särk l. kjol.
Öja, Bromma,
Bjäresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*gere

sb.

jèrfa, =an, =a, =ana m.

nedre delen av skjorta l.

kjol.

han, åsa jèrana, 2 c

mósfzad. Hon slapade

kjolfållarna i smutsen.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gere

jèrana pø-tjø̀len (16.

fållarna på kjølen. A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gera;

jèrk, -kn s.

-à, -na;

det nedersta stycket på ett lintyg eller kjol.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gesvint
adj.

jèsvínt

kvick, rask

jèsvínt, även ss. adv.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gesvint

jäsvi̲n̲t, adv., komp. -dare,
-dast, hastigt, gesvindt.

lå̲fo̲dens bortgång den jäfs
jäsvi̲n̲t. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gesäll

jasäl, pl. -äor, -äorna

m.

fö., skämts., i betyd. 'ung man', 'yngling'.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get

jfr d ; pl. -or f.

Ebd. uppg. Höll man ej

getter i slutet av 1800-

talet

Jfr getabock

N. f. 2°

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get

fsd, fl., -en, pl. -or, -na,
get, getkona. I pl. äfven
ull. Får getter i allmänhet.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

iget, s.

jed, -en; -ok, -orna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

108.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get

jédor pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Getter uppgåves ha varit mycket
sällsynta under slutet av 1800-
talet. I Ladugården hölls dock
stundom en getabock.

K.-f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get s.

red f. i 1or.

get

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getabock

jedabåk m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

I ladugårdarna hålls får
ofta en getabock, enär man
trodde, att Korna därigenom x)
skyddades mot Kastsjuka.
N. f. 90/X) d: bockens fräna lukt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getabock

jɛ̀dabò̀kɛ, m., -kn, pl. -a, -na, bock, gethane.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getabock

jèdabòk m.

I ladugården hölls förr ofta en getabock.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 jeder m j — a geting s.

geding

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× getingbôle

jɛ̀dzabɛ́la n.

getingbo

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevår

jevĕr[1], n. -- ed, pl. = -- en,
gevår[2].

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevär
sb.

jevär, -et

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gift
adj.

just

M. f. 1850.

St. Köpinge Nr. 7234. Herrestads hd.

1958 Thyge Arnskoug.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gift

jael l. ¹⁄₂ or, m. ok f.,
n. jael, pl. ²⁄₂ a, utan komp.,
gift. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta

Refl.

jùtta ~ sz, jùta ~ sz;

Pres. -ar ~ sz

jútt ~ sz

da ~ jútor ~ sz ~

ingan da ~ blør ~

K. f. 86.

N. f. 80 tòra z ~ bag ~ ørnen.

De gifta sig innan de

bli torra bakom öronen (d: som

helst genast).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta

jùtta, ä, jut

Refl. jùta, s2 gifta sig

n. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta

jùùta , jùùte , jùùt

hum blèk jùùt ma en

forváltare ve kragahólm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta ; — or, — ; gifta ; gift. gifta ok

gifta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta
n.

kuem e jut ina bryggams väg.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta

juta, jute, jut

Nu ska du blå jut me min påg.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig,

jùta si, — or, jùtt,

jutt;

di jùta dam

i vintors;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gilla;

jila, -ar, -a, -ad;

gälla;

ja har jilad flera

lam;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~fiska~~ fiska,

~~fiska~~ ~~ar~~ fiska,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig

jul²ta si (¹- tor, pl. ²- ta, ²- te, jul, jul, pl. ²- en) refl., gifta sig. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifte s.

gäta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

68.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifte sb.

jùùta n.

giftermål

han fik sett jùùta dærfrå. Han fick sitta gifte (sin hustru) där ifrån.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifte

jûte n. vb.

"giftermål", äktenskapspartner

Ja vär. som: han e fuk e sat,

jûte dár. Den kvinna han

gifte sig med var dárifrån.

Nr. 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giftermål

jùtaramål n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifteråål

fästaremål, n., -et, pl. =, -en,
giftermål.

å.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giftesjuk

fältsjuk l. -or, m. och f.,
n. -sjuk, pl. -sjuka, komp.
-sjukare, -sjukast, giftas-
sjuk. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gilla

jila (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l.-ada - ade, - a, pl. - n l. - len) fr., gälla, kastrera.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jille², n.,- d, pl. =,- n,
gille, Skalas.

bo tr jille²s, bjuda på
Skalas. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jìlla , -ad. -a , -an .

ta jìlas , " till gilles .

nar drèjana hade jìlla , sa

spèla han .

ja han vad ta jìlas hos bönorna .

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille II

di skåla ha et jèla
på hå'et stèla.

hänl. på varje "ställe" i byn
under julticen.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille
ob.

gille, -ad, =
gästabud, kalas

Ifr segr som: fastlags -,
kristna -, kyrkogångs -,
*lerskå - och resegille

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gille
sb.

gìlla n.

gåstabud, kalas

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86.

bond-,

Jfr fastlags-, födelse-,

kristnagille, brytegille,

skoggille.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gille sb.

de fek ga - o.

buda, dom ta - jela. De

måste gå och bjuda dem

till kalas. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille
s.

jille, -ed, pl. =, -en

kalas, bjudning.

prog. ed fjyd! hå ska du ina pantoflor på jille? bn hantverkare förmanade så sin son ind ett höstgille på Bomiegården c:a 1910.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille II

dɑ́ hade di jìla sɑ kalad,
dɑ̀yana fɔ́n; sɑ va di pɑ
ét stala, ɑ sɑ va di pɑ et
ànɛd.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jìla, -ad, pl.=, -an

kalas, bjudning.

jòra jìla, tillställa gille

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillersjuk

jälasfug

opasslig efter en gästabud

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gilleskandidat

jìlleskanidåt, pl. -or

gått vid (regelbundet återkommande) gille.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jillesko, jillekorg

jilleskòr, m., -en, pl. -a, -na, gillesborg, borg afsedd att förvara de matvaror i, förråd, som i äldre tid af gästerna medfördes till palatset.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillestrank
adj.

jìlleskrå̀zk

opasslig dagen efter ett
gästabud

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gilleslag

gìleslåv n.

²umgängeskrets, den krets
²människor man bjuder till
kalas

N. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gilleslag

jìleslåv sb.

n.

krets av personer, som
man brukar inbjuda till
kalas och till vilka man
själv brukar bli bjuden.
dr. e. 2. jìleslav-
skòp. De tillhöra samma
umgängeslag. R. f. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesgjuk

jèlasjèg

opasslig dagen efter en

gåstabud

K. f. 86.

Jfr gillesskrank

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesstuga

gillestuan best. sg.

Se sal

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gimmerlamm

gimmerlón n.; pl. =

tacklamm, lonlamm

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gimmerlamm

gimorlóm n.; pl. = sb.

tacklamm, tonlamm

N. Y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gimmerlamm x

gimmerlamm n. i pl.

bonlamm

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gimmerlamm

jimorlóm n. ; pl. =

homlamm

M. f. 90.

Jfr vådurlamm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gimmerlamm

jumorlóm n.

tacklamm, hoxlamm

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giris

jìrad

gridig, mål

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

girig

" Äv. girr

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

girig
(adj.
(sic!)

jïrr, pl. ~ -a

mycket mål

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

girighet

jìr₂hḗd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gi's
i'ntej.

gi's

lokord till vin

gi's, gi's, gi's!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gi'sl
i'ntarj.

gis

lockord till tvin

gís, gís, gís!

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gi'stna

gìsnpa, =

Pres. ì ar

torka (om jord som
spricker på sr. av torka).

K. f. 86 / da. gìsnar
å. om laggkärl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gistna

bålen han gjösnar

Baljan gistnar.

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta

jìda mes. jì'dor

jà jì'dor ènta a ga dì'd.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta
v.

jìda, -or.

sup. jìdad

han har ènte jìdad a jórt ad.

han jìdor ènte a ǧùta nad

om O.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta v.

j²da ; ¹-or, -; j-ad ; g²ö-ed

gitta

de har ²ä-n ²gö-ed a

fu-t n-d: de ha aldrig gittat sköta sgt.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta v.

gi²da ; —¹or, — ; gi²dd ; gi²dd

gifta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta
vb

gìdda, gad, gùdad
Pres. -or gìdad

förmå sig till (ofta i neg. sats).

han ~ har ~ icke gùdad (gìdad) o ~ sköjdad ~ o.
Han har icke gitat sig.
K. X. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

giva

je, ga

Pres. tg. -r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

jé sa ge tappt / kan
de bara je dom döktad
me glöbersalt. Kan man
bara ge dem riklijt med
glanbersalt ---

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

gi̇va

hȱzen han ˇ jēr ˇ vā̄r.

Hunden ger tȧ̈ en kort skall.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jē , gā , jēd — giva vb.

Pres. -r jēt (y.)

da jér sr det gäller

ätt se

da jér sr, om man

kan hola dom r

ärrig. Det gäller ätt se, om

man kan hålla dem i

ordning. kvick

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1 giva

jes vå

gråta (hög ton II)

hon gas mycket vå. Hon

gråt mycket. / du ska

nöta jes vå. Du skall

inte gråta. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

giva

vi gå dom bort. Vi skänkte bort dem. R. f. 86. / de va fårlat o je kåla. Det var farligt att ge kalvar att dricka (d. v. de ville suga hårt på ens händer).

R. f. 86. / ... rutekruid to o ge rutor ... rautkrut (arsenik) att ge åt råttor. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

giva

je. vårt ge till — vb.

känna ngt, "ge signal"; se

ex. u. vart adv.

K. f. 86 / je. natfår ge "nät-

foder", utfodra djuren

(hästar och nötkreatur) på

kvällen (8 — 9-t. dan). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

giva

vb.

han ~ hade ~ so ~

moza ~ rå o ~ jé ~ fólk.

Han hade så många råd

att ge folk. R. J. 86. / ja ~

har ~ jít ~ dom ~ bórt.

Jag har gett bort dem. R. J. 86.

den ~ som ~ jer ~ sz ~ z ~ lé:dzen,

för ~ hå:la ~ strédzen.

Den som ger sig i leken

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

giva
26.

få hålla streken
(d.: skylla sig själv, om
det går illa). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

jè, sup. jèd

jè

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva II

di kan vad nèda for

a jè si dìd = begiva sig

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva
v.

inf. je

sup. jed

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva;

ji, -r, ga, jet;

di fäff ènta ji

natfar;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva :

ja kan jed ini hòndan po,

ja skole sé -ad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

jè . gå . jèd .

måor . jé mi lid måd .

kum hade jèd si fån i vål .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

sup. jed

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifva

jē (-r, pl. jē, gā, pl. =,
jēd, jēn, m. ah f., n. jēd,
pl. jēna, jē, pl.- n/ tr.,
gifva. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva II

ji' si' lédad , begiva sig ut.
begiva sig på resa el. ta anställning
borta ifrån hemorten.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

ji el. jè, gå, jèd men jèt

ska ord som böja med d:

jèt dom, givit dem.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråa, d.

pres. sg. je:r

" pl. je:, je:n, je:

pret. sg. ga:

" pl. ga:, ga:n, ga:

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

124.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva:

te jí'nas = "till givandes",
till skänks.

di tå'da, di kå'na fa stå'ra
stå'le te jí'nas.

Bomma-

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gcia

jè , gå , jèd

imper. jè

å , jè na lide grène , sa blei

hum sa glå !

Nr 5116. Hedeskoga , Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva med sig

ji mä' si

giva vika, underkasta sig

di som äta vela ji mä' si.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva sig av

je si au

begiva sig åstad.

ja kan vad hån sä läuje, sä ja fåu je
mi au.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× given
adj.

jïven

gimïld, frikostig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gi'ven
adj.

gi'ven, pl. -na
gimmild, frikostig
han är så gi'ven.
R. f. 86.

Jfr *radlåg o. 2. rum

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjord

jår. pl. jårar

beslag. järnband etc.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jør r. j ²or gjord s.

- gjord av

de håde träsko me bleck eller mässing.

blänzkade jöror au blekplåt, dör

va udprynzlad po dam 5örnor a

tulpånor. na piorna va govens me

stöd!

M. Areskoug 1926. II

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

drönana sa högde de ud a trigkte
ud i blekjörorna. den pian sam hade
mest udprenzlad va mest amtgktor,
daa de jängst braa me dam.
oplenzzand hade gula mesrzzjörar
me täga, de va udhögld me hal, traa
hal i vårgh tag.

d II

gjord II

drängana, så högde di úd a trykte
úd i blekjörorna. den pisn som
hade mást údpryglad va mást
ámtyktor, då va de jinast brå ma
dam. oplénrgana hade gùla
mèsingsjörorn me tàga, di va údhögd
me hål, trè hål i vàrje (!) tåg.

303 St.Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se selgjord o. gjord sb.

tråskogjord

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjuta, v.

jùta (nyare ord)

ä. stèva

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

10.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjuta

jùta, jøt, jùtad

Lån fr. ryss.

di hade jùtad di stòra

grøzjana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad
adj.

gla, pl. -a

kàtana e. glàa va.
mjölk. x) Katterna tycker
om mjölk.

x) Repa-form för milkf.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad,

gla, = a pl. a.

ja har vad glä

for o göa i förfjan,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

gl̲a̲ pl. gl̲ä̲a

vi va ja sa gl̲ä̲a

ja har ältid vad sa glä̲ fo̲r

a vö̲ved fö̲r.

M.O.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glå , glåt , glåa glad a.

glad

de kan du ge me glåt ærta.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

glå l. ¹ or, m. oh f., n. glåt, pl. glå²a oh efter for. fö glå¹a, komp. glå²are, -ast, glad.

lösen kun ha ed glåt lynd.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad
a.

glå

å, jé na lide grène, sa
blev hum sa glå.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

gla; pl. -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han . va . glá for .
brànavin. Han tyckte om
brännvin. M. f. 80/ hénnsen,
e . so . glàa . den .
M. f. 80. /Hönsen tycker så myc-
K. f. 86 /ket om den (= vätskan).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gladiolus

gladiólos

(prydnadsväxt)

K. f. 77

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gladlynt

glalýnt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

han va ál tíd so

glalýnt. Han var all-

tíd så gladlynt.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gladlynt

glålýnt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glans

glans l. glans

T. ex. på stärkskaker

R. f. 86/ de ~ gné på ärmlinen,
för ~ där ~ skola ~
ble ~ gláns ~ på ~ dom. Man
gned (med en halvrund, blank
sten) på ärmlimningarna, för att
det skulle bli glans på dem.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glans

glans, m., -- en, plan pl.,
glans. Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glansblomma

På „Lybeck i Kragelholms sjö weka "glans-
blommor": gredelina, luften angenäm, 1½
alns hög stängel, rätt stora tobakslika blad,
spetsiga fröbaljorna liknande blommor af
silfver och „ det är ej riktig jul i orten om
ej folket har dessa fröbaljor i takbjelkarna".

Utdrag av brev från gymnasiklåraren
Anton Svensson till lektor Grönvall. Malmö,
26/3 1886. Söfvestad. Kristianstads hd.

Sid. 205

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glansig

adj.

glànsad

l. glànsad; pl. ÷ -a

glansig (t. ex. om stärkskor).

D. f. 86. | du gnè på armlinen, för du skola ble glànseda.

Man gned (med en halvrund blank sten) på armliningarna, för att de skulle bli glansiga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glansört

M. glänsviva

båda på ön Löjbeck i Kragelholms-
sjön (= äga på ön)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glàrɪŋ

* glaring
s6.

i'sskorpa på tillfrusna
vattenpussar, "glanoteis"
de ˌ va ˌ glàrɪŋ. Det
var "glansteis." / de ˌ stå
som ˌ en ˌ glàrɪŋ. Det
stod som en "glanoteis".

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glåryn (pl.) [z]

glasögon [x]

glasögon

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×glasögon

glasyan pl.

glasögon

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glas

glas, n., ¹- ed, ¹/utan pl.,
kollekt., glas, glas-ämne,
²/ med pl. =, ¹- kn, dricksglas,
synglas o. d. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. glas

glas, -ed, =, -en

dricksglas

K. f. 86.

de skåla, de stuta
glásen zhópa. De skålade,
de stö"tte glásen samman.

K. f. 87.

Nr 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. glas

glas, -ad

(ämnesnamn)

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasögon
sb.

glasyén

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasögon

pl. glasyjen, -en

4062 Bjereljö, Hemestads hd
(Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se *glasögon

glasögon

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt
a.

glat, neuta. =

(hal)

di va jo èuta sa glát

di fiós a va glát.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt
adj.

glat; n. =; ≥a

Ö. hal (om f. e. o.'s)

da. e. glat. Det är

halt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt

glat l. ¹- or, m. och f., adj.
n. glat, pl. glå²ta och efter
for, för, ¹-ta, komp. ²-tare,
²-tast, glatt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt adv.

glål, adv., komp. glåarh,
- ast, gladt.

Han kunn sa glål la mi
få fæzana. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

slåar.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt
adj.

glat, n. = , -a

hal

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatta
v.

glàta -ar -a -ad

halka.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatta
vb.

glàta , =

halka

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatta

26.

glätta, =

halka

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I glaubersalt

glóbersált n

(strödde i höet för att
skydda det mot fukt
o. mögel)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

kan dr bara ge
dom döktad ma glóber-
salt... kan man bara ge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

glaubersalt

den (d: leveraturen) riklist

med glaubersalt - - -

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gled

sb.

gl<u>e</u>d

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

I uttr. på ~ gl<u>e</u>d på glid.

l<u>e</u>g ~ da ~ nte, so ~ de ~

k<u>o</u>mor ~ på ~ gl<u>e</u>d!

Lägg det inte så, än det

kommer på glid!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glemmingana

glèmingana best. pl. sb.

i mö'narna i Glemminge

an, Ingelstads hd, Krist.

l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Glemmingebo
sb.

glèmmingebòa pl.

invånare i Glemminge
sn, Ingelstads hd,
Kristst. l.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glida

Pres. sg. glʹóor

da. glʹóor lat. Det vill
gåna glida.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glida

glì:a, {sgle / glay}, ~ad [x1]

Pres. ~or

da glé:i tì:èna sì:an. Det gled till ena ti'dan.

x/ Trol. yngre form.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gliinna

gli²na / ¹- nor, pl. ²-na, ²-nde,
glint, glind, m. och f., n. glint,
pl. ²glinda, glin, pl. ²- ar /
fr., ¹glomma.

Ard e bäde ²jint o glint,
Som di ¹sior. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glindra

glinrfa, =

Pres. -ar

glitra, glimma

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glisa

glisa / 1 sor, pl. 2 sa, 2 ste,
glist / intr., glåsa, skimra.
De 2 mörja 1 silvored de glistе sa
dant i 1 sölen. 2 Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gl'ɪtra

glɪ̀tra, =

Rspro-fom.

Gemint: glɪ̀drja

Pres. sg. -ɪ̀ar

da - glɪ̀drar

I s.v. Skåne:
glɪndra

J.J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glittra

glìdra, =

de - glìdra det glìtürade

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo

glō / 1 or 2. glōr, pl. glō,
glōdde, glōt, glōt, blöta i
n. sing., glō, pl. -n) tr.
och intr., glo, tilla.
Han glōdde mi ragt i sjönen.
Ha stān i o glōn fo.

(Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo v.

glå pret. glåde

glo, stina

ja börja a glåde stått

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. glo

gla, -de, -t

26.

Proc. ag. -r

(t.ex. storögt o.d.)

han-glödde och gäva.

Han glodde stort och gapade

av förvåning. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. glo

han - glödde - sitt. vb.

Han glodde argt (hade en mörk och sällsynnad K. f. 86 uppsyn).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo
"

glå. glåde. glåt

sa sad fjèrarna dæ a
glåde på vos.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo II
u.

han glǫ̀de sa stǫ́rt

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo

glå. glåda. glåt

stina. titta

glår du? (sagt i ovänskap)

glor du, din jävel! Tåm en katt glo po en kång, tåm vel ja glo po dåj.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glo

glo (1 or 1. glor, pl. glo,
glödde, glott) intr. oh impers.,
brinna.

ja ha fått sån laj tor, ja
kan inte fö na te glo.

de hädde min fan å snart
lad fatt o glott i lawted.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glo
v.

glo

glöda, brinna

Di glor så farlet (om en elbvåta).

glor di i kackelonen!

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glo;

glō, -r, glōdh,

glōt v. glōda;

so stō lampan

o glōdde;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. glo

glø, -de, -t vb.

Pres. -r

glöda (i spisen)

de, glör i spisen.

Det glöder i spisen.

N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gloende
adv.

glòena

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

I uttr. glòena rǿ eld-
röd, rödglödgad/spísen va.
K. f. 87./ glòena rǿ.

Jfr illande (ìlana
rǿ eldröd).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~glugg~~

glog, -en

glógen -ar lógpórtana

gluggen i loggportarna.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glugg, s.

glag

80.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glugg

glog pl. glögå

spec. om gluggar i logens ytter-
väggar.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glyppande

glyppande

glyppande

de kåma sam de värste
glyppande ilva

Detis repr. 1–s.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glupsk

glopʃ d. glǫ́pʃon, n.

glopst pl. glǫ̀pʃa

P.L. 1901. Bjeresjö, Hem-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

/ glupsk

glopp l. ¹– or, m. och f.,
n. glopst, pl. –² ſa och eſter
for, för ¹– ſa, komp. ²– ſark,
²– ſast, glupsk.

ö²ja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glytt

glut, m., 1 – en, pl. 2 – ar, – na,
barn.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut. -en. -a. -ana

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut pl. glùtå el. -à

barn

hær ska gùsor gå me
glùtana

vi va jo glùtå då.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glut r. j ²⁄₋a

glytt s.

glytt, barn

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glytt;

glytt, -ar s.

-a, -na;

hunn har äga

glyta

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt

glut, -an. glùta, -ana

barn

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x glytt

glut -en -a -ana, barn

ja ska lōva glutten

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt

glutt pl. -a bara

de va åla glutta nedda for

po di dåna.

di lade lått glutana.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* glytt II

glùṯa e jø glùṯa hǫ́r di' é

nær dær kǫ́m øw statfo'lkeds

glùṯa ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut

barn. mindeårigt

ja va ja en glut

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* glytt:

om skolbarn:

kun ha álti tád sina
glùta sa vènlat.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt II

glùtana gar hén pa
skàlagàren a tydzar Gùs

sa grìna glùtana od mi en gag.

14.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut, -a, -ana

barn

lösa ma. glutana lö-
sa med barnen.

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

sb.

glut, -en, -a, -ana

m.

barn

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut pl. glutå

barn

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glutt pl. -a

barn

(även mera)

hanses glùta di hån hùsed

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt

glutt pl. glùtà, -àna

bara

dæn e èntæ glùtà nók

d: för att skolan skall hållas i gång.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt

glut ¹an ¯a ¯ana

(mìndenàigt/ barn

/à hade pà_sad glùtana om

nàtorna

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* glytt

glytt, -en, -a, -ana
glytta [x] m.
barn
vi glytta. Vi barn /.
sir, so bruga han o
spreja, a'tor glyttana.
Sedan brukade han springa
efter barnen. K. d. St.

[x] med starkt betryck på ultima.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× glytt

snèla glùta snälla barn.

K. f. 86. | hår lózt sprant
ùte glùta för! Hur länge
sprang inte barn förr i värt-
den! (= för att få tag i ett
äpple, ett päron e. d.).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytta glyta

glùta glúta pl. tt.

barnben.

(Jfr. d. o.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytta-glytt

M. glùtaglùta

barnbarn.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glyttaglyttar sb.

glùtaglùta pl.

barnbarn

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glyttig

glùtad, neutr. =

bunlig, naiv

jå, de e så glùtad så

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glu²ted , glu²ted , glu²tta glyttig a.

barnsig

han e glu²ted

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glytig

glu²ted och efter for, fö², -²ted,
komp. -²tedare, -²tedast, adv.,
barnsligt.
Hur kan du bå²ra di så glu²ted
od²? ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytig

glu²tad l. -or, m. och f., n. -tt, pl. -tta, och efter prön., ¹-tt o. s. v., komp. ²-tẗare, ²-tẗast, barnslig.

Stam.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glyttig

glùtad

barnslig

glùtad tål

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x glytt-lek
sb.

gl̲u̲t̲a l̲e̲g

barnlek

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glø r. ; pl. glør

glöd s.

glödd

ga a låna en glø.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glöd
s.

glö pl. glöar, glöarna

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glöd

glö, s. -r, pl. -r, -na,
glöd. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glöd
s.

glø pl. gløn, -'na

di klåna fina gløna.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glød

glør, -na pl. tant.

glöder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma, v.

glìmma, glìmde,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

10. 96.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glõmma

glìmma, glìmda, glimt

Äldre form.

K. f. 86.

glùmma, glùmda, glumt

Den vanliga formen. K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glèma , glèmde , glemt

pres. glémer

äv. glèma ett .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glùma, glùmde, glumt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma ; -or, - ; glömde ; glömd, glömt v.

glömma

glömen inte ontöjed,
så ålhd min mor.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

35:4
52

16.3
6
96.1
8
104

104

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma,

glèmma, -or, -de, -t v.

de glémor ja àkri.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glimma

di tom tvackas, di glimmes. (ä) di tom
e skröwed, di jimmes.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glöma, glömde, glömt

där har di glömt dom
skumstöfvar

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glùma. glùmde. glumt

glúm ànte a tå pæjana iné di!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glùma

× glömme
sb.

I uttr.: slå ~ 2 ~ glùma
glömma bort.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömsk

glumsj

ja - e - glumsj. Jag är
glömsk. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömsk(en)
a.

glúmgor

ja kan bled sa glúmgor, sa
ja komor ánte ihúi hálten.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glömske adj.

glùmga

glömsk

ja han bled glùmga pa gàmla dá.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glömske

glimska, oböjl., predikativt adj., utan komp., glömsk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gnaddra
v.

gnädra -a -ad

skalla. "hacka"

en fräs, sa tänen gnädra

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnav n.

agg. hat

han ~ fik ~ gnáv ti ~
mánen. Han fick agg
till mannen. R. y. 86.

× gnag
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnaga

gnàvja, =, ÷ad

(om råttor och möss)

Jfr musgnagat

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnaga, v.

gnàwa, , gnàwad

52.99 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnaga

gnàvta, = , -ad

du hade, gnàvad, -pód.

De (d: mössen) hade gnayt på det.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnåra ; -r, — ; —; -d + gnagga

gnala

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnåden

x gnaten a.

gnatig

var den e gnåden i da !

(så gnatig (han) är i dag !)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnedd f. ; 1—or gnet s.

gnet

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnet

gnǩdor pl.

luoâgg

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnet

gnēd, f., ¹- ēr, pl. ¹- ōr, - na,
gnet, lusägg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnet

gnǽdor pl.

(lxsagg)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gneta

gnẽda /- ar, - a, - ad/ intr.,
om halfylletyg, hvars linne-
l. bomullstråning är starkt fram-
lysande genom inslagsgarnet.
De va nud rölet värpen te gnẽda.
Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnèdda, = *gneta
vb.

pres. èr

om det förhållandet, att
vorpen i en tyggräcka tydligt
framträder, beroende på att
hopslagningen ej sker
kraftigt nog. / där gnèdar
"vorpen" i den màtan. Där
"gnetar" vorpen i den mattan.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*gneten
adj.

gnèdfen, n. -ad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

om det förhållandet, att
varpen tydligt framträder
i en tygräcka, beroende på
att hopslagningen ej skett
praktigt nog (i dr. hade
ätt sladdad zhåpa, nöt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× gneten
adj.

Man hade inte
slagit samman det till-
räckligt). / dén rätt gan
e. so. gnêden. Den tyg-
räckan är "gnet ig." /
de. va. gnêded. Det
(tyget) var "gnetigt".

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gneting

gnɛ̲²diz, m., -en, pl. -a, -na, snåljåp.

den gnɛ̲²dizen x/ o fɛ̲²va si ed på̲r fastöwla.

St. Köpinge.

x/ J

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida v.

gnia ; -or, - ; gnag , gnåga ;

gnågan , gnåged

gnida

han sto a gnag särtsa.

(gned med gniestèn)

M Areskoug 1926.

№ 303.

Herrestads hd.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida

gnìa

dr. skola, sàlta o.
gnìa dòktad. Man skulle
salta och gnida (:n saltet)
eftertryckligt (:d: vid ner-
saltning av fläsk).

St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
"Hugo Areskoug" 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida

gnia

åv. = med gnidsten (se d. o.) behandla linningen och skjortkragen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida

vb.

gnìda

Pres. -ar

(t. ex. tvätt).

n. s. 79.

~~Ty~~ ingniden

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida

gni²a / ¹-ior, pl. ²-ia, gnæj, pl. ²-h, gnæjed, gnæjen, m. och f., n. -jed, pl. -jna, gni², pl. ²-hn/ h., gnida.

hær e en gam²al gni²ehjæl som fruentimmorna gnæjh ²sluda o lintoj ¹pls. ²oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gnida

gnìˊa, gneˉ

Pres. ˉ or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de gneˉor, vel béˉan

emˉod, varˊa. De

(gräshoppora) gnida väl

benen emot varandra.

T. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

grida
vb.

du gné på armlénan,
för du skola ble glànsada.
Man gned (med en halvrund
blank sten) på ärmlinningerna, för att de skulle bli glänsiga. R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

gnidfjel

gni²ffjèl, m.,- en, pl.- a,- na,
gnidbråde²
långt bråde, omkring 1 aln
af snideries arbete, vanligen i ena ändan
egarinnans namn samt tillverk-
ningsåret inristade, hvilket
i äldre tid brukades som underlag
ved gnidsten då kvinnorna
dina gni²ffjèlen e fra Su²ltanhsonra-
låled. Bjeresjö.

Stam.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnieffjel f. j -a × gnidfjel s.

bräda till underlag
vid glättande av stärk-
tyg medelst gnieston.

dær va ett järta i mitten
som hon hände på

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. N 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidig
adj.

gnìdr
–
?
nesig, mycket mål

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gnìding

gnìdiz m.

gnidare, mycket målsperson.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gnisten, m., -en, pl. -a, -na,
gnidsten, rund, något tillplattad
glaskropp, varmed kvinnorna
i äldre tid glättade linnepers-
sedlar.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gnìastén pl. -a.

rund. tillplattad glaskula anv. att
glätta skjortkragar och linningar.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gniesten

tillplattat glaskula varmed gnides
åmålningen och skjortkragen (i st.f.
Strykning)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnäsˌstèn r. j -a gnidsten s.

sten som användes vid
glättande av stärktyg.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gnistan

sandsten varmed figurer[x] i dekorationssyfte ritades på stengods

n. f. 90

x) Geometriska figurer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aroskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gnìːasteːn m.

halvklotformig blank
sten, med vilken man gned
spetsar, ärmlinningar o. d.
för att framkalla glans.
För so gnéː de me-en
gnìːasteːn. För så gned
man med en gnidsten. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnist

gnist
s6.

gnistor

Höst i utt.: de ~ slo ~
gnist. Det slog gnistor.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnista

gnis²ta. sf. - n. pl. - tor, - na,
gnista.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnista f. ; gnista s.

gnista

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnista
sb.

pl. gnistor, -orna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dær - fulda - gnistor
má. Det följde gnistor
med. / gnistorna flé
omkring. Gnistorna flög
omkring. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnistra
vb.

gnìstra, =

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gno
v.

gnå. gnåda, gnåt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gno

gnø (gnør l. gnøor, pl. gnø,
gnødr, gnøl, gnød, m. och
f., n. gnøl, pl. gnøda, gnø,
pl.-n) tr., ~~och~~ gno, gnugga.
la f skürkvifan o gnø borfjvan
dofvet. öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gnua

vb.

gnua ~ tr ~ sr, =

"snåla" till sig, med gnidig-
het komma över ägodelar.

K-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gnue

sb.

gnùla m.

gnidare, mycket mål

person

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gnue

gnùh, -en

snål person.

J 340 Sjeregjö. Hemestads hd
M. Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gnuig

gnùbad (b ung. = w) adj.

gnidig, mycket mål

han ~ e ~ so ~ gnùbad,

dærfòr e ~ han ~ so ~

rig. Han är så gnidig,

darfòr är han så rik.

P.L. 1901: gnued

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gruva

gnu̲²a (- ar, - a, - ad, - ad, bloū i
n. sing., - a, pl. - n l. - u̲²na) (inth.,
vara gnidare
isä¹k² han hade st̲²ded o gnu̲²ad,
so han va rid². Öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gruva

2. gruv, m., -n, pl. -ur, -na,
gråljåp, gridare.
Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Blåvi.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gnuvig

gnu²ed l. -or, m. och f., n. -ed, pl. -eda och efter prep., förr. ¹-ued o. s. v., komp. ²-uedare ²-uedast, snål, som grider på styfvern.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gny i -r, -, i gnydde, i gnyt. gny v.

gny

de gå a ẽmra dam a gny.

M Areskoug 1926.

№ 303.

St. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnäll sb.

gnäl n.

ryggskott

Jfr ryggnäll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnälla

gnälla. pret. gnall

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gnõla
vb.

gnø̲la, =

i knotande och gnagande

ton bedja (om ngt)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

× gnöla

gnö²la (- ar, - a, - ad, blod i o. sing., - a, pl. - a l. -lan, pres. particip gnö²lkres l. -wkkres) inth., enträgot ankalla, bönfalla.

Hær kö¹nor hum gnö²lkres fo¹r ¹ät, so fo¹r ett å²ped. ²Mån¹en han gnö²la, mi gjo¹r ad ja skul² la vl¹ o sl²ta'n fo¹r fä²stning. Bromma. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gnôla

gnøla, =

och pockande
enträget bedja om nyt.

gnøla se ti gnôla sig

til.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåvèta f. goavätte s.

goavätta

nær di hå:de ē:ded kvälsmå:d
på jul:åten skö:le di sē:ta fram
te gåvèta ve bor:nen ner ö:zla
bö:red, bå:ra vat:, jul:ö:l a matts.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gor

gō l. ¹-or, m. och f., n. gōt, gl. ²-ōa och efter bor, för ¹-ōa, komp. gōare, -ast l. bēttor, bēst, god.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gud
adj.

gō. n. gōt

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gω̲ , gωt̲ , gω̊a god a.

god.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

got
adj.

gɑ̄. n. gɑ̄t d. got

e de dɛ́ rèktat gɑ́t ---

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. lngers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gor
adj.

vä'r se gå'

tilltal

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

got II

de e ènta gó't e vi'da va
a'lt hi'dan
i: inte lå't etj.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

gō, gōt gl. -a

āv. bra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

den har en gō tygna.
Den har en bra röst (sång-
röst) den blev att
m. f. 90. / gōt årsmål. Det
blir en god årsvext

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gut

gå = ansenlig, dugg

en gå' bid öj

öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god
adj.

gō. n. gōt

gōt vā ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

god

gå : gått ; ~a ; komp. gåra i mera välsmakande.

de va so hímst gåa. De voro så förfärligt goda.

de va inte gått o koma för en gåsa. Det var inte gott (angenämt, trevligt) att råka ut för en gåspark.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

god

de e gått med skrår. Det är gott med stekskorpa. R. f. 86. / de va inte so gått. Det var inte så gott (lätt). R. f. 86. / de va inte gått o hola kóst te hán. Det var inte lätt att ha kost-håll för honom. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

god

de va nte gåara
en ånra. De (fastlap-
bullarna) ver inte godare
än andra (bullar). K. f. 86./
var o én får vara gå
nök for säj. Var och en
får vara god nog för sig.
K. f. 86./ nod, gått något
gott (välsmakande). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. god

dær ~ vaŋka ~ gå måd.
Det vankades god mat.
K. f. 86. / välkömen nykön
o ~ välkömen hära me ~
flesk o ~ me ~ bøste o ~
gåt kårn om ~ høsten.
K. f. 86. – Se närmare u. nykung

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. god

en, far, ha, gått

ynaskte. man måste ha

gott ögonmått. K. f. 86. /

han, har, gå tålagåwa.

Han har god talegåwa, han

har lätt att utrycka sig i

tal, lägger sina ord väl.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. god

de ˌöxde ˌdöm ált gått.
De unnade dem allt gott. K. f. 86.
han ˌsåd hör en ˌgå
stöx. Han sa'n hår en god
stund. K. f. 86. han ga ˌsi ˌ
gåa stöxor. Han gav sig
god tid, hade gi' bråtom.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

dí tyfzor-an-e- god
gòara an- ál tíj ànad.

Det tycker man är godare
än allting annat. K. f. 86. /
da- va- gùla, gòa stìfsel-
bär. Det var gula, goda
krusbär. K. f. 86. / dær- va-
gò stàma-n-an. Han hade
en kraftig röst. M-f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

gå n. gått

komp. gåare (om fårdjämnen).

de va inte gått dé.

i: inte lätt

ja, de e lika gått tå dom =

mycket för skadeglädje = "rätt åt dem"

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôv
adj.

gå. gått

jòn ènte dé óm. for dó ska
ni kantrå ènte ha gått aw dé!

förmaning till okynniga pojkar

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gott ll

de va ósa sont gát vár.

de hèmabägta bröd va gòare
a dèöjare.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god:

gå't om = god tillgång på:

de e sa gå't om på'ja nu',
sa di har ènte vèrde.

ja, de e ènte gå't a vè'da.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gor III

en vel liavel hå de

som e gåt.

M.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gol

gå - gått el. gat *)

jå, lìa gót kan de vàra

gat, östlig form.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god;

gå a.

gått n.

gåa pl.

de e' inte gåa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

got

gø. neutr. gøt

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gor

gå neutr. gått

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god
adj.

gå. reute · gått

vi blek så gåa vånor

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god
adj.

gå

han blev ja gå

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

good

gå; gått

gått – åm gått om

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god:

dee ènte gå't a vèda

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l, Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

got n.

sylta o. rotbédor da
va-gót. Sylta och
rödbetor det var got.

K. f. 77.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godavätta

goa vätta

"folktrons gestalt"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godag

godå

Jfr gudsfred.

k. f. 86
m. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godag

godå

ochsi i bet. "uten", "klär"

dæn va en mån som dæn va godå i.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godeftermidag

gåètamida

hälsning på eftermidda-

gen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *godhejdian
sb.

gohájdian m.

lustigknorr, lustig tur,
skämtkam och gladlynt man
l. pojke.

de va en rèkta go-
hájdian. Anm. Formen
gohájdas i
K. f. 86. Helgd., gunstig

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

x godhej d'an

j'unkorn, hörd

i Ingelstads o. Järrestads

härader.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godkjärtad

gajärtad l. -or, m. och f.,
n. -tad, pl. -tade, jfr
komp., godkjärtad.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godhjärtad
adj:

gojärtad; pl. -ärtade

givmild

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godkväll

gokväl

(håloning)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godmorgon

gomåren

så helsa di gomåren på -en.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godmorgon

gomåren

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gorna sig

gȯ̲na si' -a-ad

bliva god igen; (efter nedsutbrott)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godsåden

gunǫun a.

fikostig;

hym va fårlet gunǫun

mod fölked.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godtrogen

gonån l. -or, m. och f., n.
- nöd, pl. - nära, komp.
- närare, - närast, gifmild.
kvinnan e. kärlek gonån mot
fälet folk, om hun bära kör
for månen. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† godtrogenhet

gonåd, n. -en, utan pl.,
gifmildhet.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˈgodnån
adj.

gonån; pl. — -a

förkostlig, givmild

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Alleskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods;

gos, -ʼ ld s.

-, -ʼ n;

dèna pʉ́por han

àvde gʉ́sld;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods
s.

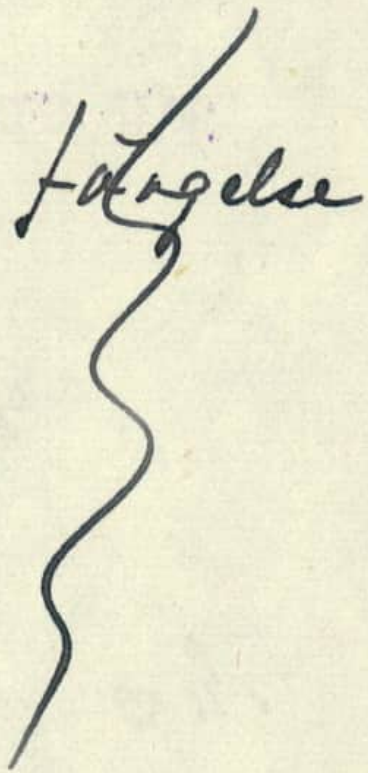
gås. 1 led

di hade högärastela ögon
gåsed

s: Högestads gods

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gos, n., 1- ed, pl. =, =er, gods, härregods.

ja ha nöke tögad jo grevens gos i min da.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gos, -ed

jordagods x/

Kragaholms gos

Kragecholms gods.

N. f. 90. x/ Repr. pär. i första leden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gōs, n., -1 led, utan pl.,

gods, egendom.

gōs o gōl.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. gods

gósad best. vg.

jordagods, herrgård

gósad va - stórt. Godset
var stort. / dí skola - ja -
n. f. 80. / gósad - slapa - tí.
/ Det skulle ju

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

godset berörde

gods

(t. ex. material för
uppförande av godsarrenda-
törers gårdslängor).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* godsar

gå²sark, m., -n, pl. =, -rna,
godsare, underlydande
under en kår²egård.
I lagmå¹nnen har jalp ål²re
gå²sarna. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. godsförvisa

gōs¹forwīsa /- sor, pl. - sa; - stē; - st; -st, pl. -sta; -wis, pl. - hr) fr., från härregodset förvisa en hofveriarbetē förrättande karl l. kvinna i anseende till försumlighet l. slarf i göromålen l. ak uppstudsighet mot de kommenderande.

Va'd nōgon som swāra spetsōren ēla lāfōdan stūrt, sa byff dēr jēnast gōsforwīst. Bledestkoga. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godsfavorit

gåsforvist

förvisad från herregodset på grund av skam i arbetet eller stursket mot befälet.

Slo di' po lafoden., blö di' gösförvista.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godsägare

gosägare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godtrogen

gatrǻ́ken, n. — -ǻ́ad

snäll och hygglig (om människor);
snäll och foglig (om hästar).

han e so gatrǻ́ken (om
en man) / et gatrǻ́ad
ǿdz. En snäll häst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godtrogen

godtrôlen, m. och f., n. – trôlet, pl. – trôna, komp. – trônare, – trônast, godtrogen.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gotlandsenhet

gotländsenhet

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godviljad a.

gôvelyed, —, gôvelyda

godhjärtad

han e sa gôvelyed

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gov'n m. eller f. god vän

god vän

na fjorna va govens
me dränzana sa högde de ud
a tjöckte ud i blekjörorna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

grúlad best. vg.

M. J. 20.

Jfr brädgolv,

lergolv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

a sa vågån mit på
gålad, a vöven va sian

(sagt som et. på det trånga ut-
rymmet) /–s.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gol. 1 ed. n.

m. f. 1869.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul · -ad

spruta på gulad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv;

gul, — 2d s.

—, — lin;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gol. Lad

m. f. 1870

även gul hostamme medd.

gol. gv. f. 1892

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul. Lad och gulat

när ord följer, som börjar med d:

på gulat dun

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv
s.

gul, -l, -n.

sénade gúl

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul, -ad

m.f. ç-a 1870

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul, -ad

g. f. ç:a 1870

gol eller gul

g. f. ç:a 1880.

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv II

dæ va dan sànada gúl
i stùan.

sæ tvæta jæ aw gólen.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv II

den hade inte tid a
ga aw gå'led
hå = loggolvet
den månen kan spela a
tröde i gå'led

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gol gul

1. han dro si ryggjen å sto po goled.

2. såna goled. tanda golvet.

3. sticka i goled : vid bollspel = slå bollen i marken.

Nr 3906 Rövestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul, -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv II

best. f. gúlet också i
bet. "jorden, marken."

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gå̄lad = loggolvet:

den forbå̄rade å̄la pǣrgan

kan stå̄r änta i gå̄lad for

sækste' å̄re om då̄n.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd.

golv
gul, n., 1_ ed. pl. =, 1_ er,
1) golf, 2) benämning på
en intill trösklogen belägen
rum, hvari den otröskade
säden inlägges. - Äfven lagul.
Påklaren låda ti, inzan vi
finze ga ner au gulan, nar
vi va o lok inod sa i ho-
garen. Bromma. Lärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul. Lad

g. f. 1865

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv
s.

gul. lad

m. f. 1881.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. gul*)

1. golv

gúlad**) best. sg.; gólad K. f. 86.
golv i rum o. d.

sàna gúlad sanda golvet
**) K. f. 86. / gúlad svàgtar.
*) M. f. 80. golvet svïktar.
nýt gúl nytt golv.
M. f. 80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. golv

Ifr ladu - och loggolv /

da va bést, so laga

da hada glùtana hema

pa gúlved. Det var bäst,

så länge de hade barnen

hemma på golvet (hemma i

stugan), dvs. så länge barnen

var små. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. golv

gul ~ i pl. = -len

"sädesgolv"; det utrymme
bredvid logen, där den in-
bärgade säden förvarades.
i-gulen i sädesgolven

K. f. 86.

Jfr ladugolv ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gom

gom, m., -[1]en, pl. [2]-or, -na,

gom.

ja bi[1]dor me[2] fe[2]va go[2]morna

for ja ha[2] i[2]gen ta[2]n i mo[1]gen.

[2]Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

[2]Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gom, s.

gom

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

93.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gon

x gonn

(svordom)

de udstø en nø gon ente

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärma ; — r, — ; — ; — d. gorma v.

gorma

di kräjor si a gärmar.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gorma

gòrma, =

pres. eg. -ar.

ha. gòrmar. du. for 2.

Vad gormar du för?

n. f. go.

Öja 7.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gotk
an.

gɯ̄t

tɸ́sen sɑ́ɯ sɑ gɯ́̄t sɑ.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gått
sv.

gått

dær va gått màdavènt.
Där fanns rikligt med mat
(vid ett gästabud).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gol, adv., godt.

de gör göl an.

en kan gol se o ga.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

blåa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gott
adv.

gå̄t

de små̄gte å̄w è̄ne så gå̄t

(naml. ölet)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gott
adv.

gat

a, dé e hær so gát om. !
åh, det är här så gått om!

ja-tgande, gát hán.
Jag kände gott honom.

NM 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gat

gata
adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

vr. svara so. gat vr.
kona. Vi svarade nå gata
vi kunde. K. f. 86. / da.
lutar. gát. Det luktar
gata. ds. / du kan gát hýra
at. guds. ór. Du kan gärna
höra en Guds ord. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

gott
Ja kona gått bära
bränna, men da va
länt. Ja kunda gått (utan
varsighet) bära ved, men
det var langt (att bära).

K. V. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gått
adv.

gått

so ¨ jekk da ¨ gått án.
Så gick det väl för sig.

K. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gotten

M. gå̲t̲on

di sprey̲on n̲é̲n te

af̲ä̲ren a fj̲ø̲von gå̲t̲on.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads **hd**

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gotter

gåtor pl. tant,

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gramafôn r. ; -or grammofon

" gramofon

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran r. j ½-or gran s.

gran

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran. f., 1- en, pl. 2- or,
- na, gran, granskåd.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stäv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran ; pl. ≈or

K. f. 86.

(Jfr julgrán julgran)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

gran

gr<u>a</u>n; pl. ¨-or

Genns mask.

n. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grana
v.

gr̲å̀na -a -ad

klāda med "grane"

gr̲å̀na gr̲á̀van

(före en begravning)

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grannt
adv.

grant
vackert

han jik mä a tända ---- de
hände jo grant.

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grän² n.

grand s.

grand

lid² grän²

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand

grâne

--- di som hår lîde grâne
méya va sîan óm ---

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand

grän, n.

en kone få lida grän
på en tålrefj.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand s.

grène

den va bàna lide grène
jän té.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand, s.

grà̲na

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

56. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand

grǟne, n.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand
s.

gräne

lida gräne

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grand
s.

grène, n.

á jé na líde grène, sa
blen hum sa glá.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grå̀na

* grande
(sb.)

I fsb. lida grå̀na
litet grand, en smul

N. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane
sb.

gràna v.

1. ved l. virke av gren.
2. bestånd, dunge av gren.

N. S. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grane

grane, -et

grandunge. granplantering, gran-
birke

(Steiman)

Bjerasjö. Hemsjö. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grane,

grane, - ed s.

nu e de grane:

O. A.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane
s.

grầne. -ed

grandunge.

Nyare uttal! /br grầne enl. P.L.

1956. St. Hemsted, Hemsteds hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane

gràne n.

1. Ved l. virke av gran.

2. Bestånd av gran, gran-
junge

N. J. 87.

Yt. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

grane

grànа n. l. grànа sb. *1

granbestånd; ävs. gran, granar; se ex.

dær vysor ~ grànа.

Där? växer gran (granar)

K. f. 86.

*1 Kollektivt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

grane
ek

hær gik de va
bjærsjøhólm o plànta
grana o fira o èdza o
àska. Här gick de vid
Bjerzjöholm och planterade,
gran och fur och ek och ask.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granepigg

gra²nepiidz, m., – en, pl. – a, – na, granbarr.

gra²nepiidza e bæ¹tor en med a²ned te ro²dza flek mk.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* granepurra

gràn̲eparra f. sb.

förkrympt (liten) gran

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* granens

gråneris, n., -- ed, utan pl.,
granris. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *grande

grànə

J förb. lìda grànə li-
tet grand.

so, lìnə-an, dàn lìda
grànə, nær, də, skolə,
rənə, nér. Ja° lossnə
ənən den (°: tappestaven)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*grande

Litet grand, när det (bygg-
don) skulle rivas ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grana

gran. komp. granare, n. granast

vaken

nä e dan mied granare

en dan hår vared

vid Borrie gamla kyrka

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran, grant, -a

vacker

en, räktad gran

fager. En räktigt vacker

fager. N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran, grant, -a

gram adj.

vacker

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann
adj.

Gran n. grant pl. grana

dær e gránt hæna = dær
borta åt vækent i: i skogen

grana tjälya.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann

grann, n. grant

vacker

jå vést, de va mèd gránt

(va)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann

grann

den som går hårda grann
får gå om tåndan som han kann.

Mina ungar e grannast, sion uglan.

orkpn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann
adj.

grån

vacker

mjlan blek så grån

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graan
adj.

gran. komp. gränare

vacker, fin pl. gräna

en grän färstu a en färstu
tu a ga ej = en finare för-
stuga och en till vardagsbruk

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran l. ¹-or, m. och f., n.
grant l. grant, pl. ²-na
och efter för, för, ¹-na,
komp. ²-nare, ²-nast,
grann.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grana
adj.

gran, n. grant (!) vaken

när sólen gén, så e de så
grant så

Neutr. pläga annars heta grant, och
grant är adv. = tydligt, noga.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igrann, a.

igrant

grànasta m.

-ta f.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

33.60.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran pl. -a

backen

hare mǫ̀ga grǫ̀na

sǫ̀lne vǫ̀ns

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann
a.

grann n. grant

di skola sé hon gránt dan va

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

{gránor
{gran ; grant ; ÷a

gren

vacker

gránt vår vackert väder.

N. f. 80. / d. v. gràna,
K. f. 86 tòkana. De är
vackra, (fan) tuppar-
na. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

grann

dɛ ~ va ~ ɛn ~ grán:or

vìŋla. Det var en vacker

vìrge (d: a en ryggla).

K. f. 86. / gràːna flèːtor

mɛ ~ rɔ̀a sːìden-

bɑ̀n ~ ²⁄₂. Vackra

flɛ̀tor omed röda sːìdenband

²⁄₂.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. gram

dé skola, de, ha, ti-
gránt 2, möza ár. Dem
(de nya kla"derna) skulle de
ha till finkläder i många
år. K. f. 86. / gràna blòmor
vackra blommor. K. f. 86. /
da, va, en, grán prétza
han, jòra 2dá. Det var
en vacker predikan pra"sten

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

grann
adj.

höll i dag. K. f. 86 / de e grån grøa. Det är vacker gröda. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granlåt
sb.

granlåtor pl.

Gammalt uppl. lån
1-5-

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granlåt

granlåt

prydnad, prydnadssaker

(Repslår, men vanligt)

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråne pära p.; for

× granpäron s.

grankott

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granska

gränsa, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pass. inf. — as

de skola gå o. gränsas
de skulle gå in och granskas
(om beväringar). / ja
får gränsa kläderna.
Jag får granska kläderna
(d. v. om det gäller mat i dem). N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granska

gränsa (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, - a, pl. - n l. -sen) fr.
granska, besiktiga.

gränsa fjyd, väja m. m.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

gränsa,

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granska

gränsa, =

noggrant undersöka

de gränsa skorstenarna.

som undersökte skorstenarna (av eldfarosynpunkt).

K. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant adv.

grant a.

mycket väl

de vr ja grant

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. grant
adv.

grant
vackert

grànt mùnstrad vac-
kert mönstrad. / han tàlar
so. grànt.

R. f. 86.

Hon talar så
vackert.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. grant
adv.

om, du, gör, en
grant, so, gör, han, åd
nök. Om du ber honom
vackert, så gör han det
nog. R. J. 86. / snaka, grant
tala någon tillrätta med vän-
liga ord. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. grant
adv.

grant

val, roga

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

jau mins so. grant.

Jag minns så val. K. f 86.

Vard. i Sydskåne: grant. J. J—s.

x) Pspro—ord.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant
a.v.

grant

vacker

så jön de si rät så grant

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant
adv.

grant
vacker

--- de lùta sa gránt ó'se (!),
de lùta sa gó't.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grant
adv.

grant
tydligt, väl
den som har fin hörsel, se
hörs ed sin grant.
(Annars i Sydskåne: grant).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) grav

grav. pl. ~ or

grav

Jens maske.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Hörrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav. 1en

gråna gråven

klädd en sygrått grav med

gramis.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

vänd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nær vi' blir døa, så ska vi' bli
låda i såma grav.

Borlie.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav pl. -or

den e ve sòma grà:vor --

hål = vallegrav. torvgrav. mossgrav

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav;

grav, -ar s.

-ar, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav, s.

grave

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

49.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav II

di vrle ènte betåla for
gråven ble kjöld
(mesn de manlige begravningsgåsterna
höjde graven).

Ikomna

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav, -an

vi hade en högtid på

vår grav

(hå = vårt gravställe).

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav III

på fäs a mäses gräv

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav, 'en

den va en gráv, som ja
skola hen a tita pa, som
stenen va vák.

fl. f. 1941, på öja kyrkogård.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav, ¹-an, ²-or, ¹-orna
kyrkogårdsgrav, grift

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80.
N. f. 86.

Hf bet-, *rantoffle- o.
torvgrav.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) grav

Genus mark.

dén gr_ávan han e vél-
jämnad.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava
v.

grå̀va -a -ad

grāva

jà dæ e grå̀vad ø̀vor å̀lt.

(å kyrkogården).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava

gràva -a -ad

gràva

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava
v.

gr̲å̲va -ar -a -ad

gråva

han hade gr̲å̲vad a t̲å̲d

gr̲ä́d elor va f̲ǻn de vå.

N. H.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråva ; -r, - ; — ; -d, -d. gråva vb

gråva

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grava

grava - a - ad grå̈va

grå̈va.

den som gravar graven ti sina,
fallar själ i.

Nr 3906 Högsta Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grava

gràva, =

gråva

de grava ut dom.

de gråvde ut dem (d.: om
gråver i deras lyor)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grava

grå̀va -a -ad

gråva

de va rar di grå̀va grò̀zara

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grava

gråwa (-ar, -a, -ad, -ad, l. -ada
pl. -ade, -a, pl. -(wen) tr. och
intr. gräfva.

Pögan han jälpor nören
o gråwa te lißen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Härr.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gràvə
11.

gràvə

gràvə.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava
vb.

gràva, =

de - grava - dom - óp

om - en - grév. man

gräver upp dem med en

grep.

N. S. 81. Nr 7533. Herrestads hd

Hedeskoga

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. grava

gr̲ȧ̲vfa, =, ˊ-ad 2b.

Pres. ˊ-ar

grȧ̲va

m. kona - grava - óp en - tw̲a. V.: kunde grȧ̲va upp en tuva (: med tvȧ̲ droppar). N. f. 80. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

grava

vb.

dr. ha. gravad.

úd bàken. Man har

gråvt ut backen.

n. f. 80. / grava. grög

gråva grund t. a

en hus. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gravning

gràuney -en

gràvning

me gràuney a a'lt ---

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravplats

gravplats, -en

K. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grävskovel

gråväskål, ; pl. = — ¹ or

skyffel att gräva med

N. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråveskòul m. / La gravskovel s.

gräfvskovel.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

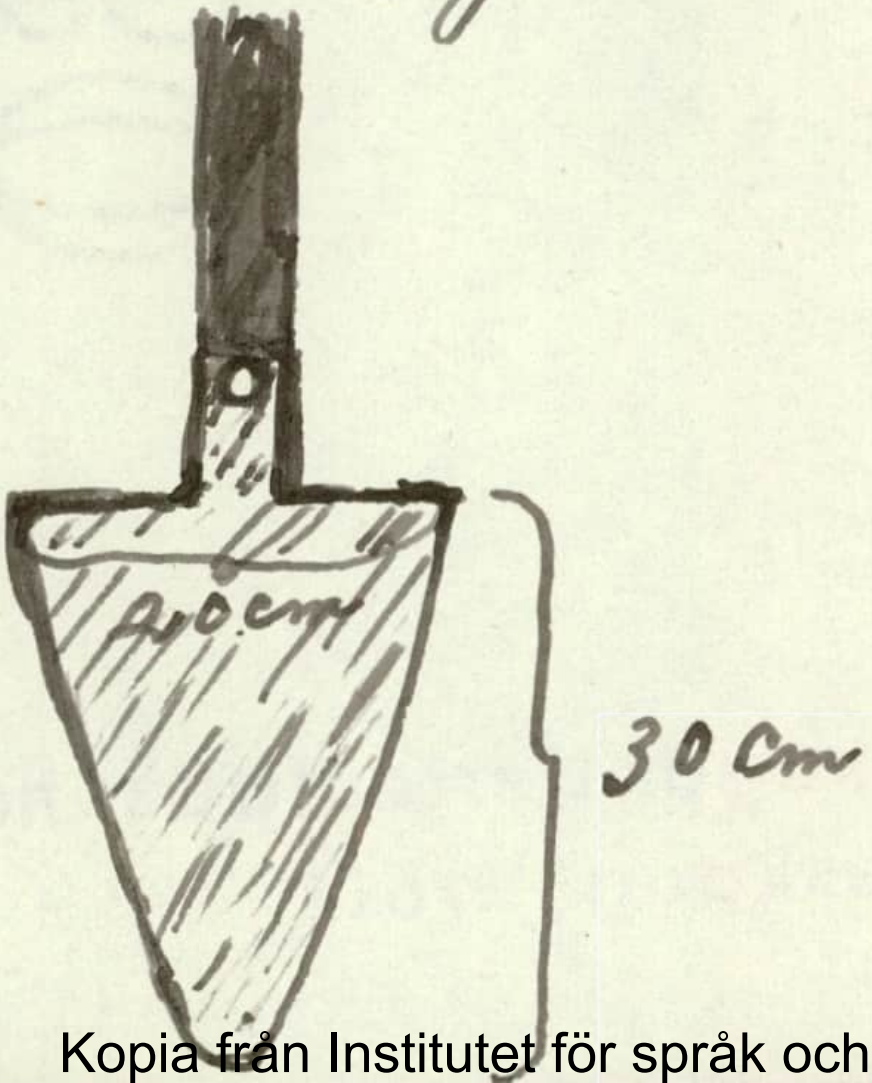
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 303.

gràvaspà

gravspade
sb.

spade att gräva med

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grausten

grausten

dare en gamal grausten
stan enu.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravsten

gravsten

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(-¹en) gravsten

gravstén, ¹, pl. -¹a m.

N. f. 80

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Fr liksten

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravställe

gravstäle, n., pl. =

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravställe

gravställe -et, pl. =, -en.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravställe

gravstäle n.
(på kyrkogård).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gravsvin

gravsvín n.; pl. = sb.

gråsling

N. f. 80.

Ordet gråsling (grǽvliŋ) var känt av meddelaren.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grebba

grùba -an -or -orna

flùka

dèn grùban e so fjyvbét.

Nr 3906 Hógsta Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grejer

grèjor pl. -n.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

redskap, verktyg, tillbehör" (kanske ej genuint).

han har àlla sòrtérs grèjor på låvtak.

Han har alla slags verktyg på vinden. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren
s.

gre̲n, -e̲n. -a, -ana

di sni̲ grè̲nana aw trè̲n

Nr 5073 Övestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren

gren, -an, -a, -ana m.

(trädgren)

gå inte på dén grénen, för + den e- frúsen!

n. f. 90. / Gå inte på den grenen, ty den är murken!

Nr 7474 Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren

gren, m., 1 -len, 1/ -ar pl.,
kollekt., gren. Den har for
1
min gren, 2/ med pl. 2 -a,
-na, gren. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grea

grea . ˈen. ˈa. ˈana

e de sa grènana kuyor ˈy ˈóvor

... (kan man lov att plocka av
grannens fallfrukt),

di beydor grèna dæw ...

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grev, -en m. (!) grep sv.

dyrsgrep o.d.

(: ja stälden nya :
en skrå:b).

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Harrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(~~Lort~~) grev, -'en ~~grep~~

Genus mask.

dynggrep o. d.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grep
s.

grev m. grèvor

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren, gren;

gren — grs.

grenar — gra;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grep
sb.

grev

dynggrep o.d.

v. grava, dom. öp ma.
en. grév. Vi grävde upp
dem med en grep.

K. f. 71. Nr 7533. Herrestads hd
Hedespoga Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren

gren, -ar, -a m.

trädgren

hagor, de-
grenarna av, so-
bler, där en
röja ytan. Hugger
man grenarna av, så
blir det en ranga kvar.
N. f. 80.
K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grēve r. j. a

grepe s.

grep

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepe;

grèvh, -ar s.

-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepe

grèvp, – en m.

handtag i korg.

n. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-grepa, s.

grèva

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepe

grèvk; pl. ~a m.

grepe i korg

Jfr korggrepe

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepkorg

grèvakòr m.

korg med handtag.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grevar
sb. pl.

grèva pl. tant.

finkor, osmältbara delar av
ister (en maträtt).

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve

grève, -an

grèvans = greven med fru el. med family

grèvans di va smält folk.

den genuina formen torde vara grève.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve

grǿva -an, grǿva, -ana

≠ fóråldr.; nu grève

P.L.1901. Bjerejö. Hen-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grèva, ~ en m. greve sb.

dina grèvens får.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve

grèvfa, -an m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grese:

kas gjèven, fåi vi en

kjòna om dåin ætor dita?

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve

grö̆v, m., -n, pl. -va, -na,
grefve. föråldradt. Sn
grä̆ve.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevedotter

grèvadùtor f.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevegods

grèvagôs. n.

grevligt gods [om Högestad]

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greveson

grèvas&n m.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griftgryn

griftagrýn gl.

mannagryn

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~griftgryn~~

griftagrýn kell.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griftgrôt

grìftagrǿd

griftgrynogrôt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griftgröt

griftagrød

grøt av griftgryn

K. f. 86.

FNr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grīma f. ; ² or grimma

grimma s.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma
s.

grima pl. -or

(ä kusbjur)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma
s.

grîma -an -or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma
s.

grima ; -an -or -orna

Han byter så han får grimman ijinn
(om en som saknar handelsbalang och gör dåligt
byte ; historien också känd från Göinge, där
en man som bytte hästar blev så lurad att
han lät sitt inte hade mer än grimman kvar).

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma II

grimman följer hästen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grimpa, -an, -or f.

hästgrimma

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grīma, f. -n, pl. -mor,
-na, grimma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grima, s.

grìma

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

68. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grimma, -an, -or f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X grimmig

grimmed l. -or, m. och f.,
n. -med, pl. -meda, utan
komp., om nötkreatur som
i pannan har en af oregelbundna
hvita strimmor bestående teckning.
En grimmed ko, stut.

Alum.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimskaft

grímskáft n.

(länk i hästgrimma)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimskaft

grîmskaw̆t, n., -ed, pl. =,
-en, grimskaft.

~~Alm~~ Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimskaft

grimskaut n. ; fl. –

grimskaft.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grí'mskaft

grí'mskaft n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grin

grin, n., 1- led, pl. =, 1- ben,
grin, skratt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnina

gnìna -a -ad

skatta

jàa gnìna od en mán en gaz

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grina

grina² (-ar, -a, -ad, -ad, bloti
i n. sing., -a, pl. -an l.
-nen) tr. och intr., skratta.
hägen¹ grinar² fären¹ mit op
i synen. — ha grinan² i od?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräna
v.

gräna -ar -a -ad

skatta

di gränar alltid od

skäntyana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grina

grina -a-ad

skratta

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. grina

grìnſa, = skratta (mer l. mindre högljutt).

En kona grìna så od. illa. Man kunde skratta så förfärligt åt honom.

K. f. 86.

De hade grìnad så od. dores snåk. De hade skrattat så förfärligt åt deras tal (språk).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. grina

då grina, di, od, èn.

Då skrattade de åt om. x)

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Om de märkte, att man talade dialekt? Jfr a. stege

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnina

gnìna -a -ad

den gnìna vi sa olyfelat

od

sa gnìna glùtana od mi en gaz.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnùa II

nar han fek smàdran po
gáz, sa kone vi gnùa, sa
vi kone dó.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grind

grend. -en. grendar, -arna

/ulånat

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grind
s.

grind. -en. pl. grindor, -na

Repe-län med dialektal böjning.

St. Herrestads gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gvänd II

vet du ha gråndonna målada,
så får du sål jöra dé.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gripa

grìpa, grev, grìvet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -or

gripa om ngt med handen (händerna); gripa om dörr/ dören grívor. Dörren griper./ ja- kan- ìte

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gripa

gr̀iva, om. ad.

Jag kan inte gripa om det./

han - gr̀ép me - h̀ela

h̀ánen. Han grep med

hela handen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gripa, v.

grìwa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

35-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gripa

griva , grev, grivet 26.

Pres. grívor

1. Om dörrar: dörren grívor

dörren griper

R. f. 86.

2. gripa med handen: ja kan inte griva om ad. Jag kan inte gripa om (kring) det. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

han grèv om

gripa
vb.

stågan. Han grep om (kring)
staken. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd,
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris, m., 1 en, pl. grisor
2
l. grisor, -na, gris.
2

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris, -en, grisar,

grisarna m.

Om spädgrisar och griskultingar,
som uppfödas till slakt.
En modersunga kunde knapp-
past betecknas som gris.

grisen e. kusen. Grisen är eftersträvad i ut-
vecklingsländerna. M. Lagö.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris
s.

gris. -en

den första jäl ol en gris

d: födde upp.

jä kan slåta grisen a ögza hyded.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grio;

grio, -ḷm s.

grèsor, -na;

sàḷm fèʃʃ tòḷ

grèsor;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris s.

gris m. ; pl. grisa el. grisor

gris

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris pl. grisson

to grisson

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igrs, 5.

i grizor l. grisor

40.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris; pl. -a

grisa hade -edorten.

Grisar hade "ecertänder".

K. f. 86.

Ifr lockordet gis.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisa
vb.

grisa, =

(om sugga) = föda grisar.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsa
v.

gr̲ä̀sa -ar -a -ad, för gräsar

Synonym: fäja.

gr̲ä̀sasö̀ar kon gr̲ä̀sar.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads h.
I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisabelåte

grìsabelæte. -ed

dit grìsabelæte!

sägs lit mindre vanfärdigt.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads L.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grìs-so

grìsasø

sugge med grisan.

grìsasøan kon grìsan

el. grìsasøan kon fàrja.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads Hd.

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisso

grìsa/sò; pl. ˋ – sør

modersugga, tugga med

grisar

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisgröt

grisagröt f.; pl. =-gröt.

tugga med grisar

n. f. 80, N. f. 86

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grisbälge
sl.

grisabäla m.

griskulting

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x grisbälge

grisabäla m. -b.

griskultiv. (trol. ofta med en något pejorativ bi-ton)

K. V. 8b.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x grisk
adj.

grisk

argsint, barsk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

dén han ser grísk úd.

Den han ser bister ut.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

grissla

grìssla, ~an f. sb.

brödgrade med mycket
långt skaft att sätta in
och taga ut brödet ur bak-
ugnen med. / grìslan
dan va jo rön i-
linan. Brödgraden den

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. grissla

var jn rund i änden.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grässla f. ; -or grässla s.

brödspade

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x grisla
s.

grìsla. -an

bakugns-spade

grìsla a nàga

d Bomma.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris-so

grisasò l. grizasò, sf. -ar, pl. -sòr, -na, grissnugga.

Alun.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grissugga

grisasögor pl.

modersuggor med små-
grisar

N. f. 71.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro
v.

gr$\underline{\text{ø}}$. gr$\underline{\text{ø}}$da. gr$\underline{\text{ø}}$t.

p.p. gr$\underline{\text{ø}}$d pl. -a

di st$\underline{\text{ø}}$ a va r$\underline{\text{é}}$nt gr$\underline{\text{ø}}$da

näml. höstackarna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro

gro, ~ de

Pres. sg. -r

de - grór pp. nýt. Det
gror på nytt (om skott
från kärnor på liggsäd).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro

grø (grør l. grøør, pl. grø,
grøde, grøt, grød m. och f.,
n. grøt, pl. grøda / intr.,
gro.

Sæn e grød i læsen.
Plåtkana va grøda. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro, de

gro, , grot

71.92. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro
v.

grō . grōde . grōt

den e grōt mēd ijän

(om ett kärn i Bussjö)

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

groda

Se ×frö2d o. ×pugga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop
s.

grøv, -en

i bet. dike

Ja kom nær på kløfted i en grøv.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop
s.

grav. -en. -ar, -arna

dike d. gruv etc.

lika så med som en grav ve
vägen ---

Gövals grav.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav. -en. -or. -orna

dike

(men i Skåby: grav etc).

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop,

grav, - hn s.

- or, - na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav, -en. -or. -orna

dike

Bjersjö, Hemmestads hd

1946. (enl. Steiman)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav. Len.

dike. m. f. 1874.

--- de gräven de bägge sidor om vägen --

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop
s.

grov el. grun

m. f. 1874

en yrkan grov

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop II

e de inènegan vi ska
spelya a sta po kàaded
i' àla gràvon !

M. O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav, fl. -ar, pl. -or, -na,
grop, dike.

Allm.

Grav Sövestad 4

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä[illegible].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grov, -an, -or, -orna

= dike

Hellem. Bland både äldre & yngre.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav. En

dike

di stå ve en grav a gravа

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav, -en

dike

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grúven best. sg.
grùvor pl.
diket

laga - grúvan ytén.
Lägga diket igen.

n. sg. / pl. / Jfr vägsgrop

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grova ; -r, -i, -i ; -d, -d.

gropa och gropa.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa,

gruva, -ar, -a,

-ad;

lika,

han fick o gruva

i knud års.

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa

grå²va (- ar, - a, - ad, - ad, pl. ade
l. -ada, - a, pl. - n l. - ven) fr.,
grop, dike.

å²la vå²ga e grå²vada o
rorlå¹da. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa
v.

grùva -a -ad

dika

di grùva a la rǿr.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa
v.

grɔ̀v̲a -a -ad

dika

di stɔ́ ve en grɔ́v̲ a
grɔ̀v̲a .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grùùpa, = ~~gropa~~ vb.

g. gròòpa

gråva Sken, Ska, dråna

m. f. 80, k. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gropkant

Grävakänt -en -or -orna

Dikeskant

en annan g. Grävakänt etc.

M.O.

1950. 4878. St. Hemsjö, Hemsj. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2:

grovakànt r. j — or gropkant

gropkant

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropkant

grövakànt, m.,- ar, pl.
- or,- na, dikeskant.

förr¹en stå förr²ada gro
grövakàntorna. ²öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*grosing

grå̲sɪŋ m. sb.

stor och grov karl

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grosing
sb.

gràsig m.

stor och grov karl

en ↓ rèkte gràsig. En

riktig baddare till karl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grosshandlare

groshånlare, -an, -ana,
-anna.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grotta

gröta eller grötå, -ån

(ss. anläggning i trädgård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grov

grav, -t

grávt brø grovt

bröd (råg-bröd)

N. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grov a.

gro'or, grou't, grö'a

grov

de va en gro'or hägla.

de grö'aste blo'rna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grov

grå l. ¹_ or, m. och f., n. grått,
pl. gråa och efter for, för.
gråa, komp. gråare, _ ast,
grof. Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. { grôor ; pl. grôa
grôv ; grôvt

grov adj.

grôa best. m. sg. / grôare komp. ;
grôa obest. pl. de grôasta det grôbsta,
de skola va grôv
vórp ti dé. Det skulle
vara grov varp till det
(d: röstenvår). N. f. 86.
den grôa vórpen. Den grova
varpen. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. grov

de gröaste det grövsta.

de va fätafäl, de

gröaste. Det var skäte-

fall, det grövsta. K. f. 86.

gröt sält grovt salt. K. f.

86. / de fjena, gröva

praja. te förfjärna grova

plengar. M. V. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

grov

en fårabåw o.

ett grövt brö en fårbog

och ett grovt bröd (te mårma-

re u. tjänst). / en grööt

sajt o. en finor sajt. En

grov mjölsikt och en fin mjöl-

sikt. R. S. 86. / gröa o. fina

sajta. Grova och fina mjölsiktar.

R. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovbruk
sb.

grovbrúg n.

grovt murbruk

N. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovbröd

grobrö, n., - d, 1/ utan pl.,
kollekt., grofbröd, af sam-
malet, osiktadt rågmjöl bakadt
bröd, 2/ med pl. = ,- n, bröd-
kaka af sådant mjöl. har många
grobrö e dar ijön? Bromma.
Aun.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovhäckla
s.

grå̄vhē̲gla -an

formen grå̄v äv sup. påv.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovlek sb.

groléjzen sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovlemmad

grolímad l. grovlímad;

pl. grovlímada

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grovträcka

vb.

grovträ́ka, – träkte

grovputsa murbruk; man slog murbruk på väggen och drog sedan upp och ner med en × bräda (se d. o. samt × skur-bräda), äv. kallat dragbräda. Sm. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grumma

/ 26.

groma ~ óp, =

mulna (om himmelen)

de ~ gromar ~ óp ~

svàrtakrò g. Det mulnar

nere åt Svärte t.u. Se

närmare u. × Svärtekrok.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

grǭz, -ar

sb.

husgrund

n. f. 80.

grava, grǭz grāfa grun-

den till ett hus. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

grong grøn. -en

1. husgrund. 2. jordområde.

Maj kan di' ente robba. får ja sidon
på én grong.

Nr 3906 Högsäter Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund
s.

grɔ̀g. -ɛn. -à. -ana

husgrund

sòina là hö̀jana grɔ̀g

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund
s.

gräs, -ar

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

grø̲z . -ən . -ə . -ənə

di' hadə jø̲təd di' stø̲rə grø̀z̲ənə

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund
s.

grɔ̀g, -ɛn, -a, -ana

de va nɑr di grɔ̀va grɔ̀gana

hɛ̀n = husgrund.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

grund.

la gräs lade husgrund

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gronke

gronke

förnät. medel (½)

Han har en bra gronke = han anses rik

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grus

grus. 1en

den grusen där blek tån.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grus

grus, ⁻en

sala. grus sälla

grus

Nr 7533. Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Hf grud (*grut) ds.,

trol. den gemina formen.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusbacke

grusbáka pl.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusbunke

sb.

grusbå'nka m.

grushå'g

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

... en grusbå'nka, som vi hade hämt nera vå'n. En grushå'g, som vi hade hamtat nere vid havet. ~~O. f. S~~ M. f. So.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusgrav

grusgrå'v - en.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruvgrav;

gruvgrav, — kan s.

kär och vb

gruvgrävkan;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusgrav

grúsgráv

Å. grúdgráv (+ grutgrav)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruegrav

gruegrå'v -n

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

grusgrav

grusgrâv, —'en

ff. ×grutgrav

dr. kokta. mâd r.

grusgrâven. Dc

(s: soldaterna)

n. f. 80. Kokade mat i

grusgraven.

vr. ha. hat. hèla grusgrâven

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusgrav

grusgrå̲v - en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

grusgrav

fål a- fjóral.

Vi ha haft hela grusgraven
full av kövel. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grusig

grusad

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grustag

gruståg -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grustag

grustág n.

n.-f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grut
s.

grud, -en = grus

han hade grävad a tad
grud elor va fån de vå.

Mera genuin form än grus.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grut
sb.

grud, -an

gräs

såla, grúd sälla

gräs.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gruut
s.

gruud, !an

(Hera genüint än grues).

ja, men dæn va mian grúd.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gut

grud, m., 1- kn, utan pl.,
grus. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grȕd, -en ×grut sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

grus

grusa - grȕd, sala -
grȕd salla grus.
grȕden skola - sèlas.
Gruset skulle sållas.
sn. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grustbacke

grùdabåka m.

backe där grus tages.

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutgrav
sb.

grädgrav

grusgrav, grustäkt

J. grusgrav

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutgrav

grudgråw, s. - en, pl. - or,
- na. grusgraf, - täkt.
en kōnor förbi två grud-
gråwor, i:zan en kōnor tr
vrēdad. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Häre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutgrav

grudgrâven best. sg. Lsb.

grusgraven

N. f. 86.

Jfr grusgrav

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grauthåla
s-b.

grädhúla f.

grusgrop

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gruthåla

grudhå'La, -an

gruvgrav

han ha sa'lt grudhå'Lan på

dä' vilkå'rad ---

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gunthåla

gundhǻla -an

gungrav

sa sälda han gundhǻlan

a fek pǽya for.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1, Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gruting

grȳdad l. -or, m. och f.,
n. -dat, pl. -dade och efter
for, för, grȳdad o.s.v., komp.
grȳdadare, -dadast, grusig.
om jordmånen.
fo grȳdad jor blor sen skrin
i strax lora. öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grustråka

grusdrågor pl. sb.

grusränder, strimmor av grus i jorden.

K. ∫. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grutsåll
sb.

grussål n.
såll genom vilket grus
sållas.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grudsål n. *grutsåll sb.

stort såll att sålla grus med

Jfr *russelsåll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grèva
s.

grèa, -an

eldstaden i öppen skorsten.

di brød bòraståba a tònde i
grèan i skorsténan

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva
v.

grua

hum har nod å grùa på = ångra.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grua s.

grua f. ; -or

eldstaden i öppen skorsten

ud a se am värmen e slöjtor
po grua!

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva

grùan bf. sg. sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

(den öppna) eldstaden i en gammaldags öppen kors-ten. sòma sa grùan n. f. 79. o ärnen (bak-ugnsbottnen).

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grova

grùa, -an

askhål i spiselns.

Av stùan å i grùan: tåget om den som inte vaxit från hemmet.

St. Herrestad.

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva

grùa -an

eldstaden å öppen skorsten.

dan stå' jö pe grùan

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grova

grùå. -ån

in med eldstad i nedre delen av öppen skorsten.

ilåsen de va öpen skorstén; dær stå' di a laga inåd på grùån

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grua

grùan best. sg. sb.

f.

hårdon 2. × eldaren, dvs.

rörstockens nedersta ut-

vidgade del.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva sig

gruva si

Had mone kann kan kalla å gruva si för?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grym

gräm

bister, med argsint utseende *)

han, så, sånorlien gräm

ved. Han såg samerligen

bister ut/en, gräm hos

en hund med argsint ut-

*) om hundar/seende.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~grym~~

grum

ilsken, argsint, bister

han ~ ser ~ grum ud.

Han ser bister ut.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grymta
v.

grùnta -ar -a -ad

P.L. 1901. Bjeresjö, Hem-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gymta

grunta (- ar, - a, - ad) intr.,
grymta. om svin.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gymta

gr̀ùmta -ar -a -ad

ryare end. O.L.

Även genuint: rȯ̀fta

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn

gryn n. pl.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn

gryn, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
gryn. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne?

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn, s.

gryn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

35.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn kokt.

gryn
s6.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grynagröt

grynagröd

korngrynsgröt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn kupa

gryntjiva, -an

ett slags flåtat halmkupa,
vari gryn förvaras.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gysa sig

gryŝa si (1_ sor. pl. 2_ sa, 2_ ste. gryst. grys. pl. 2_ en) refl. förvåna sig. Äfven forgryŝa si.

Ak! hor prĕsten han gryŝte si, nar han kŏrde kwinnan hade fŏd trĕ bŏrn pa ĕn gang. Bromma

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grysma

grỳsma f. vb.

liten mängd av något,

gnutta

en ~ grysma ~ smör

en gnutta smör

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

grỳsmad, n. = *grysmig adj

av kornig konsistens

när de sín börja

bli grỳsmad, så bli

de snárt smör. När

det som var i kärnan, dvs.

grädden, började få en kornig

konsistens, så blir det snart smör.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

fr̲ẗad blę̲ -

grȳ̲smed. Peter flotset

bl̲e̲r kvmist. K. f. 86.

× grysmig
ag.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grysna Ve

grysna; -r, —; — ; -d, -d.

bilda kulor, smulor

(om smör vid kärnandet)

när de beg'nor grysna da ska en

sta sa net a sa'nzka d skov.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

gryda², f. -r, pl. -dor, -na,
gryta. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta,

grýda, - an s.

- or, - na;

hum fétt grýdan

på;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

gryda -an -or -orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

grȳdfa, =an, =or f.

pànnor o. grȳdor pannor och grytor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

b.f. grydån

de va me haungéi di sjø aw grydån

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

gryda, -an

jå fei lesa fair maden liasom hein
tjärinjen: smit di ente an grydan. din
tussa jävel.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta
s.

gryda, -an

kabusa gryda

skämtsamt namn på öbersyön utanför
Kabusa i Köpinge sn.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

grȳdfa, -an, -or, sb.
-orna f.

skrava av grȳdan
skrapa stekskorpan av
grytan.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

gryda pl. -or

grydor ma tre ben po

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gryta~~

grȳdfa, -an, -or, -orna f.

skrå̄va grȳdan

skrapa stekskorpa från insidan av grötgryta.

Sn. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryt grepe s.

gryde grève r.; -d

"grytgrepp" varmed
grytorna lyftes av

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gytkrok

gryd-aker-ög, m., -kr, pl. -a,
-na, grytkrok, liten med
järn-ögla att hålla i förs-edd
krok, vilken införes i grytans
öra, då hon lyftes af elden.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grytkrok

grýdakróg

krok att lyfta av grytor
från elden.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grytöra

grȳdeø̀ra n.

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grå

grǫ̊ l. ¹– or, m. ah f., n. grǫ̊t,
pl. grǫ̊a och efter for, fǫ̊r,
grǫ̊a, komp. grǫ̊are, – ast,
grå. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gra°, a.

gra, gra, grat

113.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grau adj.

grau el. gra

fem.: den gràa e sa spág, sa spág (om en katt)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbön

gråbyn, -en.

växtn., Artemisia vulgaris.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbönebladd

gråbönebläa, n., pl. =

blad av Artemisia

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbönestabbar

M. gròbenestába eller
gràbenestába.
stånd av Alcmicia
(jfr osannolikt grabýn i Fårö Ld)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
1. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbönestabbe

sb.

gråbynästäba pl.

stjälkar av gråbo

(Artemisia)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbönestabbe

gråbönestäbba pl.

stjälker av gråbo (Artemisia vulgaris)

Dk. sj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråhårad

gråhårad l.-or, m. och f.,
n.-rad, pl.- rade, utan komp.,
l.-rada
gråhårig.

Högestad
Skåne.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröna äter

gronetor pl.

äppelsort med gråaktig

färg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråpäron
sb.

gråpäror pl.

K. f. 86
N. f. 88

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv

gråspörr -en -a -ana

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråspov

graspó́r -en -a -ana

P. L. 1901. 300. Bjerejö. Hem-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv
sb.

gråspárv m.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråspov

gråspår, m., -en, pl. -a,
-na, gråsparf.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv

gråspår ; pl. -a

m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gräspar~~

gräspór; pl. S – -a m.
gräspóra

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparvbo

grasparabo n.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparvreda

gråspårarråda pl.

gråsparvsbon

M. J. Go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsiten

grästén -en.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsten

grastén

di hade bàra en grastén

nère àxon

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsken

gräsken -en

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsten

grastén kod.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstenslåga

gråstenslåga pl. -or.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstenstorn

grastenstårn, r.

om tornet till Bjeresjö kyrka

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsugga

gräsögor pl.

Nyare ord i målet; det genuina
torde vara × skeòba.

J. J-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsugga

gråsögor pl.

K. f. 86.

Tvol. sepa. lår ; för skråba
i sydskånska mål. J. J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta 1.

grèda pret. gred

Impers. gred, men gret bfr ord, som börjar med d.

mår han gréd rét i

vréred.

dá gréd ja, men hum sa: gret dé

èrta.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

greda. gred pl. grede. gredet
p.p. gredanes

ja. di' grede ve graven.

Om du går edanes, så kommer du gredanes.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta II.

Hum gred me tåra yen å våd röw

(om en som inte gråt uppriktigt)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

inf. grèda

de e ó'sa nud a grèda for

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta 2. v.

pret. grad (!)

nyare form; den genuina är gred.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

gréda, gred, grédad

en gång kan kom hem,
så gréd kan så.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta
v.

gråda

pres. part. grådanes

tåsen kain gråda nes ég

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

1948

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta
v.

grèda

4062. Bjeresjö, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta,
grēda, -or, gred,
grēdd. p.p. grēdanes
du behövor inte
grēda.

6. H.
tösen kom grēdanes ej.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta,

gråda, - -r, - a

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

grèda . gred . grèded

ja gréd sá nar ja

jek hùmaifá .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

Se gråta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråt-middag

gredemidda, m. eller f.

person som har lätt för att gråta; till kallades t.ex. kyrkoherde Liljeblad i Högestad, som gråt på predikstolen.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(= flicka o. d.) gräbba

Meddelarna förklarade sig ej känna till ordet (varken grubba, grèba eller andra tänkbara former).

Obs. Ej heller belagt i Per Larssons uppt. fr. Snäcketorp, Gunnils hd. 1.1–5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grŭba f. ; ²-or

x grăbba g.

flicka

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråbba

gråbba; pl. -or f.

flicka

Meddelaren vade tro gå
kånna till någon annan form

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grädde

2 grädde, m., – n, utan pl.,
gråddе. I äldre målet
flyd. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grädde
sb.

grädde, = en

Nyare ord; jfr. × flöt

K. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråddsnipa

gråddsnipa. f. -r. n. pl. -for, -na, gråddsnipa. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Slätt.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråddyppa sb.

grèdedùpa f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråma sig

gråma si) 1 mor, pl. 2 ma,
2
- mdl, gramt, gram, pl. 2 hn)
refl, gråma sig.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gres, n., -et, -ed, -Utan pl.,
kollekt., gräs, -ar med pl. = -ar-en,
blad l. strå af gräs. Sysslingen
hade vård ed gres i mosjon.
-ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. -lära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igraŝ, s.

, gréśad,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

40.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grås

grɛ̀s. -ad

x/

dɛn vakste grɛ̀s ènja í dɛn

tjòntjan hade vɑ́d

+/ Regn. form för vèsta.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grås
s.

grɛ̀s, -ad

han gå̀flar a hagar grɛ́s.

han la hástan ga a ɛda grɛ́s pa

kå̀nten.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gres, lad

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gräs. -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gres n. j — .

gräs s.

gräs

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gres, -'ad

gräs
sb.

di' grésad

N. sk. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gres, -ed s. gräs,

di skula lèda ou

gréed,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gräs

gres, 1 ud

Ä. i betyd. 'grässtrå'

K. f. 86. M. f. 80.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

sla-gres slågräs.

K. f. 86.

nålorna dr. to-tvorhån
på-grésad. Nålorna togo
överhand över gräset. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ett ènslet grés ett gräs
ensamstående grässtrå.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsfrö
sb.

grèsfrø koll.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråshoppa

gręshópor pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräshoppa

gréshóp'or, -ˌ-na
pl.

de sata gréshóporna
på en värta. man
satte gräshopporna på
en varta. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräshäst

gräshäst; pl. —-ár m.

stor grön larv; sphinx

n. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gräsja

gre²sa / - ar, pl. - a, - a, - ad, l.-ada / - n l. - ad, pl. - ade, - a, pl. (-sen) fr., eg. gräsa; föda på gräsbete.

gre²sa får, jus.

Vi fine² gre²sa et par fåra²sed hos en bo²nde. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräskant,

greskänt, — kn s.

— or, — na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräslupen

gresluken m. och f., n. - luket,
pl. - lun, komp. - lunare,
- lunast, gräslupen.
tredan e rent gresluhn.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsluper

adj.

gresfluad, -luben,

-luben n.

"övervuxet med gräs"

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräslök

gresløgz l. gresløg

dær. e. gresløg

nók. Det finns

N. Y. 86. / gräslök nog.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräslön

gresl|ön, m. -, -en, pl. -or, -na, eg. gräslön i lega, betalning för gräsbete. Vi gå mån|en en l|ar brån|vin i gresl|ön för f|ån|en. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

plår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsmatta

gresmåtta, —-¹an, —¹or,

—¹orna f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gräspilla

gräspilla; pl. — ~~1~~ or ~~6~~. f.

grässtrå

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grespéla f. gräspilla

grespélor pl.

gråsstrå(n)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsplan

gresplán, -en

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gràsplan

gresplán, -ánen

Ät. om gråsbeväxt plan

mark etc i naturen

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsplätt

sb.

gresplät m.

gräsbevuxet mindre område

N. f. 29.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsrot

gresrød -en

kricksot

dær ryggar di tågan me

gresrød.

I: med torvor av gräsrot

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gresrod r. j -rudor gräsrot

gräsrot

kvickrot

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gresrötˌ gräsrotˌ

gresrötˌ – en s.

gresrötərˌ – na.

dan va mird me gresrötˌ.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsrot

gresrå̲d, -en

bot. = fvicknot.

han lu̲ a rusta gresrå̲d.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gresrót grásrot

gresrzýdor pl.

tvicksrot

N. f. 96.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gräsvård

sb.

gresvär, — -'en

gräsvål, gräsbacke

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gråsvärd
sb.

gresvär, -ˊen

gråsröd, gråstäcke

pa - gresvärˊen pi gräs-
svålen.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstuss

grestúss; pl. --'a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstuss

grestús ; pl. -ˊa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grèstwa

grestúa f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsvall

gresvål

n. f. 90

Nyare tms; vall i denna bet. är respelån.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråsvena

gresvänpa f. ; ; pl. — -ɨ or -sb.

(längre) gråsstrå °

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsvriska

gresvrísa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsäng

gresäng

äng

n. f. 2o.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gråta
s.

gr̊ēda, f. -n, utan pl.,
gråt.

gr̊ēdan sad i hål̊sen.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. † gråta

gr²ēda / ¹ dor, pl. ² da; gr²ēd,
pl. ² a; gr²ēded, gr²ēded, blott
i n. sing.; gr²ēd pl. ² en,
pres. particip gr²ēdenes / t/inkt.,
gråta. ga ²ēdenes o ²kōma gr²ēdenes,
ordspr., ²/ kr., i sällsynta fall,
gråta. Om ni ²ōsk gr²ēden ²grönt
²van, så ska ni ²blo ²kōma i da.
Bromma. Alänn.

Pres. particip gr²ēdanes,
öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråta

grèdda, gred, grèdad, v6.

Pres. -or

K. f. 86. | e. nz. ált òpa o. nte grédor. Är ni redan uppstigna och gråter inte? Eu skämts. tillsatt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråtemidag sb.

grèdamìda f.

gråtmild kvinna, kvinna som lätt gråter

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Hennestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gråtenögad

adj.

grådenjad

gråtögd

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grätfärig

grē²dafæri l. - or, m. och f.,
n. - ret, pl. - ria, komp.
- riare, - riast, grätfärdig.
Allm.

M 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräva;

gräva, -r, -de, -t;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråva?

Se grava

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

igrâva, 2.

igrâvad

53. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröda

grö², m. ,- n, pl. grö²a ,- na,
grö⁴da.

han fiffla stöld me grö²en
fö. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grȯ̀ka, -an m. grȯ̈da sb.

an - grán grȯ̀a en vacker gröda. / De - e n grán grȯ̀a K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* grödaregn

grôdarâjn n. sb.

eftərlångstat regn vid
långvarig torka.

dær ~ behövs ~ at ~
grôdarâjn. Det behövs
en "grödaregn". K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd!
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grödaväder

sb.

grøavær n.

för grödan tjänlig vädertek.

da e gránt grøavær.

Det är vackert grödaväder.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grödväder

grōavər l. grōavər, n.,
- ld. utan pl., för grödans,
örväxtens utveckling gynnsam
väderlek. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grøn, -t, -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grön l. 1- or, m. ak f., n. grönt,
pl. 2- na, och efter for, för,
l- na, komp. 2- nare, 2- nast,
grön.

Skåne.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön, a.

grön, grönt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27-94.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grön, -t, -a

grönt blå grönt blod
(Ormarna från Fär
hd ansågs ha grönt
blod). R. f. 86.
mörkare grön mera mörk-
grön. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grönas

grönas /- nes, pl.- nas, - nts,
(l. grons)
grönts) intr. och impers.,
grönstea.

Snart grönes ed i enjara.
Märkorna ska fost böjyja
o grönas, injan vi fa sönar.
öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönfoder

grynfår n.

sl.

Hr grönt sl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönkål

grønkål

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönkål

grönkål

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönmålad

grönmålad l. -or, m. och
f., n. -lad, pl. - lade,
utan komp., grönmålad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsaker

grønsågor

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsaker

pl. grönsågor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsalta

grønsálta , =

lätt salta .

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönskott

grønskúd n. j pl. =
skott från kärnor pa
liggstå

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönskott
sb.

grönskúd

växtskott från säd som lagt sig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönt
sb.

grønt n.
grönfoder
dv. föra mv. grönt. De
(man) utfodrade (djuren) med
grönfoder. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grēvja r. grōps

grōpe

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grópning

grävning, -en

grópe, grovmaten säd till kreatursfoder.

jfr skåning.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpning

grävning

gröpad säd

g. grävning

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gröpning

Ö. grävning

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpning

grîvniŋ, m. -ar, utan pl.,
gröpe, spannmålsgröpe.
ja ha lîta grîvniŋ ja jöŋkar
te mîna hŋnor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

plåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-grôpning

grèvnig, ± -an

g. grèvnig

grôpe, grôpad sâd

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröppja

grèvja, = , -ad

gröpa råd, krossa råd

till gröpe.

de skola tu mùlan

o fa grèvjad. De

skulle till kvarnen och

få råd grovjad. Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröppja, = , ≥ad vb.

×groppja

gröpa såd, krossa såd

till gröpe

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grøt

grød, -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grót

grød, -en

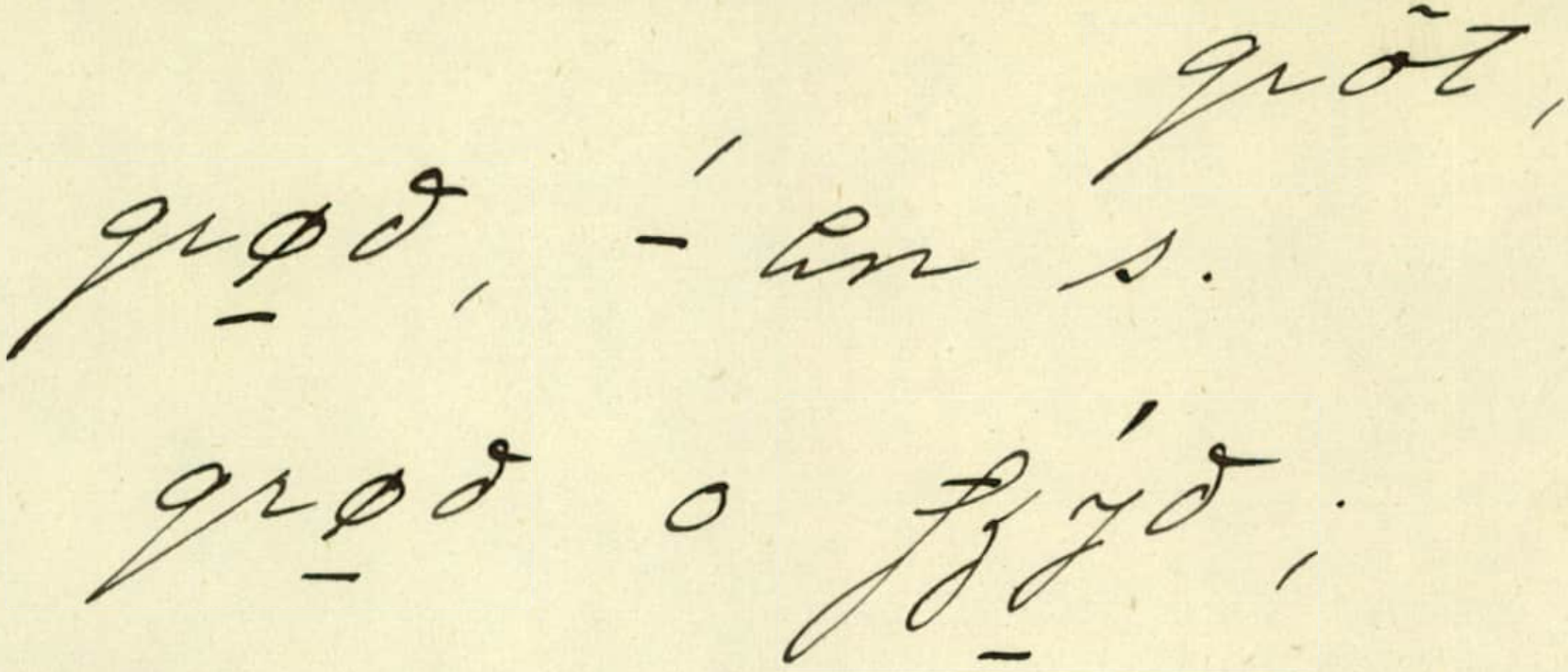
å, di hade sòpa e grød

(på høstgillet)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröt

grōd, m., ¹⁻ en / pl.
2-a.- na nästan obrukl.)
grötar.

et fād grōd. Alem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grøt

grød, -en

K. f. 86.

den e klömpa i grøden.

det är plumpar i grö"ten.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötbuk

grödabùg, m. -, -ar, pl. -a, -na, grötbuk. Skällsord.
Sitta två grödabùga!
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skånn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötfat sb.

grödafåd n.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grödafjäd l. grödafjäd, m., grötfat
– led, pl. =, – ler, grotfat.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

2 Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötsticka

grödastiffa l. grödastiffa,
s. -n, pl. -ffor, -na, grötsticka,
sticka hvarmed man rör i
gröten, medan den kokas.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötsticka

grödlastiftja f.

stake med vilken man rör om i gröten

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötsticka

grødastiʒa f. sb.

träpinne (trästake) att röra i gröten med, då den kokas.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbaskägg

gòbaʃég

kransgata

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbaskägg

gòbaſédz

krusmynta

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gòbb, ~ en, ~ a, ~ ana

m.

gamla ~ gò̲ba gamla

gubbar; de ~ álra gò̲bana

de ä̀ldre gubbarna.

n. f. go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gubbe

gåba pl.

flåsktårningar på en steiva bröd

Jfr *flåskgubbar och

*sovelgubbar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gȯ̀b̲e pl. -̀a

gà̀mla gȯ̀b̲a

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gȯ̀b̲e pl. gȯ̀b̲ȧ̀

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe, s.

gå'ba

gå'bans, gen.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

110.3.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gȯ̀b̲e pl. gȯ̀b̲ä̲.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gȯ̀b̲a -an. gȯ̀b̲a . -a̲na

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I:

gubbe

gòbe, -en, -a, -ana

m.

gòben själv x/ husbonden

själv (om han inte var

särskiltvarg) x/ Repr. form.

n. f. 80. en gamal gòbe.

En gammal gubbe. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gubbe

Har va en gòba
bòda i dena gården.
Det var en gubbe, som
bodde i denna gården.
N. f. 80. / De jukade drake
jèka i lav ma de ànra
gòbana. De gick och drack
kaffekaskar i sällskap med
de andra (bond) gubbarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gubbfil
sb.

gòbafil m.

gubbstrutt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbsjuka

gòbaʃùgan

--- dærigenom ja har

gòbaʃùgan.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbtroll

~~sb.~~

gåbatrål n.

gubbstruts, gubbkråk

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gud. gen. Guds

Ja e ude å gå i Gus naamn (tiggare)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gud

jämte gu i vita förb.

Gu valsine dom

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Gud

gud

bé tr. gúds be till Gud.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

R. f. 86.

gos tryckt

Gen. guds (Trösa uttryck.), gos (tryckst.), i

du kan gót hóra ett

guds ór. Du kan gott hóra

ett Guds ord. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Gud

dar ~ va ~ gós velsínelsa
ma ~ mád. Dár var Guds
välsignelse med mat (= det
fanns rikligt med mat).
R. f. 86. / gúd, va ~ han ~
sprárt! Gud vad han
sprang! R. f. 86. / gúd
velsína ~ máden! Gud

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

Gud välsigne maten!

(sades av den som trädde in om han kom sockat i gården etc. sittande vid en måltid).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gud

Gudsån. Guds ord

di som hade lust for gudsån ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gud

men gu i vissa förbindelser:

gu vid ... " Gud vet "

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gu, gen. gus

Gud

Gud.

ak mildaste gu !

har 2 gus namn va d han va ?

(var i Guds namn var det han var ?)

ja gu jöre ja, ja jöre ja sa

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

gud blèn gut fr ord
som böjar med d:
hade gút, di hàde èrta
ared!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud:

de snìde ja min gú ẹ́j

ko sèjadýnan.

ɷ́ hàsa gúd, hɷ́na se han úd!

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

gu ss. bekräftelseed:

jå' gu jör den so.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gu (i bedyrande
utrop)

gud

gùdana best. pl.

Jmln.: dé orta - gùdana
Det vete gudarna / ja -
gu gjorde
N. f. 87 da - so! Jag
gud gjorde
St. Herrestad / det sa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gu̲d, m., ¹⁄₋ hn, pl. ²⁄₋ a, -na,
Gud, Hårren Gud.
Då ordet brukas som bekräf-
telse af talet gu̲ bet., gu̲ obet.
ja gu̲, nej gu̲ l. ja gu̲, na gu̲.
Ded e gu̲shns sa̲nig.
na̲ min fa̲n o gu̲.
Sem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudasnäll

gùdå snèl

gudomligt snäll

hum va sa gùdå snèl, prostìnan.

han e sa gùdå snèl

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudaskäll
adj.

gùda skäl

guddomligt skäll

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guddotter

gudotter, s., -an, pl. -tra, -na, guddotter.

Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudfar

gåfår, m., -ån, pl. -å, -na,
gudfar.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudlig

gu̲d²deli l. -or, n. och f.,
n. -let, pl. -lia, komp.
-liare, -liast, gudlig, religiös.
en gu̲d²deli bo̲g.
kvinnan hem lo̲d¹or hem e
gu̲d²delior. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Stårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudlighet

gudelikhet, m., -en, (utan pl.), gudlighet, religiositet.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olsson.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudmoder
s.

gamåa, -an, f.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudmor

gammor, sj.- ar, pl.- mor-
-na, gudmor.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. gudsfred

gosfré

hälsning: godday

Numera är bruk men känt
från äldre generations häls-
ningsskick.

du gamla sa gosfré,
när du kom ízad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gudsfred

De gamle sade gudsfred, när de kom o in (i stugan). K. f. 86./.

gosfre i stuan! Guds fred i stugan! (så° skulle tiggare ha sagt, då° de trädde in). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gudhus

gōshūs = Gudhus. kyrkan

Annars: Tjörfjan

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudson

gos·ôn, m. 1- -ar, pl. - -or, - -na,
gudson.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gugga

gå²ga (- ar, - a, - ad, - ad, bloā i
n. sing. , - a, pl. - n l. -ghn)
intr., i hemlighet, förbehållsamt
omtala.

Di ha gå²gad lå²ge om ad kum
på me bå²rn.

Å².
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slå²n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul

gul l. ¹⁄₂ or, m. ah f., n. gult,
pl. ²⁄₂ la ah efter fjör, fjö, ¹⁄₂ la,
komp. ²⁄₂ lark, ²⁄₂ last, gul.
Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul

gul, -t, -a

gula ägg gula ägg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul, a.

gul

6. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul

gul – t ˊa

Nr 7553 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

gùla blòmor e. pan-
tóflastrîfsan gula blommor
i potatisåkrarna. R. J. 86.
da. va. gùla, gòa strîfsalbär.
det var gula, goda tärnsbär.
R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gula sb.

gùlfa, ÷an f.

ägula

Pr. f. 86

gùlan o. vìdan ägulan

och ägavitan.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulákti

~~x gulaktig~~

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gularot

gularöd, m., -en, pl.-rÿdor, -na, morot.

tan o sprawan tultry gularÿdor, vi kuna lädja i god. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guld

gol, n., -ed, utan pl.,
guld.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guld

gol n.; gull (lånord) (!)

en, tygga, gól. En tun-

na gull (te mår mare u.

tunna).

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guld
s.

gol. led

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldregn

gobrégn

(vået)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldring

gølbriŋ, m., -ən, pl. -ə, -nə,
guldriŋ.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldsmed

gulsmé; pl. —ér m.

en slags brun skalbagge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldsmed

golvsmé m.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldstycke

gol stiffe, n. ,- d, pl. = ,- n,
guldstycke.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulenblomma

pl. gulablömor

ett slags prydnadsväxt i trädgården.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulingar
eb.

gùlıza pl.

äpplesort med gul färg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-gull

gol

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gump

gomp, m., 1_ kn, pl. 2_ a.
- na, stjärt hos fåglar.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gumpkärra

gåmpaffsåra, f. -n, pl. -ror, -na, 2- hjulig arbets-vagn utan fjäderunderrede.

bönan som ägaren i en gåmpaffsåra. Dja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slåen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumpakärra

gòmpatʃʂára f.

gror. ofjädrad arbets-

kärra

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gumpakära

gömpaʃʃära

tvåljulig mångelkäna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gumpekärra

gàmpatsåra f.

ofjådrad arbetskärra

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumplös

gompalös l. -ös, m. och f.,
n. -löst, pl. -lösa, som
saknar stjärt, om fåglar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gunga

gȯ̀ŋa pret. -a

só sate di rumma i sȧdad,
so gȯ̀ŋa dé lia vél.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gunga
s.

gå²nga, f.,- n. pl. -ngor, - na,
gunga.

Allm.

fær¹sv¹enskn) han spe¹la a¹ltid
vi gå²ngan sitt i pla¹n. Hedestorp.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gunga v.

gå²nza (-ar, -a, -ad, -ad pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -nhn) tr. och intr., gunga.

Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gösta, -an y. 1. gången sb.

N. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. gunga

gò̀zja, =, ~ad vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

gò̀za, sz, =

gunga på ett gungbräde

han, skola, gò̀za, sz.

Han tänkte gunga.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. gunga

vb.

Vi sá i hindån,
då va i kåtan, där o
göza sá i sèlvorna.
Vi sá hèromdagen, då vår
katten där och gungade sá
i' solven. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gunga

gò3ga, -an sb.

Åv. marknadsgunga

va - 2 - gò3gan var be-

rusad.

han - e - 2 - gò3gan - 2 - då

Han är berusad i dag.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gò̲ga, =

2. gunga
ab.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gungstol

gòzastól

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gungstol

gò̀zestȯ̀l m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gurka

gòrkka ; pl. -or f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gurka

gòrka ; pl. ~ or

K. f. 86.

Hf. syltgurka

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gussnavana

s 6.

gósnávana best. pl.

invånarna i byn Gussnava,

Skårby sn, Ljusits hd, Malm.

l.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gussnavare

sb.

gósnåvarp; pl. =, ˈ ˈ – na

invånare i byn Gussnava,

Skåby sn, Gnists hd,

Nalm. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gyllekruta

julaknuda f.

Bulnad efter myggstick.

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gyllenband

1 2 1
julenbön, n., -ed, pl. =,
-en, gyllenband, smalt
band siradt med broderi
af gul metalltråd.

1 2 2 1
Bruden hade hönded fortöy
2 1
me snören o julenbön.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gyllenlack

julenlåkor pl. sl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gyllenlackfrö
sb.

julenlakafrø

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gylt

jult, f., -ar, pl. -or, -na,
gylta, ungsugga.

Bjeresjö, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gylt

jult, -en, -or, -orna

P. L. 1901.

Bjerresjö. Hem-bd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gylta
sb.

jùlta f.

sugga som ännu ej grisat
eller grisat första gången.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
N. J. Hugo, Areskoug, 1962

da e nö̀ta ùden en
jùlta (bara en gylta).

N. J. 79. Sövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gylta

jylta , -an -or -orna

ungsugga som ej gnist.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gylta

gùlta f.

ungsuggа som ännu ej gri-
sat eller grisat blott en
gång.

K. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedestroga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gynkel

gynkel, -en

påse, använd vid skeplockning, bestående däri att man lyfte upp förkläd och stack förklädesnibbarna under förklädesbandet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd.

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Gyckel

Jyfftgal – en

liten påse för axplockare

P. L. 1901.

Bjeresjö Hem-hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gynkel
sb.

ɟɣŋʧal; pl. ɟɣŋʧkla

påse vari man lägger ax
som plockats från ett säde-
fält, från vilket grödan
inbärgats; axpåse.

Talrikt använt för ca 60 år
sedan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gynkel

fjɨ7ffɨkl, m., -ɨn, pl. -ffɨla,
-na, liten påse, som avpla-
karen binder om lifvet för
att uppsamla axen i.

ja va ²ud o ²pɨla mi en
fjɨ7ffɨkl as po ²förmi²dan.

Bromma.
Bjeresjö.
Skåne.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gynkel
sb.

jyyfsal

en fyrkantig påse att binda
om livet och med öppning framtill;
användes, då man plockade av
på ett bärget sädesfält.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr akpåse

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjùdra f.

*gyttra sb.

kvotig vedklabb

da var en son där
gjùdra. Det var en sån
där kvotig vedklabb.

M. H. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

pres. part. gånas

så kom nabóan gånas

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå. jètt. pl. jèga

(förâld.: numera även jètt i pl.)

vi jèga bègga två

gammalt

enl. O.L

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå° vb

gau ; gaur, — ; pɛʃ , pɛ²ŋk (pɛ²zk),

konj. pɛ²ŋk (pɛ²zk) ; gaun, gaud.

kom a gak ɛŋ !

gå

am du dau pɛ²ŋk nɛ¹red i mɛ¹uren !

(= vill du då kanske vara så snäll och komma i morgon !)

den e gaun (utsliten, uppäten).

pɛ¹ŋana hå²de gad (hade gått med).

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå, sjeff, gåd

do va dæn en slåtare som
sjeff omkrøg

Obs. formen sjeff är här mera levande
än i sydväst-Skåne.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

gå, gick, gått

Pres. -r

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

ga o tsèŋtsa-po / di gik.

N. f. 79. / ôp 2 lòŋa, lòŋa

tsèpa. Det vätte

upp till långa, långa köppar.

Sövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

ga°
vb.

dær går mést en dá.
Det går nåragå en dag.
N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

pret. gikk, pl. = sup. gått

vi kåne gått ei, so kan

ja kåga kåfa.

I. S.

vi gikk, vi gingo.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. gå

gå (går, pl. gå, je l. jiff,
pl. jinje, gåd, gån, m. och f.,
n. gått, pl. gånna, gå, pl.-n,
pres. particip gånes (blod intr.),
h. och intr. gå.

om ja jinje i då, så kömm
ja ijn i mårn.
Ska du gå hela dän länge väjen?
e du gånes ela förenes?
Bromma. Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå, 29.

gå, gått l. gå,

gående (=gående)

gick, pret. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

f. 67-93. 84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå

pres. part. gående

e han gående?

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

p.p. gån

nen dé hum va gén ---

= har gått.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gu

gu

met. pl. jègu

su jègu di jo te kànasta

Kjerstin Nils Nils'
f. 1857

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gå°

gå , gick , gått

Pres. sg. 1 r

Pres. part. gående i
allm. som: Koma, gående
Komma gående.
m. fl. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gå

n. Kan, spåran, har
han har gått. Vi kun-
na spåra honom (och se),
vart han har gått.

n. f. 90. / han vågar
inte gå på dom.
Han vågade inte anfalla dem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gå

en kùla, som kan
gå. En (språktig) häst,
som kan "röra på benen"/
gå igén gå ihjäl (om döda).
han gick igén. Han gick
igen.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gaak~~ gå v.

gak imper.

gå

Imperativ (vid tilltal till en person).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gåu

di vesta ènta åw anad,

udan a gåu

jå, bénonna kåne tvèga fjènarna

te a gåu (näml. till husfönst)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

gå. itt pl. itje. gad.

den itj jå a lèste for

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

sup. gått

+/

p.p. gått

e du ärta gått på arbetj enn?

+/ p. gått

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

man de hår gård

= lyckats. möjliggjorts; vi ha klarat oss fram.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

nær de hade gåd léta

ja han ligjad a sèdad a gåd

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

Imp. pl. gån!

vårån nú snåla a gån!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå°

gå = lyckas. genomföras

men de kan gåd lia vål.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

e ni ènte gæna te skàlan?

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

pres. part. gående

han va gående åna te Göba.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

pres. part. gånes

han vå dan gånes

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå I

gå. itt. gåd

kåns kan gåd mid

(gått till fots)

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå° III

pers. part. gånn, pl. -a

så fått at di va gåna ut,
så stöyde han.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gå, {gick, gått, gången

Imper gå

Pret. konj. gingi

Pres. sg. -r

" pl. gå

Pres. part. gående

n. f. 80. | dän han gick

| sängen. Den han

| förliste (om en gjö-

kl) Jfr gack | kapten)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I B.

~~gack~~ gå

vt.

gak

(imperativ) gå (vid till-
tal till en person)

Kóm o. gak-ʒ! Kom
och stig in!

R. V. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gå

hum ~ gek ~ ó̃d ~ mi. Hon
gick åt mig, ansatte mig hårt.
K. f. 86.

han ~ komor ~ gånas
han kommer gående. K. f. 86.
dä ~ e ~ en ~ fårla frå̃da han ~
gor ~ o ~ bår ~ på. Det är en
förfärlig fetma han går och
bär på. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

gå

dä tora inte gå på dä.
De vågade inte gå sig på det.
N. y. 80. / sånt kona gå
vä̲k, bära dä̲ prätta
ma̲n i knäpenä̲l. Sådant
(d: revormar) kunde gå bort,
bara man prickade med
en knappnål. N. y. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. gå

han gick der o. årpas
med tåken. Hon gick där
och retades med tuppen.
R. f. 86. / so. gå. de där
2 fårorna. Så gå de
där i fårorna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kr. V

gå°

hon ~ kona ~ gå ~ in
rákt blán ~ dóm. Hon
kunde gå° in rakt ibland
dem (= bina). K. f. 86.
han ~ gör ~ o ~ e ~ hänga -
hóad. Han gör och hänger
med huvudet. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. gå

---tìlla, ygan ˘ sólen
ykˇ óp --- tidst på mor-
gonen, ygan solen gick
upp. K. y. 86. / duˇ hadaˇ enˇ
lòga ˘ portenˇ duˇ konaˇ
gá ˘ ygnom. man hade en
dorr i porten, som man kunde
gå genom. K. y. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

gå°

hon ~ kom ~ gånas (gånes).

Hon kom gående. D. f. 86.

de ~ skola ~ gå ~ o ~ möda ~

får. De skulle gå° och

möta far. D. f. 86. / gå ~ o ~

tiggja gå° och tigga. D. f. 86 /

en ~ tåra ~ nöta gå ~ nöt ~ dörr.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII gå.

Man vågade inte gå
nära dom (d: hästar som slo-
go bakut). K. f. '86. / dær
gær inte so myed, tå.
Det gör inte så mycket åt.
K. f. 86. / de va som gåga
fek o blèste. ½. Det
(d: flädespipor) var "dem

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

gå

som pojken gick och
blåste i. K. f. 86/.

de ~ kona ~ gå ~ nzhýses. De
kunde gå i norrhus (behövde
ej passera gårdsplanen för
att komma från den ena gårds-
längan till den andra)./
K. f. 86/ so ~ gar ~ en ~ o ~ dråd ar
på ~ gúlad. Så går man
och snavpiller på golvet.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~VII~~ X.

gå

han ~ gik ~ bära o ~ sår.

Han gick bara (omkring)
och svor. / han ~ har ~ gått
o ~ mått ad o ~ sårad
dån igénom. Han har
gått och grålat och svurit
dagen i anda. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

gå

han ~ hade ~ gått

o ~ supit. Han hade gått

(omkring) och supit. /

K. f. 86. / där ~ gick ~ ör ~

2 ~ ån. Det gick

ör (tråmaskar) i den (= en

ginnock). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

gå

gå på arbäj åtaga
sig dagsverken (dags-
verksarbete) hos ngn. Han
går på arbäj mså. Hon går
enna och arbetär hos andra.
R. fl. 86. / so, var han
gånes å stån. Så hade
han gått in till staden (i ett
ärende). R. fl. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII

gå°

vil han inte gå
åd, so lå en blé
nga. Vill han inte gå° ut,
så° lät honom stanna inne.
K. f. 86. / da hade inte
gad på blåáran. Det
hade inte träffat blodåsern.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

gå.

gånes bår

gående bord (vid skalas),
n. f. 80. / dv. far. gå ata.
hånalåved. Det får gå efter
handlaget (?: mera ungefärligt,
efter eget bepröfvande). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

gå

dær - gar - ingen nø - ya dom. Det går ingen nöd ya dem, de lida ingen nöd. R. f. 86. / dr - gik, ma - ø l - sua. Man gick med ölsupa (= d. o.), dvs. kvinnor gick till en barnsängskvinna med ölsupa (för att denna skulle få rikligt med di). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

gå

vi gik o. ploka
vìpor. Vi gick och plockade
vippor (): på ~~Typha latifolia~~, Ryss
vippor (): på ~~nuts~~). K. f. 86. / dí gìŋa
nó'k. Det ginge nog. K. f. 86. /
en vaga ~ ˚ta ga ~ nér
dén boskan. man vågade inte
komma i närheten av den buskan
(): Den taggiga hjörnbärsbuskan).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI.

gå

gå i tjénst till-
träda tjänst (om drängar
och pigor) ... när de
gick i tjénst ... när de
tillträdde tjänsten. R. f. 86. /
de gick o. drak kàffe i
lav med de andra gubbarna.
De gick och drack kaffekaskan
i sällskap med de andra (bond)
gubbarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

gå
vb.

dén gár som ett
skämpelskód. Han går
där som en (annan) tackare.
K. f. 86. / smöred vrla
inte ga ihóp. Smöret ville
inte låta sig sammanfoges
till en massa (d: blev smu-
list). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

de va inte nån gång
järnväg för en pojke att gå
o gå ut ärtland.
Det var inte någon genväg
för en pojke att gå i ett
ärtland (d: pojkar skydde
inte något besvär, om det
gällde att komma över
något gott). R. f. 86. Ordspr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIX. gå

dær ~ va ~ ìngen o ~ vågar ~
gå ~ tí ~ dóm. Det fanns
ingen, som vågade gå
till dem. N. f. 86 / gå ~ tí ~
natvárden gå till natvarden
N. f. 86 / gå ~ på ~ sóke gå
i strumplåsten. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XX.

gå°

gå° i hogården gå°
till hoverigården för att göra
dagsverken (om hoveribönder
och deras tjänstefolk).
R. f. 86. / han hade
gått i hogården. R. f. 86. /
de kona inte gå, när de
vilja, sin. De kunde inte läm-
na tjänsten, när de ville.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI.

gå°

sedan. (Om tjänare,
som uppburit städsla).
K. f. 86 / han, gik / sò, slöw-
sed. Han gick så° hafsigt och
slarande (utan att lyfta
fö"tterna ordentligt från mar-
ken). K. f. 86. / går, dù nér,
ma-dr! Till Du gå° ner (från
bordet)! Till en katt. Med starkt
tryck på° går. / ner. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII.

gå

so ska en lå
nùstad gå. Så skall man
låta nystanet gå (= då man
vinder garn). R. fj. 86. / drùma
går som strùma. Drömmar gå som strömmar. (Talesätt). R. fj. 86. / da va nöte
gått o gå på vàyana. Det
var inte gott (lätt) att gå på
vagarna. R. fj. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIII

gå°

dær ~ va ~ an ~ po ~
bjærsjöhólm, han ~ jik ~ o ~
mål. det fanns en (person)
på° Bjärsjöholm, han gick
och malde (d: skötte kvarnen).
R. f. 86. / han ~ hade ~ gåd ~
o ~ bòred. Han hade gått° och
brist saker och ting (under sitt
arbete). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIV.

gå

dær gik et helt år,
man ja ble brå i dån.
Det gick ett helt år, innan jag
blev bra i den (innan den
skadade handen hade läkts).
K. f. 86. / de gik ja o
sålda visor. De gick ju
och sålde visor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXV. gå

de gik o skrålade o
sjöng. De gick och skrålade
och sjöng. R. f 86. / de gik o
blé kögrade. man lät
taga hål på en åder. R. f. 86. /
han mota ga o blé
årelån, för han hade
son mien verg. Han

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVI

gå°

måste gå° och bli
åderlåten, för han hade
sådan mycken värk. R. J. 86./
di ~ går ~ där o. kärror.
de gå° där och kackla (om
gäss). R. J. 86. / prisorna
ha ~ gad ~ óp. Prisena ha
stigit. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå till

ga te' = gå åt.

hen gar tol sula' te'

1: till tapetsering.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå veck

gå vä'k = upphöra,
avskaffas.

Ja va änte ju mer an ét
kúsfonkón; sín jik de vä'k.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäll

gɔ̄ul i ullr.

gɔu gɔ́ul:

kasta (om kor),

kɔ̄lɔn fick gɔ̄ul,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gal l. 1 or, f., n. gält,
pl. gåla, utan komp.,
gall. om hondjur som
under ett års lopp är ofruktsamt.

en gal bs. nären ha
god gal i år. Hlm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1gång, s.

gaz

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

85.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. gång

gos, -en, -a m.

trädgårdsgång o. d.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. gång

gå, -len, -a

tillfälle

flera gånger flera gånger.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. gång

gå

I nätr. som: sata - 2 - gå

sata 2 gång

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gaŋ pl. -a

även i abstr. bet.

hår gaŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång;

gång, -ar s.

gånga, -na;

han har vad har

flera gånga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång, -en, -a ~~gång~~ sb.

tillfälle o.d.

da blev tómt nógo-góg.
(någon gång). N. g. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962 Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gaz

nué ska di' jägue fõna han i
gáz
dén kan di stèma a seta i gáz
nár di vil.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaz r. j ²⁄₋ a gång s.

gång

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäng
s.

gäj

de va nan ÿÿstja gäj dä a
dä'.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gaz m. -a

hän gáz, van gång.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gång

gǫ̀z ; pl. ˉ or ˉa

(tillfälle)

sǫ̀ma gǫ̀zor samliga gånger / mǫ̀ga gǫ̀za mǫ̀ga gånger N. Y. 86. många gånger / ja ska sǫ̀gzad op en gǫ̀z. Jag skall säga upp det en gång. N. Y. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

~~gång~~

En gång de åska,
so flö mullapålen åw.
En gång, då det åskade,
flog kvarnkupolen av.
N. F. 80.

~~Hopplaggang~~ / tyckte ja de
va hårt. De fös-
ta gångerna (jag visade blod vid slakt)
tyckte jag det var otrevligt. N. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 HedesKoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäng

gæŋ pl. -a sl. -ä

di jägä den et pän gæŋa

om äred.

mæŋä gæŋä

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångjärn

gozjärn n., pl. =
(till dörr)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångstig

gazstíe, -en. gazstía, -ana

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gångriden

gazzrǽjen, m. och f., n. -jed, pl. -jna, komp. -jnare, -jnast, om i storleken af ridt.

fruentimmer kúna hǫnte blo gazzrǽjna, for di strǫda hǫnte gor ǫfzed, nar di rǽa.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gångstige

gazstía pl. gazstía

gångstig.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård, s.

gå̲r, -ar, -a, -ana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Lxc.

104.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Nr 7474. Öja, Herrestads hd gård

Hugo Areskoug 1960.

går, -an, -a, -ana m.

1. Större gård (hemman); herrgård

2. Best. tg. gårdarna gårdsplanen

vb. gårdarna vid herrgårdarna; vb. stora gårdarna vid större hemman l. vid herrgårdarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gård

han-tjänta-mi gånor

på-dän gården. Han

förtjänade miljoner på den

gården.

m. f. 20

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gått III.

gåren spec. = St. Hemestads gått

dæ e stræ høst ve gåren (intensiv).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäid

gå:r, 1:an

vi va:r opa i kal:jä:ps gä:r

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåd

gå:n ´a:n ´a: ´a:na

sö:nan ka:n gä:nan

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåd

gå:n. l:an

men gå:an li:dzon da:n.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gård

går, -en, -a, -ana

m.

1. bondgård (jfr d.o.), särsk. om gårdsbyggnaderna (se ex.)
2. gårdsplan

Jfr ställe.

Best. pl. gårarna ofta = 'herrgårdarna'.

... väktare va. gårarna nattvaketer vid herrgårdarna

M. L. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård;

gå'r, -'en s.

-'a, -na;

no di kûm ti

gå'rana;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en -a -ana

1. Större egendom på landsbygden.
   Större ån ell. stäle
2. samtl. byggnaderna på en bondgård, gårdskomplex.
3. gårdsplan, gårdsplats.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
(Ingers 1950)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåd II

i bet. 2:

di' kan mo̲tad va̲gad på' gå̲rden

1: i reparationen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gå:r, -ån, -a, -ana

eller gå:ɧ etc.

1. stöne egendom på landet
2. hela byggnadskomplexet å bondgård
3. gårdsplan, gårdsplats

i bet. 1: på di stö:ne gå:rana

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård II

(2) da lå åla gäana i klöja

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gån. -en

gånen ligga där hena

i skogen +)

+) Rep form.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaiv II

gɑ̀ɾan e nɛ́ɾɾɛ̀van.

nɑɾ kasɑ̀ɾan fɣ̀ɣnte jɑ̀ɾan, sɑ
nɛ́v di gɑ̀ɾana.

ɛ̀ɾast mɛ́d te en gɑ̀ɾ.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäid

gär. 'en

dène gären

dæn e én gär som brænde nér,
som e blen údflútad.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård II

gɑ̄r el. gɑ̄u̯r

gɑ̄u̯rən, speciellt =

Kragehölm; anv. bland personal

och närboende.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård sb.

gar, ~ en, ~ a,
~ ana m.

1. gårdsplan
2. gårdsbyggnaderna
3. större gård, i sht herrgård

... en smidja vå gården (herrgården).

NM. 80923 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gård

gär, -a, -ana m.
bondgård (större) l. herr-
gård

pl. gårarna vid de
större gårdarna, vid
herrgårdarna.
M. d. 87.
St. Harrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gård

so. bòyda. da gårən.

Så byggde de gården.

K. f. 28. / mést va. gårəna

nest vid herrgår'das.

na.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gård

gårens fólk gårdens folk,
gårdsfolket (ägaren och hans
familj jämte gårdens tjä-
nare

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80.

ga. va. gården gå och arbeta
vid hovgården (om arrendebönder,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

gård

dos dagsverksskyldiga hovs-
bönder, eller om statare och
torpare). K. f. 86.

År. om större stadsfastigheter
med ekonomibyggnader, t. ex.
köpmansgårder. Jfr åreskögska
gården. Åreskögska gården,
en köpmansgård i Ystad.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

gård

här va en

göba bòda i dina gården.

Det fanns en gubbe, som bodde

i denna gården (bondgården).

n. f. 80. / dina gården här

ligger nära. Denna gården,

IV

som ligger här nere. K. f. 86.

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. gård

han gik runtom
gården. Han gick runt
omkring gården (gårds-
byggnaden, gårdslängorna).
K. f. 86. / han var född
där nära den gården.
Hon var född där nere i den
gården. K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

gård

en gamal gár

en gammal gård. R. f. 86.

de fyrda åtsor for

gårarna. De (d: hoveribönderna)

körde skjutsar för herrgår-

darnas räkning (d: enligt

arrendeavtalet). R. f. 86.

dán gården lyzor öde. Den

gården ligger öde. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gå:r, ¹:n. ²:a, ²:ana

1. större egendom på landsbygden

2. samtl. byggnaden som tillhöra en bondgård.

(2) gå:rana bega nä:ä:na

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaid II

pa di stòra gàarna

àla gàarna ble mídflúitade

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gait III

ùde på gåˈen, ùdanom
hùsad.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gårddotter

gårdadöttor, f.,- ter, pl.- tra,
- na, åbodotter, dotter till inne-
hafvare af en gård, en kvinnan.
han lift 1 jötor me ten 2 gårdadöttor
ifrå 1 Hö 2 vinge.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ° gårddotter

gåradsätor §.

åbodotter, bonddotter

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdsdotter

sb.

gåradöstor f.

åbodotter, bonddotter

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdfolk

gèrafólk, n.

bondfolk (i motsats till husmansfolk)

di va rèktat dòktat gèrafólk-

-- di hrde lasóls. = Lars Olssons

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdmejeri

gårdsmejeri pl. -ar. n.

mejeri å stöne gård (fans i föna århundradet)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdräng.

gǻrsdrä́ŋ, -ən

fɔ́rdräŋ ä́ störe gård

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdräng

gårsdräg m.

gårdsmichare (gå större gård).

n. f 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gårdson

gårdson pl. -ar

bondson (eg. son ifrån en gård)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdson

gårasknorna best.pl.

åboarna, bondsönerna

gårasknorna de-ré

de-re-på-låta pgz.

åbsönerna de redo, de redo

på låta kåstar.

N. J. 87.

St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdson

gårdsån m.

åbosson, bondson

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdson

gårason m. l. gårason sb.

åboson, bondson

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdssmed
sb.

gårsmén bet. m. sg.

smeden vid en herrgård.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås, f., 1- en, pl. gås, 1- en
el. 1- na, gås, 1) gås i allmänhet,
2) gåshona. Högestad.
När ja fick såld gåsna, så
betalte ja min jul.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I gås

gås, -en, gäs f.

I inskränkt betyd. om

hongåsen

fiskarens gäs = fiskmåsar. (skämts.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

M. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gås

jåsen skola - jùjdas.

Gåssen skulle gôôås.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås, s.

gås, -an ; gås, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

108.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gås, -ˈen, jäs, -ˈen f.

gås ss. om tongåsen

N. f. 80; N. f. 86.

jäsen e. bilare o. fé.
Gäsen äro billigare att föda
upp (d: än antor). N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbacken

gåsabåken r.

gå på gåsabåken

säges om en man då hans hustru
ligger i barnsäng.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbete

gåsabède, n. -d, utan pl.,
gråsbete för gäss.

Ja vill hal jhs, men ja
fe inte lau o rå. For mån
han tult de va sa rålet
o lua o hora ete gåsabède.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gås-abänk, m., -en, pl. -a, -na, gåsbänk, ett slags skjulluckor försedd bur som placeras i dagligstugan för att utgöra ruffplats för gåssen.

Alm.

Bromma, Sövestad m. fl.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå bänk,

gåusa bäjff, - bn s.

- a, - na,

№ 1588:1 · Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänke s.

2
gåsabänks r.; -a

gåsbänk

stod i dagligstugan; gässen
hade fått rumsplatser
inredda i bänken.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsabänk

gåsabänkj, -en

en bänk i stugan.

Läs: gäsabängj

Högestad, Sövestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gäsabäjstj -an

yngre gäsabäjk

samma bet. som i övriga uppt.

vi hade även rätti gäsabäjk.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbänk

gåsabänks l. -bägk

lågbänk i dagligstuga
med rumsplats för
gäss. Genom en öppning i
bänkens framsäte kunde gåsen
få luft och räcka fram
halsen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

-gåse

gås/a, ~ en m. (pl.
ej belagd)

gåshanne, gåskarl

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse s.

gåse m. j 2a

gåshane

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåse
sb.

gåsa m.

gåskarl

n. sf. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäse

gås, m., -r, pl. -a, -na,
gåskarl, -hane.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. gåse

gåska m. i 1 en

gåskarl

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

nor en kom, so va

gåsen ältid ätor en.

? Vår man kom, så var gås-

karlen autid efter en.

K. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. gåse

de va nåta
gått o koma för 3
gåsa. Det var inte lått
å råka ut för en gåstarl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsafjät, n., -et, utan pl.,
gåsfjäll, -flock.

gåsfjäll

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder
sb.

gåsafjär; fl. = – -a

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäsfot

gåsafåd

åt. om harpinne gje
s. k. klås, vilken likn
en gåsfot.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gàsahøra m.

gåsvaktare, gosse som vaktar gås

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherde

gåsahöre pl.-a,

gåsvaktare

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsahråk

gåsabrèsz, n., -- ed, pl. =, -- en, gåsbreatur.

Husmannens hår nöjanför dö ha två gåsabrèsz i dinn byhn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåskälle

gåsaʃʃälle, ˋ— —ˊ—an m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåsmälla
- mila

gåsamilor pl.

ett slags gula blommor,
som ofta växte som ogräs i
potatisåkrar eller i rågs-
fält. Möjl. en Senecio-
art.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåspiga

gåsapåa f.

flicka som vaktar gäss

n. y. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås-sida

gåsasia

lidostycke av gås.

jfr. spåneskåppa.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsagg

gåsaeg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsägg

gàsaèdz

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsögonsdräll

gåsaynsdrägel

en slags dräll med små rutor i mönstret (d: små, små rudor små, små rutor).

K. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta, s.

gåta

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

84.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta

gåta, -, pl. -or

jada, gåtor gissa gåtor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva

pl. gavor gåvor

Du ska ente småvära Guss gavor
(vägakta)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåva
sb.

Se marknads – och

tålegåva

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gådda

jädda ; pl. ~or

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödde

jäda², s. 1–n, pl. – dor, – na,
gädda².

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Klara².

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gådda

jädfa; pl. ~or f.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

jäl

skuld

sätta sej i jäl.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads j.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld

jæl, m., 1 -n, utan pl.
gäld, skuld.
Ded e fær[2]lat o ha för
mi[1]n jæl o dras mk.

Öja[2].

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäld, s.

jal.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälda

jala, zén

återgälda skuld

du, far, jalad,

zén. Du får betala

igen det.

N. J. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gälda

v.

jala, yén, jalde, yén

återgälda, återbetala (en lånad summa [x])

so-jalde, dr-ad-

zén. Så betalade de det tillbaka. M. f. So.

x) Eller något annat, som låntes.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. "gälda

so-gelda-han- vb.

dé zén. Ja återlämnade

han dem (d: några verktyg,

som han lånat). N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåldbunden

jällbongen

yttest skuldsatt.

di e så jällbongna, tå di fai nåck
je åpp.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäldstuga

jällstua

bysättningshäkte; häkte där borgenärerna kunde sätta in en gäldenär.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäll

jäll, -ed

mästkall.

han har får et fitt jäll

(= inkomstbringande)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla
vb.

jälfa, =, -ad

kastrera

jälad part. part.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

jälfa, =, -ad

Inf. pass. -as

snöpa, kastrera

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gålla

jälla

Pres. -ar

de - galor - ingen hast.

Det brådskar inte.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gâlla

de jä̀ls ènta = det

duger inte, godtages inte.

de ska vá nýt, èla jä̀ls de

ènta.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gållandes

gålanas

stor och kraftig

en gålanas kar en

stor och kraftig karl.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångel

Se stol - o. vaggångel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gänge

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gängel

jèŋel; pl. jæzla, sb.

jèzlana

vaggmel

K. f. 86.

Fr. vaggångel

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångor

M. jägor

skurgångor.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær (trol. mask). *går sb.

jåst

vr fa sata jær tí (s. byggden). N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær, i an

x gär
sb.

gäst som sätes till ensg dricka;
lade sig ovanpå.

jären hade du o sate
ti dricksad, för de skole
jèsa. Gären hade man för att
sätta till dricket, för att det
skulle jäsa. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær r.

× gård s.

jäst i dricka

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärda vb

jæra ; -r, — ; — ; -d, -d.

bygga en gärdesgård

jæra amkring dr stetsld.

di jæra (impf.) me pilegrèna
di sloa pala ner a sa jæra di i me
pilegrèna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 gärde s.

gär̃e n.; pl. – gär̃de

gär̃desgård

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

järd, n. -, -d. pl. = -, -r,
gårdsgård.

Alem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde;

järk, – kd s.

—, – kn;

dar va èya järk;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

jär(d), -ar

gårdsgård

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads [illegible]

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

jä̀ra, -ad

gärdsgård; stengärdsgård, jordvall

hà̀rasta jö̀r gö̀r è̀na ó̀r te

bó̀rie jö̀r; de e jä̀rad som fäljor.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gǻde II

dæn gǽn et jǽrn ènn

hǽr nǽrmæst hǻnstå

bogadǽls jǽrn, gǻtsgård mellan
Borrie (i den s.v. delen) och Bussjödal i
Bromma sn.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåde

jèra -ad

gårdsgård, stängsel

dæ e bära jèrad imèlom

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårde

järe, -ed. pl. =, -en

gårdsgård.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäde
s.

jära -ad.

gärdsgård (sten-) el. jordvall

di tå vå:k järed

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäde

jäne. -ad

gårdgård. gräns

de e ståbojön dær bågom jäned.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

jèrk -ed

gärdsgård. stängsel

den gav jèrk pressis nere vi

fårfed.

Killerjö

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

järe, -ed. pl. =, -en

gärdsgård, stängsel.

Alla vilja två på si' lausaste järed.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gårde

järfa, -ld. = , -lan

gårdesgård

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

skrivs va-jären om-

kring gårdesgårdarna

n. f. 80. / kon-hade-lat

järed. dan-hade-lagt dynor-ut-på

gårdsplanen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gårde

dær va at mìklabò

hær nèrh va jàrad.

Det fanns ett rävbo här

nere vid gårdesgården.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
ask.

jæna

já, dé ma han jæna jòa

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
adv.

jäna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna

jäna

han kan jäna tita.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna
adv.

järna

du kan järna dröja en stöj.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
adv.

jèna

di kaun jèna sí di
dànsa fit (eftersom man lade
s'ie lik den som spelade).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäina II

å, vi kan jäina läjja
en fämöarey ta dí som
spèlar.
så fek di jäina dé láw.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 jærna adv. gärna

gärna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärna

2 1 2
järna, adv., komp. hellor, helst, gärna.
Dr bar han hellor en järna
lam. öja.

Alen.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårna

jårna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna

jäna

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna
ack.

jäna

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

gårna
ads.

Barn vill jin gårna
springa (omkring i)
vattenpussar. R. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

gärna
jä̀rna l. jàrna adv.

K. f. 86.

Ja - jä̀rna dé'!

Ja, gärna det!

K. f. 86.

glùta vrl. jo - jàrna
spriga - l. skrå̀ror

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärning, 5.

jätte

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

30.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärning

jänrey pl. -or.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäslɨŋ; pl. ˈ–a m.

gåsunge

-ŋ yngre för -ŋ.

N. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gäuling

jèsleg pl.-a

di hàda en fantifa'm

jèsleya.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gässling

jäsling pl. -a

gåsunge

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling,

jäsley, - lun s.

- a, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässling

jäsling, ˈ-en, ˈ-a sb. m.

gåsunge

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäsling

jäslinj, m. -en, pl. -a, -na,
gåsling. gåsunge.

Fluegetvå o fluegesäks jäslinja,
dä hå vi lit hat me två jäs.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsling

jäslez; pl. ˋ– a m.

o gåsunge

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäst

jast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

89. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästabud

jästabud, n. -- ed, pl. =, -en, gästabud.

Motto: vi bjuda böna ty jästabuds: vi bliva stömda.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästabud

jästabod

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare

jfr Givare, -en

(fanns i St. Herrestad)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåtgivare

jeʃĭvare. gen. -ens.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåtgivaregård

jaglivaregåa, -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jästgivaregård -en

den va nästan jästgivaregården

i vår församling

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jaktvaragåran best. sg.

harasta - gåda va -

jaktvaragåran (se vidare

u. ~~gästgiv~~ Herrestad

K. f. 78. gata).

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Lt. ~~Herrestad~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jaʃi:vaʉegå:n pl. -a.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

gästgivaregår m.

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivare skjuta

jaktgivare gås. pl. -or.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

gåta
sb.

jèda gàta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jmper. sg.
gissa
jed

du får jèda, hur moza
dær é. Du får gissa, hur
många där är. / jéd, hur
moza dær é! Gissa, hur

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× gåta
vb.

många där är!

han gåta rätt. Han gissade rätt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jåda, jåta

x gäta
vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Imper. jad l.
gissa

jat

han - jata - rát. Han
gissade rätt. N. f. 86 /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× "gäta

vb.

jät (jäd), har ~

moza ~ ja ~ har ~ där!

Gissa, hur många (nötter)

jag har där! (i den ten-

den; en gissningslek med

hasselnötter). D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäta i -or, - i gäta i gat × gätta v.

gissa

gäta gådor.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

5

* gatta

jē²da / ¹dor, pl. ²da, gā²tə,
gat, gat, pl. ²a, jēd, pl.
²- ən / tr. och intr., gissa.
dən gā²tan e lə¹t gā¹tor.
dɛ' gā²tə ja tr. ²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gö

jø (jør, pl. jø, jud, jut, jul, bloū i n. sing., jø, pl. - n) inh., skälla, om hundar.

Bromma, öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× go²
vb.

ja, jädde, jat

Pres. sg. -r

skälla (om hundar)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jø i jør, jø ; jüde ; jut × 95 vb

skälla
(om hundar)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ 90°

jö

skälla, om hundar

Han jör som en bånhong

(jfr. bandhund) om lusbonde som tvätjer

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gö"
vb.

jø . jùda

ires. jør

skälla (om hund)

hózen han jùda sv.

fårlet. Hunden han skälde

så förfårligt. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòda

jùda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

jȳdas pass. inf.

de skola jùda dòm.
man skulle gòda dem.

jésen skola jȳdas.
Gåsen skulle gȳdas.

N. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödkalv

gödekål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödkalv

jùdakálv m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Senare leden repres-form.

R. f. 86.

en jùdakálv màda. dr.

En gödkalv matade man.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× gödna
vb.

jùna, Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

gödsla jord

prot. part. jùnad

han. jùna jården for-
myád. Han gödslade jor-
den för mycket. / dén

II.

× gödna
vb.

jåren e- brå
jùnad. Den jorden är
väl gödslad.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jýsel, -an

låneord fr. ssp.

lesa jýsel

klåsa jýsel

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

jûsel r. ; best.f. jûselen

gödsel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gõdsel;

jyssel, - en s.

di fäff mien jyssel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödsel

júsel ! – -an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

åldre "mö"k (møgz, møg)

klasa, júsel slå tön-
der gödselklumpar på
åkern. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselgrep

jäsälgrèv

dyngsrkp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå Helgren

Ingrelgren pl. -or.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselgrep

júselgrév

dyggrep

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*gödselkorra

julsalkóra f.

jul med gödselvagen
invid gödselstaden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödelkorna;

fyrsalkåna - an s.

valsamlingen

vid en gödelkög;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäusel sta - gödselstad

jäusel stä dorna x) pl.

(*) Yenare leden respr.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. y. 80.

Genom: x mökdyng

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselvatten

sb.

jú:selvá:n n.

urin och urinbemängt vatten
från gödselstad

de e en rél dónst, dær
blér, nar dr tjær jú:sel-
vá:n på mà:rkorna. Det
ár en stárk lukt, som uppstár,
nár man kör gödselvatten ut
på markorna. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödselvatten

jäsälvän n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö̀tla

jy̌sla -a -ad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göbla,

jipsla, -ar, -a, -ad,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gùsla, = gödsla

1. gödsla ut, befria stall och ladugård från gyllning.
2. gödsla åker

R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing

jóga pl. l. jóga

göingar. Göingebor, vanl.
om folk från Nordskåne
överhuvud. / de hördes so
N. f. 86. / väl, at de va
så väl (på Sidehjön), at det var
göingar. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöng

jönj

Klämma jönjen, en lek; även kallad klämma musen; utföres av två karlar liggande på marken, den ene på den andres rygg.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göing
s.

jöʒ, -an. jöʒa, -ana

person från Ö. eller V. Göinge härad

jöʒana di kom ʃjörnes hid

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö̃ingeko

jänjakå̃; pl. -ɛr — -ɛ̃r Ksb.

ko av mindre ras, som
ansågs härstamma från
Göingebygderna i norra
Skåne.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göj

joj, n., 1– ed, utan pl.,
gyckel, löje, spel. Förek. i uttr.
2 jöra joj om, göra spe åt,
driva gyckel med.

2. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jō-ɔlz, m., ¹- ln, pl. ²- a,
- na, gök. Allm.

Sk hö-stack

№ 300 Herrestads hd.

Hässv.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jōdz, ˊen, ˋa, -ana

kaffe + spirituosa.

fllm.

P.L. 1901.

Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1901, s.

Jfdg

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

7. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

Jøk m.

kaffekask, kaffe e. dylikt slags brännvin l. konjak.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jǿg m. ; ²⁄₋a

gǒlc s.

gǒk

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

jo:gz, m., -ar, pl. -a, -na,
gök; benämning på kaffedryck,
tillsatt med spirituosa.

Vi ska ha vos en jo:gz tå.

Bjeresjö.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gôla v.

jôla. jôlde. jolt

vidrôna.

cnd. M.S.

1953 Baldringe. Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†göla

jöla

(hä-)röra, slå

du får ente jöla mi

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gôla

jôla / jol l. -or, pl. -la,
jôlde, jolk, jold, m. ok f.,
n. jolk, pl. jôlda, jol, pl.
-an) kv., röra, vidröra.

Hônan jôlde ingen månaða.
jôlan åta barned, glûta!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jùma , jùmde , jumt

se jùmde hon si for -na.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jimma

å'tom traekas di'glimmes, (a°)å'tom

e skówed å' jimmes.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gi'mma

jùm̲a , jùmda . jum̲t

den skål̲a va jùmt eya på ön̲
de dànska tå̲vlad ; de skål̲a va
stö̲lad i kåj .

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma 6e

²fĕ̲m̲a ; ¹—or, — ; ²fĕ̲mde ; fe̲md, fe̲mt.

²gŏmma

e̲n ²skå̲l̲e ¹ältd ²fĕ̲m̲a

¹ont̆öjad

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jèmma, -or, -de, -t;

de, vå, sam di hade

jémt;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma:

den som jämmer ti katta,
jämmer ti katta. (ordspråk)

Baldringe

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. gömma

jämna / l. mor, pl. -ma, -mde, jämt, jämd, m. ah f., n. jämt, pl. jämda, jäm, pl. -ha) tr., gömma.

Di sa dan gamle fipor han stal ed silvortäfel, men nä' e'd sa måna hårars år sidan, sa dåd e bude jämt o glimt. Bromma. Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jämma, jämde, jämt

di jämde jå so väl

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gomma

jämsa, jämda, jamt

Öres. -or

dr. tål. -nte o.

n. f. 80. /jämma. De (o: gam-

R. f. 86 /moldagsplommonen)

/tål inte att gomma.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jùmma

× gömme
sb.

Jmfr.: ledja - jùmma
? leka kurragömma

N. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gömme

jìmm, genus obestämbart,

i förb. leja jìmm, "leka gömme"

en lek.

(enl. Steiman)

1948. Bjeresjö, Hemsestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jämställe, n. -, -d, pl. = -, -n,
gömställe.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Klåra.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gǫ̈ven s.

gǫ̈ven r.

gǫ̈ven, handfull

ta gǫ̈vlen fal !

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gópen

jíva; pl. ~ or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

så mycket som rymmes i
mellanrummet mellan de
krökta handflatorna, då
de föras mot varandra.
en ~ jíva ~ sált. Ett gópen
salt / två jívor salt.
M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 göpen

1 2
jïvkn, m., - kn, pl. - vna,
2
- na, göpen.

1 1
kä o strö kn jïvkn mël pö
1 1 2
vänad tk grïskn!
Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hära.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôpen

jǝ̀va, pl. ǝ̀r

Enl. uppgift = handfull,
vad som rymmes i den ena
krökta handflatan.

en-jǝ̀va-salt en hand-
full salt. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jåra jöra ella jårra jöra

så had skole fålk jåra 4

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

góra

jòra

jòra jìla, ställa till gille, kalas.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II.

Särskilda betydelser:

kyrken har gjort = byggt,

pågen har gjort i bojorna = gjort
lätt tag.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gö:a

met. jö:a

ja. de jö:a di fɛ:ivö:adan.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra

jò̲ra

pret. jå̲ra

výka jå̲ra ànta dé ?

jò̲ra dasvǽntje .

já̲ , de jå̲ra di sǽkort

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra II

han jöre vel iyad kalás!

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra vb

jära ; jar — ; jöra ; jord jort

göra

de jar ente at

sior ed : det hjälper inte, gör ingen
nytta, att de säga det.

fåt e ja, men edor bro jar ja ente.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jära

göra äe

värpa

åkaèdz, sam hünsen gar
nar de e üdjorda. (= üdvärpta)

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jära hösa

göra ök

sticka strumpor

am de kömə a mötə en kvinna
sam gitʃ a göra hösa, - - - -
(= hädə hösa i hänən a stitʃa på.)

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gära vä

göra vb

göra åt,
reparera.

hær hår gø ænke blød nod vèyort
på tsugèt ær.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jöa

jöa. pres. jör

ja de jör so

dær va ænte ænad a jöa i dæn tidan (æn bliva fiskare) I.N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjöra, fjöra, fjär, fjärr,
fjärt el. fjurt v.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra v.

de jôr ènte = det gôr ingenting, har ingenting att betyda.

de jôr ènte, for de vàksor sjèn

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

1. gôra

jòra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. jor

dí jór ìgantíg. Det

gôr ingenting. / dí jór. dí Det

Vn. f. 90. / gôra dē ānnu.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. göra

han e vìlə tə o
jòra ál tíz. Han är
duktig till att göra all-
ting.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. göra

göra

värpa (om höns)

de ska göra först.

De skola värpa först.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

jòra, pret. jåre

jå, de ma han jånna jòra

K.N.N.

jå, de jåre di.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

jòra, jòr, prt. jòra

jò, de jòra kan

dan va èkta va dé a jòra

d. jòrå, inf.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

va jo'r de = vad tjänar det till?

va jo'r de di fortfä'nor, for
fräjen kan änte et dö'g vä'nde.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

vil ènte prästen ha
stædad hen, så får han sél
jòra-d.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra:

dí skola han hat jôrt

séken en begrâvney dan va jôrd!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra
v.

jòra

" i'bet. gôra sitt tarv "

hum skole jòra på en
spán

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

ja gu jör den so.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

göra i hösa

sticka strumpor

K. 6. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra (jör, pl. ² a, jörk, jört, jörd m. och f., n. jört, pl. jörda, jör, pl. ² hv) tr. och inh. 1) göra, 2) sticka, om strumpor o. d. jöra hösa.

Bremna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

mes. jör

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

jöra ǫ́nt = kånnes smärta

de jǫ̀re ǫ́nt strǻs.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. jòra {jòrde / jòre gôra

Pres. gor

jora (trycksv.)

jora tryckst. / jòrdes pret. pass.; se ex. lapp XI.

jora, dasvärke göra

dagsverken / han, jore, àlre

non, anmärkn. 3.

N. f. 80. / Han gjorde aldri

någon anmärkning.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. göra

dær va mjed o jöra.
Det fanns mycket att göra
K. f. 86. / dä jör, de hær
inte. Det gör man här
ann. ds. / dær jör, de
ingen fortred e hänas.
Där gör de ingen förtret i
Hannas (tälesätt). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

gôra

dén gorda, han själv
är färdig. Den gjorde han
själv i ordning. R. f. 86. /
gör, han, så? Gör han
det? (som fråga tillett fått
påstående). R. f. 86. / du, gor,
sona, fina bo! De (getingarna)
gör så dana fina bon. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

gôra

dé fik en nabó, jó:ra.

Det fick en granne göra.

K. f. 86. / já, de jó:r

dær ja. Ja, det gör det

ju. N. f. 80. / jora sa

té, me stoltsera med (t. ex.

nya kläder). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. "göra

du ~ e ~ rént

bekómen, om ~ du ~ jór ~

ad. Du är alldeles "olyck-

lig", om du gör bot.

N. f. 86. / han ~ jora ~

rèktra fjistor. Han gjorde

riktiga fistor. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

göra

ja ~ har ~ fad ~ gört ält.
Jag har måst göra alla
sysslor. R. f. 86. / kan ~ han ~
ha ~ rå aw o ~ jörad,
so ~ lå ~ en jörad. Kan
han ha glädje av att göra
det, så låt honom göra
det! R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

göra

ja ~ jor ~ ad ~ åkn ómér.
Jag gör aldrig om det mer.
K. f. 86. / jora ~ áw ~ ma
döda, mörda: dɛ ~ hada ~
jort áw ma ~ ménen. De
hade mördat mannen (den om-
talade kvinnomannen). K. f. 86. /
han ~ hada ~ jort ~ á ma ~
práya börsen. Han hade stulvit
bort portmonnän. K. f.
86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII

göra

dé far ~ du ~ göra ~
yda ~ för. det får du gälda
igen genom att göra dagsver-
ken. / han ~ fik ~ göra ~
yda for ~ en ~ kär. Kan
fick prestera samma arbe-
te som en fullvärt karl.
/ 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

gòra

jag vile ˌ nȯad

jòrad, men ˌ jag fík ˌ ja

jòrad. Jag ville ogärna gö-

ra det, men jag måste jù

göra det. R. J. 86. / da ˌ va ˌ

en ˌ grán prédʒa prästen

han ˌ jòrde ˌ dá. Det var

en vacker predikan prästen

höll i dag. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. göra

vi garde gråsor, vi
smälte tål i en gamal
krók. V: gjorde tälg denhar,
o: smälte tälg i en gammal
kruka (o: och doppade vekarna
ner i tälgen). R. D. 86. / x gora
si tí värka (om oss o. d.). de
har ålri gort si tí. Det
(såret) har aldrig börjat bulna
eller värka. R. D. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

göra
v.

ja ~ vèd ~ ráks
ùtå, hår ~ dí jòrdes. Jag
vet raket inte, hur de till-
verkades. D. f 86. / då ~ jorde ~
so ~ hèlsrzes ont. Det gjorde
så ~ helskes ont. D. f. 86. /
bara ~ snérp ~ ed håpa,
då ~ jor ~ ìgentìg, om ~ då ~
bler ~ so ~ vél ~ jòrt!

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

göra
vb.

Bara snärp det samman[x/], det gör ingenting, om det blir så väl gjort.
K. f. 86. / so. kan. jå gora.
dåj en. anan vrlihéd zjén.
Så kan jag göra dig en annan tjänst i gengäld. K. J. 86.

---

x/ Ty mera provisoriskt med långa skyng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra av med sig

jåna áu me si
= begå självmord.

Vid du kadd? Mårten Hansen i Mossen
har jort au me si. Hadd tion du?
Hadd mone han har hatt å gjua si för?

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

góra om

jòra òm,

upprepa

jòr ènte dé òm, for dò ska ni

kantrò ènte ha gòt av dé!

(förmaning till stygga pågar)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra på sig

jöra på si

inveka. ha att betyda

de jör ja mied på si

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra sig:

sa jö:r de si rät sa grant

= té sig, ta sig ut.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra sig till

jöra si' ti'

= l'imponera

Nr 3340 Bjeresjö. Herrestads j.

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra ut

göra åd

överdriva. förstora

göra åd ad = "tåga mer om en sak än
det är i verkligheten".

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra red

göra vå

laga. ansa. snygga upp

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göre
sb.

jöra n. obj. l.

besvärligt arbete

Jmfr. som: ha jöra-

me. nod.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* göre
s.

nær de e frùsed å nåled,
da har di et jùre me dèse
bìlana .

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gó̀ra
s.

jø̀ra, verb.

"gó̀ra", besvär, möda

di' hade jø̀ra nó̀k a bø̀ra di

stø̀ra mèlfjå̀tyzorna.

Mathilda.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

jöra n. (oböj.) × göre sb.

bevärligt göra, bevärligt arbete

Nr 7535 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

att fårlad jöra ett förfärligt arbete.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× "göre

de ha - áltíd ob.

jòra. De ha altid en besvär-
list arbete (med det eller
det). R. f. 86. / en. há jòra
me . de . kàtana. Man har
(faktiskt) besvär med de där
kaūcna. (affekt betonat).
R. d. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

*göre
sb.

ja ~ ha ~ jø̀ra
o ~ ha ~ skó ~ på. Jag har besvär
med att ha skor på mig (t: fötterna är ömma och svullna etc.)

K. f. 86. / de ~ sísta bréderna

ha ~ ja ~ hat ~ jø̀ra ~ mè.
De sista bräderna (t: som skulle
läggas till ett golv) har jag
haft besvär med. K. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göre
s.

jörk, n., -d, utan pl., göra,
besvär, besvärligt arbete, möda.

Jins kan ansar kärnan
kan ha sant jörk me dé.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

ha , hàda , hat

Pres. sg. har l. ha

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se x ha dig

ha
interj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× habba

vb.

haba ~ í ~ sı

glupa i sig (t. ex. om en hund), glupskt sluka något

han ~ haba ~ í ~ sı.

N. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak n. j pl. =

skåra, inskärning

dör. va. hák 2.

hàmalan. Det var

inskärningen i hammaln

(vågen) N. L. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, n., 1- kd, pl. =, 1- kn,
hack.

la blé o sæd o jør flér hak
i børed me kniven!

Øja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, s. pl. =

ngt inhackat, hackat märke

den va hák a húl

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hå²ka, s. -n, pl. -kor, -na,
hacka. Redskap.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hå²ka /- ar, - a, - ad, - ad, pl. -ade
l. -ada
, - a, pl. - n l. -kan) h.,
hacka.

hå²ka kål. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

håka, f., -n, pl. -kor, -na,
hacka. Lågt spelkort l. pappersmynt
af lågt värde. Alm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
v.

hàka -a -ad

han hade hakad sï hå'l

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hacka

hàkka ; pl. ~ or f. -ɔ.

(t. ex. bet-hacka)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hacka

sb.

hàtja, ¨an, ¨or

(t. ex. bethacka)

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hacka

hàkka, =, -ad vb.

hacka rotfrukter

M. S. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hacka

hàkka, =, -ad vb.

haka, bèdor hacka betor.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. hacka

vb.

Pres. hakár

talar stötigt och hastigt

Sagt om danskarna: de

hakár. De "stöter".

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hackbritt

hàkebrit, -- -ed sb.

hackbräda att hacka kött
på (användes, innan man fick
köttkvarnar).

K. f. 86.

de hàded på hàke-
brited. man hade det (köttet)
på hackbrädan.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hackebrit

hàkebrìt n. 46.

hackbråda (för kött)

R. f. 22.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hackebrätt

hackebritt, - ed

en tre tum tjock bokplanka, med rektangel-
form, 1 aln lång, 3/4 alnar bred, med ribbor
omkring de tre översidorna. Med detta torn
underlag lade man kött och hackade med en
handyxa. Man har då inga köttkvarnar.
Bär namnet hackepölsa

Högestad m. fl.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hackebräte

hàkabrèt, -et

bräde av fast trä (bok) varpå man hackade kött el. kål.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lackekniv

Låkakniv

högformig kniv med två handtag,
anv. att lacka kött m.m.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hachelse

hàkalsa -an

ej hàkalsa såsom öster ut

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkalsk, à- -an sb.

so sla du ván pa

hàkalsan.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkelsa, -an

(Obs. ej hàkelsa ss. längre östsvenskt)

4062 Bjeresjö. Kinnekulle hd.
1. 1. 1943 (enl. Steinman).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

håkalsa -en

Gøra håkalsa

(i Öja : håkalsa)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelse

hàkalsa, ˋ — an

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackelse

kåkelsa, s. -n, utan pl.,
kackelse.

ö: Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hackelse

håkelse, ¹ – en

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) hackelse

Genus mask. sb.

den små hàkelsen
den kort skurna hac-
kelsen.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres'ads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hackelsehov

hakkelsehau

den ho. vari man rörde mjöl på hackelsen.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsekista

hålkelsaffista, sf., -n, pl. -lor, -na, hackelse-
maskin, maskin som
tär hackelse skär halm.
Öja

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hackelsekista

Hàkelsekjista f.

stor lår för hackelse

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsemadrass

håkalsamadrás

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kackelsetragg

kackelsetragg

„en man som ständigt gör anmärkning mot familjen".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackepölsa

hàkepwlsa, -an

hack-korv, leverkorv.

Ög. hack-krått -

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkepulsa r. j —or

haelepölsa s.

korv

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

hàkepúlsa f.

leverkorv

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

hàkepúlsa f.

(en slags köttkorv)

K. f. 27.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackpölsa

hàkapúlsa f.

Korv av hackat kött

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x ha dig

hå, dr, hådr i'a tej.

Användes av barn, då de
söka reta varandra.

hådr, hådr, hådr!
"Fy skam, fy skam, fy skam!"
(ell. dyl.).

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagabit

hàvabìd, -en

trädgårdsbit, mindre trädgårdstomt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagabit

hàvabìd pl.-a

(liten) trädgårdstomt, trädgårdsland,
eget eller upplåtet.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kagadörn

håvådön, -an

dörn fr. boningshuset ut till trädgården.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagalen

hágálan

giriʃ, mål

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kagedörn

kåvadörn, -an

trädgårdsdörn: Gå fr. bonings-
längan ut till trädgården.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ bagdörr

håvadörr, f. -en, pl. -dörr, -na, trädgårdsdörr, från ett hus till trädgården ledande dörr. Kom du ihj om håvadörn?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hagalen

hágálen adj.

snål, "om sig"

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

han-vrla-bàra rava-

tr, sr, han, va-hágálen.

Han vrlé bara roffa t. sig,

han var gni dj. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagbit

hàvabìd m.

trådgårdstäppa

en liden hàvabìd

en liten trådgårdstäppa.

N. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

håve, -an

trädgård, trädgårdstomt

håven han stå'd som en fä' hår

Nybro J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàva, -an, hàvà, -ána

trädgård, trädgårdsland

de va ènta stǫ́nt stǫ́ne an hàvána

(det)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kage II

dæn va en kå'n som vele
seta bèdon i hàven.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hàve, -en

trädgård.

ja ska sätta di i gavestaken, om
du tar urtor i haven.

(skämt mot barn)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå̀ve -en -a -ana

trädgård ; i sms. = beteshage

5073. Sövestad, Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå²vl, m. -, -n, pl. -va, -na
trädgård, frukt- l. köks-
trädgård. Allm.

Vi ha² inpen å²nan gjor en
två² hå²va, än jo hår si²a
om hu²sed. Bromma.

/ sms. = beteshage. Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lage, s.

låwa / ; låwa,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

7-8.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå:fa, ~ en m.

trädgårdstäppa

Nr 7533 Hedeskoga, Hemmestads hd
Hugo Areskoug 1961.

~ den ~ i ~ hå:ven ute i ~ täppan. K. f. 86. / lå:den

Jfr hagbit / m. fl. ~ hå:ven gren-
den i ~ till trädgår:den. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel s.

hal r.

hagel

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hål, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,

hagel.

hålen vs störa som duèkfz.

lefz aw di störk hålen i bulsan!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hål pl.

(vid nederbörd)

störa hål stora hagel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagestadana
sb

hagestana best. pl.
o
i'nvanarna i byn Hagestad,
Lödderups sn, Ingelstads hd,
Kr:st. l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hagestadbo

sb

Hàgestabóa pl.

i'nvånare i byn Hagestad,

Lö"dersups sn, Ingelstads

hd, Kr:st:l.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ haggård

hå²wajård, n. ,- d, pl. = ,- n,
trädgården omgivande gårds-
gård.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Olåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hå²la /- ar, - a, - ad/ inkl. ah

impers., hagla.

Blē²nara hå²la om ö¹rnan fo vo½.

De bū²de hå²la o rö²jna i nat.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

Pres.-sg. hålar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hàla -ar -a -ad.

senare hàgla etc

(Kspr. pär. form)

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hålla, =

Pres. -ar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*haglede

hàvalédk, -- -- -- en m. sb.

trädgårdsgrind

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haglede

sb.

hàvalr̀den best. sg.

grinden tiu trädgårds-

m.

tåjopan.

n. sf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

haj; n. hajt

*haj
adj.

mycket rädd, förskräckt,
obehaglig till mods;
n. hajt = hemsk, kuslig
ja tyckte liksom det
var so hájt. Jag tyckte
likväl, att det var så kuslig.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*haj

Ja ble so háj.

Jag blev så rådd.

R. f. 86. / De fóste gòngana tykte ja de va hájt. De fòrsta gångorna (jag iscpade blod vid slakt), tyckte jag det var otrevligt.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaj
adj.

kāj, neutr. kājt

kuslig; t.ex. om känslan då man ska spöka.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hak

hag, n., 1- ed, pl. =, 1- er,
inskärning.

dar e ed jivt hag i tom1en.

2 Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak
sb.

hag n; pl. =

o

hack, skära

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hägga, -an f.

n. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hå²ga, s. -n, pl. -gor, -na,
haka.

ja ¹tyfs²or nor ja ¹knýdor
²på hå²gan, so får ja lån²te
²dan. Bromma.

Slätt.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàgga, -an f. haka sb.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakband

hågebån, n., -et, pl. = , -en,
hakband.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

hàga m.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gahe, s.

häge

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

15.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hake

hägga, -an m.

äv. hakta till hysta

en hägta de va
hägan. En hakta det
var haken. R. f. 86. / so.
va dar en hägga, som
hagda fått. So. fanns där

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hake

en hake, som högg fat (d: grep i). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake
s.

hàge, -an

(båtshake)

tʉ́san fik úd a nàte me
hàgan.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haklapp

hàgelàp

(för småbarn)

K. f. 86.

Jfr šaklelapp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haklapp

hàgelàp

(på småbarn som bruka dregla)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haksmäck

hågesmèff, m., -n, pl. -a, -na, hakepåse.

2.
hågesmèffen öja.

hågesmèffen ha svöjed lid, sin du va fulg.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hägarèm ; pl. è-- ! or

(på hästgrimma)

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakspäck

hägesmäk, -et, -ar.

fettvalk under haken,
"dubbelhaka"

en stor hägesmäk

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"haksmäck
sb.

hàgasmètz

fet valk under haken,

"dubbelhaka"

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haktång

hägatång

en slags knigtång

M. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haktång

hàgatö̀g

en slags tång med hake i
käftarna.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hala

vb.

Jutt.: hala ~ blå ha

blodgång (om nötkreatur).

Blodhalsing botadel. sal.

uppg. med lästikor

Leisticum.

n. f. 70.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalling

hål²ing, m. l. s.,- ar, pl.- a, - na, hålla²nding.

För kom² kar hål²inga ner o stöl² o löf² om vin²trana.

Öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slänn².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hallo

halǫ n. sb.

väsen, bråk, uppståndelse

K. f. 86.

Jfr. da. halløj

Ån. alló

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gallon, s.

hålan, -ad; =, -en

110.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halla
inte j.

halo

(endast i telefon)

a halo!

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halländing
sb.

halänzg m.
person från Halland

R. f. 86.
N. f. 80.

Å icke hälig
men genuint!
J-s.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallänning

halänning, pl. -ar m.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm, -en m.

halm
sb.

M. F. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

halm. -en

hálmen blek ûdligzad sô

ûdligzad = jâmrad, om takhalm.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halm

Halm, 1 kn

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halm, s.

Halm

12.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. halm

halm, 1 tan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

dan. va. lòmpapàga, dr.
jik xfra. dan. èna lóléżan
tr. dan. ánra ma hálm.
dár fanns "lumpepàkar",

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. halm

de gick från den ena
loglängan till den andra
med halm. / vån o. hálm

K. f. 86. / vallen och halm
(i: gick i en leràlfa,
varmed korsvirkesväggar ler-
slogos). / de i spèdda halm
ùtanpå. Man spikade halm
utanpå (i: den lerslagna korsvirkesväggen).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmbal

halmbål, pl. — ⸗ or

K. f. 86.

Nyare ord.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmkniv

halmknív m.

skarp kniv med vilken
ojämnheter i den grötkokt lagda halmen skars bort. Var halvböjd "halvböjd".

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmrepa sb.

halmräva f.

Se repa sb.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x halmritsa

halmrísa sf. sb.

ett slags halmrepa, en grov stålkam för ?form-ställning av långhalm; se vidare s. Repa vb.

N. sf. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmstack

halmstàk, -ˊlan, --ˊa
om.
större stack av torrskad
halm, i regel skuren utan-
för gårdslängorna

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

hàlmtäg, -ad. pl.=, -an

ace. --' torde också förekomma

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalmtak

kalmtåg, n.. pl.=

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtág n.

hàlmtág (stundom vid mot-
satsaccentuering).

nú e hær vel
K. f. 86 / inga ha hàlmtág.
N. f. 80 / — Nu finns det väl
inga, som ha halm-
Ifr bosstak ds. / tak.
K. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg, -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg -ed.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäs

halmtäs; pl. -/-a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

halmtäftfare, m.. pl.=

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtäckare

halmtätgare m.

man som lägger halmtak

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmvíska f.

Jfr bassviska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmviska

halmvíska ; pl. – ¹or

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86

en skola i vra-halm-
vísor, man skulle vrida
halmvískor. K. f. 86.
Jfr bosswiska ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals. Jan

di sate plæjelan om hálsen

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals, s.

hals, hálsen,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

24.56.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, m., 1- bn, pl. 2- a, - na,
hals.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåre

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hals, -en

de var tòra i hálsan.
De voro torra i halsen.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hals

hals, ¹-en

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

en-ble-so-tór-a-
hálsen, nær-en-béd
ja-at-skawslóán. man
blev sô torr i halsen, när
man bet på ett slånbär. X-f 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hals

lyèn s. hálsen

"luden" s. halsen. Jc u.

luden.

R. f. 86. / tòzan lìrar s.

hálsen pa s. krìzan.

tungan gör sig fram och till-

baka i halsen på krìzan.

R. f. 86. Se närmare u. tunga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

hals

Det e lögn
hälsen på di. Det
är lögn! helsen på dig.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalsbast

halsbäst[1], m., -- ed, pl. =,
-- en, benämning på halsens
bakre del.

[2]Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halsbråna

halsbrẽ́na f. sb.

halsbrå̀na

Jf halsbrå̀na

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbråna

halsbråna

(får genomats åta för mycket fläsk)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbråna

halsbråna f.

Hfr × halsbråna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~halsbränna~~

halsbréna f.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolsduk

halsduk

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshógfa

Inf. pres. — -á as

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshóga, pret. halshógde

Bl. rma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga
V.

halshåga, sup. halshågad

ja di har halshågad folk
öse i hårestå, men de
va fö'a mi'n ti'd. Glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

p. p. halshögen

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshögga. pret. halshögde.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

p-p- halshögen, pl. -gna

hon va två som ble halshögna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshuggen

halshögen

han ble halshögen.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalshuggning

kalshöggning

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kalshöggning

Kalshögning, m. -en,
pl. -or, -na, Kalshuggning.
Nu börjar Kalshögningen
och pojkarna i gazijsn. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsjän

halsjän, -en

"ett forntida skaff"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsRedja

halsgrädja, pl. -r -or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalskär

kalskle. -d

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsknapp

halsknapp

knapp i nätkappan el. förhänget

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halslås

halslås, m., -en, pl. -a,
-na, halslås, halssmycke
bestående af 4 silfverplåtar
som sammanhöllos af ed med
filegransarbete siradt lås.

Bromma.

Lärare.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halsskärv

hals-sårv¹, n. ,- ed, pl. =,- ler,
eg. halsskärf ,- bälte; lång ah
smal manshalsduk af ylle.
Hår ha du jort åu hals-sårved¹,
dé får du ha om di i da, dåd
e sa kalt. Öja.²

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halstonklär

halstårrkle

= halsklåde

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt l. ¹- or, m. och f.
n. halt, pl. ²- lta och efter
for, för, ¹- lta, komp. -ltare,
- ltast, halt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt

halt
adj.

han, va, lid, hált.
Hon var en smula halt.

R. J. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

halt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt, hälta

halt a.

halt

hälta hänes man

halta Hannas man.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt,

halt, – a pl. a.

han vå lid hålt,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halt
adj.

halt

Skeddaren han va lid hålt.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hålta (- ar, - a, - ad, - a, pl. - an
l. -tan, pres. particip hältanes)
intr., halta.

Pärigen som hältanes på
po vejen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hälta.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hàltfa, =

=ar

Pres. part. hàltandes.

R. f. 86. / han - kom - hàl-
tandes. Han kom
haltande. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal[xx] ; halt[x] n.
halt[xx]

et hálf ár[x] ett halvt
år / en hál tima[xx] en halv tim-
me.

[x] N. f. 80; [xx] V. f. 86 / ét et
hálf ár ett och ett halvt år.
V. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
adj.

hal, n. halt

ja lå mi klokan èlava
a vågna hål fém
et hált tygalán

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

en hál time

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal halt hål²a

halv

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv
adj.

kal

én a en kál mil.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv;

hal, -t a.

hàla pl.

han è øutatiè't

o't halt øur;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal m. hàla n. halt

de møte di gæ ine
doras kòra hàla mil.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv II

hälten av ad hålt tynalån

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

hal

kum kuor alltid me hal vinj = berättar
sig heten som ej överensstämma med verkliga
förhållandet.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal

halv
adj.

hal òta kl. halv åtta.

n. f. 79. / mellom hál tré o tré.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv:

nú fjörde han i dá hál ét.

= kl. 1/2 1.

Nr 4878. St. Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal, n. halt

en hål time

han va sa slàved, sa han hade
ènta mer en én a en hål tófla.

et hált fyílo

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv:

ja han vad hen, sin ja
va ét a et hált én.

dén han e hál snitjare
halvvägs snickare

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

på hål = till hälften

kåren va på hål då

hål nia, kl. ½ 9 eller 8,30.

va hål fämtiden, omk. kl. 16.30
(eller 4,30 fm)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal

halv

de tå nok ingå mer
än en hål. Det tog
nog inte mer än en halv
(½ timme).

M. L. 87.
St. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal; pl. ~a

hàla fjærrzor halva
fjårdingar (d: av till)

N. f. 22.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal

hal l. [1] -or, m. och f., n. hal,
pl. hål[2]a, utan komp., halv.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

hàla

(=halva)

25.56.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

hal$\underline{a}$n^{1}, m. och f., m. -a$\underline{n}$ed^{2},
utan pl., halfanran, 1 1/2.

hal$\underline{a}$n^{1} 2 ä$\underline{g}$a^{2}, 1 1/2 vecka.

glut$\underline{t}$en^{1} e hal$\underline{a}$n^{2}ed ä$\underline{r}$ ga$\underline{m}$el^{2}.
ö^{2}ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

halànan

en och en halv

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

där e i halànan kapa-
pantóflor. Där är en och
en halv kappe potatis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannanstyver

hal̊ånenstwor pr.; -stvra

halvannanstyver

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannanstyver

hal¹åns¹tivor, m., -- en, pl.
-- vra, -- na, eg. halfannan-
styfver; fordom gällande kop-
parmynt motsvarande 3/4 öre
i nuvarande mynt.
²öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbror

halbrō'or, m. -n, pl. -brō'ra, -na, halfbroder.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbror

~~s. b.~~

hàlbrȯr ; pl. hàlbrȯra m.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvböjd

halböjd

krökt (t. ex. om en

halmkniv).

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdanska

sb.

~~h~~åldänska

språk (d: byggdemål) som
antages vara till hälften
danska (en vanlig före-
ställning om utpräglat
byggdemål).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdanska
s.

halddnska

till hälften danskt språk

(arsen G. W. folkmålet vara).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdanska

haldánska f. sb.

ålderdomlig dialekt beteck-
nades stundom som "halv-
danska"

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

halvdörr pl.

horisontellt delad dörr

jfr overdörr

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaldöra

kaldö'n -an, pl.

kaldö'ror, -na

dön avdelat på kalva höjden.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

hàldörr pl. -or

dörr avdelad på tvären (på halva höjden) så att den övre halvan kan vara öppen och den nedre stängd.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

sb.

haldörar pl.

nöjl. bloG l. mest i pl.

horisontelt delad dörr.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldörar pl.

horisontelt delad dörr.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfamn

hálfáin

(om ved o. bränntorv)

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv-femte

halfèmte

= 4 1/2

halfèmte dàle

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvfull

hàlfȯl

till hålften benusad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvhåsor

sb.

halhósor pl.

halvlånga strumpor

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl

hálkán, -an

benämning på en av drängarna,
då man hade flera.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl;

kålkår, — Lm s.

yngre dräng;

ja va kålkår.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd

halvkarl

hálkar, m., -en, pl. -a, -na. halfkarl; benämning på näst största och äldste drängen, då flera tjäna på samma ställe. Största drängen kallas dreng. № 2 hálkar, № 3 tridin, då än fler finnas; i annat fall kallas han endast jög eller sysslejög; № 4 kallas aldrig annat än jög l. sysslejög

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl

hálkår*) l. hálkar**) m.

halvvuxen dräng

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

*) N. f. 80.

**) Dr. f. 80.

Se vidare u.

dräng.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl

hålkår m.

andre drängen på en gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvklut

halvklud, m., -ɛn; pl. -a, -na, halvklut, ånklare fruntimmershätta utan sidoband.

dær va i:a bɔn fɔ halvkluden, men fɔ helvkluden va dær bɔn o kniplig o mɛlonvɛrfs. öja.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvrabus

hálvrabús

om det förhållandet, att
två parter i bondtåga
på en gång tar hem hela
antalet (= sex) st. ck.

M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hålvrund

hal'rön, pl. -'a

R. f. 86.

hàl'rónt n.

n. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvruten

halvrúden

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halrefdan halorutten

halrefdad n.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halv-sjätte

halfète

= 5½

halfète dàle

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halvsketen

halfsiden, m. och f., n.
-ded, pl. -fina, utan komp.,
halfsmutsig.

tyffor du du kan gå te
förstås me halfina böjsor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvskitt

hàlgit

" eg. halvsmutsig "

de ser hàlgit ùd, till hälften
mulet. halvmulet.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstege

halstéa m.

viss stege använd vid
halmtäckning

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstop

hàlstòb

genus?

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halstöv n. ; pl. –

halvstop s.

halvstop

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvstopa

halstôpa f.
flaskande gymnande el
halvt stop.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopa

halfstúva f. l. – stúva

l. halvstôpa f. (yngre form).

flaska rymmande ett

halvt stop (2/3 l).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstopvis

adv.

i halstôpavis

Formen med -p esp. på v.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

vb.

halsálfa, =

halsálada prot. part.

pl. obest. form.

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula

halsåla -a -ad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
v.

halsúla -a, -ad.

p.p. -ad. pl. -ada.

ja fekk enta ens et par nya
skó, men ja lèsta i fjòrtjan,
medan et par som va halsúlada

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd a

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. halvsula

halsålor pl. sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. halvsula

halsåla, = vb.

halvsula skor

K. f. 56.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
v.

halsúla -a -ad

x/

Senare leden usp. på v.

fån han hade halsúlad et

par skó' te -en.

x/ den genuina formen är halsóla.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvton

haltón, n. haltónt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv-väga
adv.

halvǽja = halvvägs.

ẹ̀gan vi kom̲ på halvǽja ...

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyskon

halfsyskon, n. -, -d, pl. =, - n,
halfsyskon.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson. 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyster

halvsyster, f. -er, pl. -tra, -na, halfsyster.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Halosyster

Hàlsùstor f.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*halvsömne

sb.

halsömne

Jutr.: ga-2. halsömne

gå° halvsovande

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvråga

halvåja[1], utan komp., adv.,
halfvågs[2].

Alem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvväga
adv.

på halvvéja

= halvvägs

die skärt på halvvéja .

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvvägs
adv.

hàlvæjs

hàlvæjs ìmod stàn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamla

hàmla -an -a -ad

avkvista grenen å piltråd eller
andra tråd.

(Steiman)

1948 Bjeresjö, Hennestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàmla

hàmla, = vb

stubba piltråd, hugga av
gronarna på piltråd, så
att endast stammen blir
kvar. / dv. skàla pilor
alor. hàmla pilor.

Ofv. skalla N. f. Sk

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hàmlabetsel

hàmlabi̲salad n.

dragkrokt som fa̲stes
på vagen (hamnen)
och med sìken varje dra-
gares "hàvstångsarm"
kunde regleras. Kallas
numera saks 'sax'.

N. J. 49.

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Hamlabetsel

En ytterligare benämning
är hàmladrå n. ham-
ladray.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hamladrag

Hàmladrå n.

se Hamlabetsel

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hammarbane

sb.

hàmarbänan bf. sg.

slagyta på hammare

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hå²mark, m., -r. pl. hå²mra,

-na, hammare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare, s.

hàmmare, -n x), hàmra, -ana

x) el. hàmmaren

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

105.38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare
sb.

hàmarfa, ± - an; pl. =

l. hàmra m.

möja hàmara många hamrar

N. f. 86. / so. fsk. en ha.

nàta hàmra. Ja måste

man ha nätta (tma° och lätta)

hamrar. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Arneskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarskaft

hå²marskàut, n., - ed, pl. =,
- en, hammarskaft.

²Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slöjd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hammarskaft

Hå²mar³skå¹ut n.; pl. —

Hammarskaft

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammarskål

sb.

hàmarsål n.

järnflagor vid smide

(användes att skura knivar

med).

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammarskål

hàmarʃål, n-

smides-slagg (ficks ifrån smedjan och användes till skärpning av knivar)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hammarskäll

hå²marsèl, m., -- ar, utan pl.,
benämning på de små järn-
flisor, som afskiljas vid
järns smides.

hå²marsèl ha vi o störa
~~hamra~~ kniva i. Öja

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmtel, ± – en m.

väg i dragtyg, den större svängel, i vilken drag-svänglarna är fästade.

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hammel

hàmel -an. hàmla. -ana

= svìgel, svàngel på fordon

(u di sá héa bèlgga dèla").

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kammel

kå²mel, m., – ln, pl. – mla, – na, grof dragsvångel, varpå de två mindre fasthakas, då man med 2 l. flera dragare förspänner en vagn l. ett åkerbruksredskap.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammel

hàmal, ⁼ -an, hàmla
m.

väg i dragtyg, i vilken
dragsträngarna fästas

n. s. 90 / Jfr två - och

Jfr u. tvåspännings hem-

svingel mel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammeldrag

hàmladråv n.

väg i dragtyg till plog, vagn o. d.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kåna

kåm, m., 1- kn, pl. 2- a, -na,
efterled hos stolt.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lamm, S.

Lamm

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

26.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kamp

kamp, m., -en, utan pl.,
kampa.

kær e ingen o spør kamp nå.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kampa
s.

kàmpa, -an.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lampa, s.

Lampa

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hampa-dö

hampa dö

kvinnsperson som ej är huslig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kampadyga

kàmpadýga

lòst mat

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hampadånga

hampadånja

slagdånga, lögnhistoria.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hampadånga

hàmpadåŋa; pl. ~~vb.~~ ˋ – ˊ or

lögnhistoria

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampadånga

hå²mpadæ̀ŋa, f. -n, pl. -ŋor, -na, slagdånga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hampadånga

hàmpadåna f. sb.

lögnhistoria

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamprep

sb.

hàmparèv n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kampsäck

kampsäff, m., -en, pl. -a, -na, kampsäck, af kamp- lyg sydd säck.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lamma, V.

Làmma

55. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamra

hàmrja, = Inf. pres. -as

ja ~ sta ~ o ~ hàmra på ~ en ~ stén. Jag stod och hamrade på en sten.

N. f. 80 / dar ~ skola ~ hàmras mi:d. Det skulle hamras mycket (o: på stenbanket vid stenbrytning) på 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hams

hams

oreda i tal; gam-oreta.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsa vb

hå²msa ; -r, — ; — ; -d, -d.

linda upp

knå²pan dœr hå²msar du

reven pa te stå²ven kå²mor i lan

(se ø!)

M. Arcskoug 1926.
Herrestads hd.
№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsa

vb.

hàmsa, =
Ors. eg. = ar
prata strunt

Jfr tràmsa ds.

han ~ hàmsar o ~ tràmsar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hámsa f.

1.*hamsa
sb.

kvinna utan reda, hafsig kvinna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. *hamsa

hàmsa, = vb.

göra ett arbete tafatt och bakvänt

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hamsig
adj.

hàmsad

som grater strunt

Jfr tràmsad ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

han

hann

fem.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Obj.-form hånom (tryckvikt)
Enl. -n

dra - far - ga o -
bida hånom. Du får
gå och säga åt honom
att det l. det skall göras.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. han

smörj nú vögnen, sö-
ta han på vor! Smörj
nu vagnen, så att den inte
gnisslar! / de-skola-
fådan. De skulle göda honom
(d: grisen).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han

obj. form hånom, starktonigt

-ån. -n svagtonigt.

hos yngre han ss. obj.-form:

kåla på han! (barn)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951. -52

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han.

flenaskt:

dän han bön på dé hölad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han användes ss. tilltal
till resande el. främlingar till
vilka man inte vill säga du:
e de so han kåmor dena
vejen tiare ---

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

han

han

pron.

gen. hánses

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

--- om framtidorna, när han (= jorden) begynte åle tjènte.

hanses sån, hans son

n. s. 79. / Ax. som artist

t. ut. tal: han (= ni)

e välkomen. Sövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2) han

hörzan han béd. m.
pron.
n. f. 79. / dören han
sto även. n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han I

han

obj.-form stærkton. hànom

svagton. -an

Så har gåd a lést for -an

hámen sita di óp hànom?

(häml. Steinen)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

-- ivar stæjman sa dæ
kona ble en præst ela
skòlemæstare aw hànom.

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han,

han pr. pers.

hänses gen.

hänam ack. bet.

nam obet.

ja glömor nam änte.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

han va sværfar te hànom
på krutksfält.
de va skàmelat jórt an hànam,
nær ja hade bót nam an ed.
hon kan rövved si på-n. (grålat på honom)

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

han, pers. pron., m., genit.
hans, dat. och ack. belonadl
hanom, obet. 'n efter vokal
konsonant, 'n efter vokal
vokal, pl. di, genit. doras, dat.
ah ack. don, han.

Bromma.

Genit. sing. hans, i öfrigt med samma
former som ofvan.

Skåne. Olär.

№ 300 Herrestads Hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han:

de va lia dánt ina hànom

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han. obj. form hànom

Stockholm.

ramélioras kvèga va fástor

te hànom.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II

i st. f. hänom förekommer

hos yngre den starktoniga obj.-

formen han, i senare tid in-

trängande från sydväst-Skåne.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han:

se fjyjte gastáv hwsed

aw hànom

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan II

kan såsom tilltalsord till

ståndspersonen:

kan kan ge tvåt öfvon ägara.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han. obj. han, svagton. -an

ja fulde lid me hán stráf

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II
mon.

han va mó'fon te hán

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 6. han

so ~ mota ~ jå tå polisen o ~
le ~ nom ~ hem. Så måste
jag ta polisen och leda honom
hem. / ja ~ fzende ~ gått hån.
Jag kände gott (väl) honom. /
han ~ fick ~ fått ~ 2 ~ en.
Han fick fått i honom.
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

nu hade jag inte konad borad en. Nu hade jag inte kunnat bära den. N. f. 80. / de gälp en ti o stodéra. De hjälpte honom till att studera. / N. f. 80 / fr dan goda den (d: graven).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

han

Sjön e. en. fjälm, de.
ränor. igénom. en.
Mjölksilen är en skålm, det
rinner igenom den.
K. f. 86. / hànom tjénor. ja
mìad. Honom kän-
ner jag mycket

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

han

dár fær han gå
at fårlat arbáj. Dár
får ni ju ett förfårligt
tidsödande arbete.[x1] K. f. 86. /
háns han gick o. klöda
bórt den ena. Hans han

---

x/ Meddelerskan till upp-
tecknaren.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. han

gick och slarvade
bort den ena (klockan).
K. f. 86. / slad. ti. en
slagit till honom. K. f. 86. /
e. han. klokemågara
ose? Är ni (du) urmakare
också? (sagt till en 18-åring
yngling, som sökte lära sin
klocka). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI

han

a hánsas dòsa ur
hans snusdosa. K. f. 86. /
so tár han en x)
mózan. Så tar han den i
munnen (om en lekande katt).
K. f. 86. / en kan nte
sé en, foren
x) d: mygg / en komor óp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

han

dár. man kan sínte se don (= gården), förrän man kommer dít upp (= på backen). K. f. 86. / de. vac ̀nta som han ̀fälden. Det var sínte som hon ökråda de ho. som. K. f. 86. / hénnen e. so gl ̀åa e. vén. Hón va tjeker va

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII

han

mycket om den (våtaren).
K. f. 86. / sov hisa ~ ur ~
öp hán. Så hissade vi upp
hánom. M. f. 80. / sov sa ~
han ~ tín ...: Så sade han till
honom ... M. f. 80. / de ~ öppna
for ~ en. De öppnade för ho-
nom. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

han

de va nʼtu snèla vèn.
De voro inte snälla mot
honom. R. f. 86. / de skola
ja bjùda ja hánn. De
skulle ju traktera honom
(d: med kaffe). R. f. 80. /
ja e kosín me hánn. Jag
är kusin till honom. R. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. han

bålen han. gisnar.

Baljan (han) gistner.

N. f. 86. / den var nöte
göt o hola kóst tr
hán. Det var inte lätt
att ha kosthåll för honom.

N. f 86. / en kona grina

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI. han

så, od. en. man kunde skratta så för förlist åt honom.
K. f. 86. / ja. fyra. först
sten. prön. Jag kastade
först stenar på honom.
K. f. 80. / han e. so. vältad.
den välter så lätt (om en vagn).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

han

der ~ ha ~ gad ~
rúst ~ 2 ~ en. Det har gått
rost i den (d: kniven). K. g. 86.
han ~ får ~ spòra hànom ~
ód, om ~ han ~ vérd ~ ad.
Han får spörja honom,
om han vet det. K. g. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. han

de ~ va ~ en ~ mórbror ~ tèn.
Det var en morbror till
honom. M. f. 80. / dá
fnyfzor ~ han ~ íg. Da°
yr den ~ ín (om mö). R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I a. Nominativ: han

han, är. som tillfalsord,
se ex. (vår on gång
i objektiv.)

Gen.: hans l. hánses.

Objektiv:

Trycket. hànom l. han.

Trycket. (enklitiskt): nom
(tilltryckt), an l. n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han hans eller hansas

hånom eller enklitiskt

-nam (-en), -n

han

allmänt även som tilltals-

pron. i st. f. sg. "ni".

vi fa sätta d (det) me hånom

Vänd!

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han va svarfår ²hånom
po hanvkesfält.

de va ²skåmelet gort au ²hånem,
nar ja hade ²bøt nam am ed.
hon har (²rørd se pa ²n (grädet på kinn))

A II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

mon

han

obj. form hånom

svagton. -en, -n

för hånom, för honom

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II
pron.

han hàde en duktor, som
vå hås – en

so jälpor han hànom ijn
dan lidjor älfieds pig has hànom

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

i yngre mål obj. form han

i st.f. hànom :

--- hos hån : hos honom.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han:

han inne efter ett nom.

pron.:

kal tår han bår i ysta.

mia sån han båe dåe i hüsed.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.bd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan II

fo-an. fö konom

di' jɛk ɛjɛnom kànom, tɛ̀lbɛ̀n.

dɛn ɛ ɛ̀yɛn ɑ vɛl gɑ ɑ̀tɔn -ɛn

i: tidningen

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han:

han som tilltalsord till resande
el. främlingar el. "ständspersonen":

de ska ja vìsa-n rejält.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han:

men ja ska lia vel pasa
på a fjova av hanom

han jälp hanom a hösta
i två då.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

han.

obj. form hånom

svagton. -en

han har vad regna e fåren

for hånom

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanaband

hànabàn, ˋ–ˊad

uppges vara liktydigt

med hanabjälkarna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjélken best. m. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjälkr, pl. ˊ–ˊa, ˊ–ˊana.

K. f. 86. / so. hängde de
dom i öp i hànabjälkarna. Så hängde man
dom (d: tråckarna med bröden
i) upp i hanabjälkarna.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakona

hànakóna pl.

gullvivor (åv. odlade varianter)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

land
s.

hɑ̄n, -an. hɛ́n̄on, -na

... ɛ sa bɑ̄nt di' me hɛ́n̄onna

(sånl. sådan)

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hæn, -æn

første markvæj på vænstor hæn.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, 'an

på vänstor hån, nan di

fjer te stån

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hɑ̄n pl. hɛ́ːnɔr

ɛ̀la skɔ̄la di kɑ̀sta sɛ̄n

ina hɛ́ːnɔrna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand;

hø̂un, -'ən s.

hǽnər, -nə;

və han e hø̂'ul

am hǿ'unən.

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, pl. hånor

Den som bygger en anen manns bro.
ska mista hjra hånen.

(Talesätt)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand II

många monga jäu tomma fad,
men många händnor jäu et trållt arbäj.

Talesätt.

bu ska dras me di så, at en ska ente behöva
se andra i händnorna ette nod. (=tigga)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand II

hwem har skåred däj i'hänen

Skämtsamt till en pojke som kommer med en fittamat i handen (egentl. = den har skuret dig en bit bröd i handen ?)

hwém har skòred dæj i hénen?

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, -án, hénor,

hénorna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd f.

Hugo Aroskoug 1960.

de smårda hénorna.

De smorde händerna.

n. f. 90. / ja-har-ägd

fjöla a-hénorna.

Jag har ingen känsel i

händerna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd hand

Hugo Areskoug 1960.

Formen ena (Ac!) i

uttr.: nejdor 2 ~ èna *)

"nöter i hand". En lek

med nöter. En person tog

några nöter i sin slutna

hand och sade: nejdor

2 ~ èna. Den han nämnde

*) uppfattad som av ett kèna. J.J.-s.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

~~Hon~~ Hon sökte gissa antalet
nötter. Gissade hon rätt, fick
hon nötterna, gissade hon
fel, fick hon betala den,
som frågat, antalet nötter.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) hand

Genus mask.

den vänstra hånen.

M. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hand

sb.

hån, -en, hänor,

hänorna

mask. utan dubbla nn i sista el.

men hån med en hand. / hon hade K. f. 86. / tidningen i hånen. Hon hade tidningen i handen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hand

den ène (str.!) hánen sk.

den ena handen (hört 2 ggr).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hɑ̄n pl. hɛ̄nɔr

di kɔ̀m̄ɛ m̄ɛ tɔ̀m̄ɑ hɛ́n̄ɔr

om ɛtt m̄i'slyckat fi'skafɑ̄ŋɛ

1950. 4132. St. Köpinge. Herest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, m., ¹⁄₂ en, pl. hänor,
- na, hand.

nyder i hänka. (uttryck när man
gissar nätt) Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Flår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† handad

hånad l. -or, m. och f.,
n. -nad, pl. -nade l. -nada
utan komp., händig.

Skomma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handlad
adj.

hånad

som har handlag för, händig i praktiska arbeten

han va hånad ti ält.

Han hade handlag för alla praktiska arbeten.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handad;

hömad a.

– h pl.

ha handlag;

samma e lnth

hömada ti ed;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handad

hånad

händig, skicklig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handbalde

hanbålen best. sg.

det kölliga partiet av handflatan närmast tummen.

N. f. 90

Fr. *fåbelle

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord

handbåred best. sg. sb.

handens insida

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord

hånbór n.

handens insida

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. handbord

hanbóread best. sg.

Ed. uppf. del av vävstol

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handbord

handbåred best. sb.

handflatan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk

handdug pl.-a.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk

handdúg, -ˊen; sb.

pl. -ˊa, -ˊana

Äldre hàzkla handkläde.

handdúgana kala du for hàzkla. Handdukarna kallade man för "handkläden".

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handel

handel

affärer, köpenskap

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so hade de leid handel med rutefällor. Så drev de en stuka handel med rätfällor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Handgrepp

hångrävad best. vg.

den del av handen som

man griper med.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handgrepp

hångrävad best. sg. sk.

den del av handen som man

griper med

K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklå[1]

håukle .-ed

handduk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklädr II

håŋkle i bit. omgång av nattvards-
gästen kring altarrunden:

Dåŋ va sju håŋkle i jikk ti' nattvården

Nr 3906 Högsåra Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàzkla n.

hemvävd grov handduk

jfr handklädedukar ds.

samt likhandkläde

tór. dr ja-hàzkladi

Torka sig på handklädet!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1948.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hàŋkle, n., pl. =

1. eg. handduk.

2. långa, smala linneduker el. remsor, för använda vid bärandet av likkistan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd.

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläd

hå²zkle, n. ,- d, pl. = ,- n,
handkläde, - duk.
²
öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklädeduk

hàzkladùg, pl. ~ -ùa

hemvàvd gror handduk

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkvarn

1

handkvärn r. j —or

handkvarn

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
v.

hànlå -å -åd ellen
hànla eta.
i bet. göra uppköp

ja han hànlad hos na, èna
te hum dø.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
v.

hànla -a -ad

bedriva affären

hànla lrta ma kúl

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
v.

hànla, pret. -a

dær di hànla, dær stala

di ej = bönderna fr. Bjeresjö

satte sina hästar i stall hos de handlare

i Ystad, dåi de voro kunder.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla II
v.

han bö̀da hanla hè̀sta a
à̀nad

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàndla, = handla vb.

göra affärer; göra upp-
köp

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hàn'la, =

1. syssla med affärer.

2. göra nyptköp i butik

gå ti bóden o. hàn'la.

gå tiu butiken och göra nyptköp

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hànlå

göra uppköp

di hade ànte så nyad a
hànlå för.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanHa
v.

hànla -a -ad

i bet. göra uppköp. d. hànla
etj.

sa hànla di på di stålen

daer brugga mån ålti ga a hànla.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hönalåw l. hönalåw

n. ,– ed, utan pl., handlag.

jöra höra dr gar åta hönalåwed. Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlag

hànalåved best. sg.

I uttr. som: de - far - gå
ta - hànalåved. Det får
gå efter handlaget (): mera
ungefärligt, efter eget be-
prövande). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlare pl. =

två hànlare

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlare

hanlare lå'rsan

hànlarens àksel = handlarens
ton Hel

hanlare lå'rsens

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Handlare

hànlara, pl.=

bwénorna di hada vén

sina hànlara s: i ystav

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håndlare m. i pl. — handlare s.

handlare

marna håndlares :

handlarens hustru Maria.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlåːa -an

jåː. jåː han gåːd te hànlåːan

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hàndlàre, -ar.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlara m.; pl. =
lanthandlare o.d.

hanlara, lårsen

N. f. 80.
K. f. 86 / Handlare Larsson

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

hanråden bf. sg. sb.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanleden (best. sg.) handled

hanlidorna best. pl.

l. hanlidorna

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

handladen best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

handlé'd. -en

nu ska di ha klo'kor

om handlé'den.

Glans.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

handl̲ed, m., -en, pl. -or, -na,
handled, -lofve.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handling

hänley pl. -or

i bet. dokument.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlove

hanlåen (best. sg.)

(åv. hanlåden)

N. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlöst,

honlöst adv.

han slö honlöst,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hå²nske, m., -n, pl. -ka, -na,
handske.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hànstke; pl. =a, =ana

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* handsomma

26.

hansóma, =

y. hansóma

hantera, ordna något med hjälp av händerna (t. ex. sådesreker som ordnas i en skyl).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handsomas

hansömas

handskas

dör ska hansömas me pöjana

(handskas varligt)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantág, -ad

di hopar óp a lédzon
tàsan på hantáged (om
katton dä de vilja in/.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag
sb.

hantág, -'ad, =, -'an

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag;

kontäg, — 2d s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

handtág n.; pl. =

Fr. om handtag i
åder

M. f. fo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

handöl, — -ar

den kåpp i tröskverket,
som den tröskande håller
i.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvål

handvål -en

den del av × plejel varmed man håller

i sin svavål

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvål

hanöl -an

del av × plejel vari man håller

i/fr × slagval

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x handval s.

hanöl r. j – a

handval
på plejel.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

thandval

handel, – Lm S.
skaftet på en
plejel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handval

hanôlen bf. dg. sb.

den av slagens två käppar,
som tröskkarlen håller i.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handval

hånål, — lan

den av trösklagans två
kåpar som trösklarlen
håller i.

N. V. 86.

Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kandal

hanöl, m., -en, pl. -a, -na,
tröskslagens ena träparti,
omkring vilket tröskarens
händer gripa.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Landvat

landål. -an

den del av slaga, vari man håller

i/h ×slagvat

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*handvarmt

ads.

hànvårmt

snällt och vänligt

han ~ komor ~ ´z so ~

hànvårmt. Han kommer

in så snällt och vänligt.

N. J. 86.

M. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landvändring

hänavänty, -an

nä e de bära en liden

hänavänty

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hànavänz handvändning.

de gik i en hàna-
vänz. Det gick i en
handvändning. K. f. 56.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyxa

hånäska, -an

mindre yxa med tämligen kort skaft och något trångt blad. Användes mest att hugga ris och vedpinnar med.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

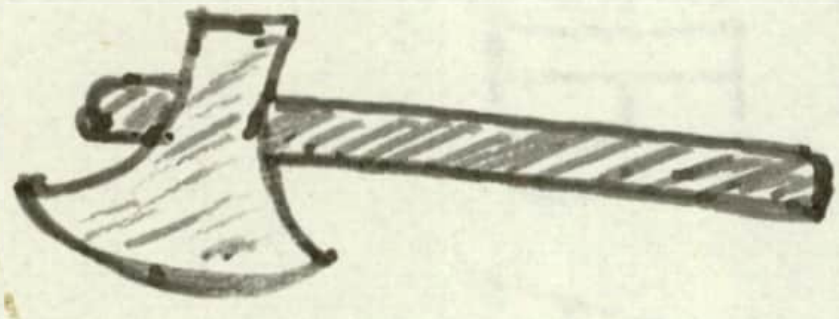
M. 7/80

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyxa

handsla

mindre yxa med kort skaft
och gemen svängt blad.

K-Nr 7633 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hazk; pl. ~a, ~ana

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

hank
sb.

Genus mask.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. hank sb.

hàzk, ˊ-an, ˊ-a m.

garnhank

en ~ hàzk ~ gárn en hank garn./
so ~ va ~ dær ~ fém fidja ~
en ~ hàzk. Så fanns det fem
"fittjär" i en garnhank./gárnad
e ~ ja ~ riktra hàzka. Gar-
net är ju i riktiga hankar.
N. f. 86 — Bekv. "garneto väg" se
n. garn. Jfr äv. 2. haspa sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. hank

när du hade sk.

sprätzad gärned, so

häspa du, so blé där

en hánzk; dén hánzken

sata du på vìzan. Vár

man hade [illegible] garnet

så häspade man, så blé dét

en hank; den hánken satte

man på garnvindan.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hank hɑ̄ŋk, -ar

garnhärva

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haule, s.

hɑ̄zlɛ, hɑ́zlɛn, hɑ̀zlɛ

31. 54. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. hank
sb.

hàzk, -; pl. -a m.

hank som håller fast nåt;
hank i klä"desplagg.
... hàzka, som de sàtta
dör på rèfsorna ... han-
kar, som man satte fast
där på tyg"räckorna [1]

[1] Tyg"räckor, som lades ut på
en fält för att bleka. Hanken

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. Hank

fästes kringen i x) sb.
marken nerslagen pinne,
för att tygrackan inte skulle
blåsa bort.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Ett s.k. knäckspån x) knicke
pinne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamk;

hanzk, -r hn s.

-a, -na;

do fön han

hänzk o höula 2;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Lankaan s.

kaunakäm r. j -a

gullviva

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hankatt
s.

hankát

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hànasaglàtan

hànasaglàtan best. sg.

skämtsamt om diarré

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

K. f. 86.

Ifr by- och sockennamnet

Hanmas i Ingelstads hd,

Kristianstads l. (hànmas).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Hannase-glattan

Hannase-glattan

utbytt för diarrhé.

(efter Hannas. by i Ingelstads hd.)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hànse, -èn hanne

l. hànse, -èn m.

hanne (t. ex. fågelhanne,

kaninhanne)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lanne, 5.

Lànn

53.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
pers. pron.

hánses

hanses fáns gán

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánses

hẽr nère i hánses hús

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

pron.

hánses

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
pos. pron.

hánses

hanses mór

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánses

de va hánses mỳ̲la nu̲
på slu̲tad.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans II

pers. pron.

så ligger dan två stèla;

de e hänses de àwasta.

A.L.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
pers. pron.

hánses

hanses gluùta di hàn hùsad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánses

hánses fá:r, han va soldá:t

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haas

poss. pron.

hánsas

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

Lánses

lanses fe̲ua ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

poss. pron.

hánses

hánses mån a hanses fån.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans, pron.

hánsas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

32.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlangare

hantlägare, pl. =

fruentimmorna va männen

a kälana va hantlägare

hand. vid beklining av

väggar.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantlangare

hantlázara l. – lózara

m.; pl. =

Det senare ritalet torde numera höras blott hos de äldsta.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantverkare

hantvärkare, m., pl. =

O. L.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harakam

hàrakóma pl. sb.

gullvivor (Primula veris).

Trol. ås. om odlade ar-

ter.

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kare

kare pl. kara kåre

kan får ta kara: tåges om
kortkunnspelare, som ej har tillgången.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

Hårk, m. -n, pl. -ra, -na,
hare.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare, s.

hàra, -n; hàra, -rana

od hàran, hàrana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

106. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hare

sb.

hårfe, -en, -a, -ana

m.

(en gnagare)

R. f. 86.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hare

hàrk m.

ett slags inrättning att
bära tegelstenar på. Bars
av hantlangare på axeln.

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

hårmen best. sg.

Intr.: yda, hårmen,
jfr. non låta sin vrede
gå ut över någon.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm

harm. -en

ȳda hármen = straffa en oförrätt.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I harm

hármen best. sg. sb.

vreden

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jmfr. yda. hármen

på. sen låta sin vrede

gå ut över någon / han

ydor. hármen pro. ånra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

harm

Han låter sin vrede gå ut över andra.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni s.

harmonij n.; pl.—

dragspel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

hărmeni, -ed

harmonika, dragspel.

spĭla hărmeni

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoní n.

dragharmonika, handklavér

N.f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni

harmoni¹, n., -et, pl. =, -na,
dragharmonika, handklaver.

fins han ²ansar harmoni¹
te dreja; han ha satt
²före mej dé.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

²Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmonika

harmónika f. sb.

dragharmonika

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa vb

hörpa ; -r, —; —; -d, -d.

härpa säd

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
s.

hårpa hœrpa

sädesharpa.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hårpa hæ̀rpa

harpa tåd .

Nr 3906 Högestads. Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa l.-ade

hårpa (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl. -an l. -pen) fk., harpa.

fölled e ülle pa lön o hårpar rel. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa

v.

hœrpa -ar -a -ad

(ersatt med sådesharpa)

sin so hœrpa di -na

s: säden

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa;

hä̀rpa, -an s.

-i̇̀or, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kàrpa;

kàrpa, -ar, -a, -ad;

sin so kàrpa vi

hd mh kàrpa;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrpa

hàrpa, = vb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

harpa säd

dár fnág da fárlat,
nar da hàrpa. Dá
yrde det fá fárligt, dá
man harpade säd. K. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* härpefnok

härpefnog

avfall, som ger ökning vid tådelshapning.

Sön snusar ente, udan när di kommer ti härpefnog.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpefnåke

sb.

hærpefnåg n.

agnar och andra lösa partiklar,
som yr omkring, då man
harpar säd.

N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpning
s.

hä̲rpney, -a

(av sätt).

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Harpsäll

harpsäl², n.,- ed, pl. =,- ar,
harpsäl, till en väderharpa
hörande säl.

Der e hul jo harpsälɛd.
Öja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpsvingel

hɛ̀rpeswiŋel, nn., -- ɛa, pl. -ŋla, -- na, harpvef, vef hvarmed väderharpan drages. Fordom hɛ̀rpeſwiŋel.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hlz.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan-ris

s.

kåaris. -ad, d. kåaris

vårta. = Spartium

Vägen vid havsstranden vid Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaskär

hårasköär, n., – ed, pl. obrukl.
harsynthet.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. harskår

hàràskàr sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

harmynthet

Man fick inte ställa en hö-
tjuga med hornen i mar-
ken eller låta ett kistlock
stå på glänt, ty om en havan-
de kvinna fick se detta, kunde det
väntade barnet bli harmynt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. harskei

so fik de
hàraskàr genom èd.
Så fick de hårmynthet genom
det. R. f. 86.

(): an fik nå ta sata en
tjyva rätt nér. Man fick
inte sätta en höftjuga rakt
ner R. f. 86).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Garsteg, s.

gårastegz l. gårastegz

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901, Exc.

103.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartass

karatasse -en -a -ana

bl.a. använd av skolbarn till att
torka griffeltavlor med.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hartasse

hårtàsk, m., -n, pl. -ar, -na, hartass.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårtask.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantsa
v.

hànsa̰ -a̰ -a̰d

di hànsa̰ en ta̰

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaw,

kàrɛ, – kn s.

– à, – na;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv s.

½ harve p. ; ½ a

harv

M Arleskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrvfa m.; pl. ~a sb.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund, S.

Skåne

40. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harv

hàrva m.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva
v.

hàrvå -å -åd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanva,

hàva, - ar, - a, - ad.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrfa, =, ˈad vb.

harva skrèneg harva
eu plöjt fält.

N. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva
v.

harva -a-ad

Wän du får harvad had ja har plöjt,
så får du se had ja har döjt.

ordsp.

Nr 3906 Höjestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

hàrva, =, -ad

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harva

harwa (- ar, - a, - ad, - ad, pl. l. -ada - ade, - a, pl. - n l. -pkn) fr., harfva. Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàrva, = harva vb.

harva, skrèn: harva de plöjda åkerna om våren (det första vårarbetet). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hare
s.

hàrve - en - a - ana

harv.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hanve
s.

hàrve. -en.

harv.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×harve

hàrɛfa, -an m

harv

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harve.

harw², m.,- n, pl.- wa,- na,
harf. öja².

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harve II

hårv, m., -r, pl. -va, -na,
harf.

Skederkoga.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårv

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvpinne

hàrvapiŋ , pl. -a .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1945

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvtand

hàrvatèn pl. sb.

harvpinnar

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× has

has, Lan

baksidan av underbenet.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haus r.

has s.

has

sa kom månen me
böjsorna i häusen

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has; pl. =or, =orna | sb.

om människor o. djur

på några hästar med raka

haser (t. ex. om ett kraftpass,

då det gäller att lyfta upp

under det man håller hasorna

raka).

Jfr *drakas / N. J. 80. /

den ene hästen. Den ena

hasen. Dr. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

has

has, -en, -or

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

has

Genus mask.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Aresköug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasakött

hàsaftgýd, -ed

skinlägg.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gasp, s.

gasp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4/4. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

harp
sb.

Genus mask.

N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× haspa s.

hå²spa f. j ²—or

haspel

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa
v.

haspa -a-ad

haspa garn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspa

hàspa , =

vb.

lägga ja° hasp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaspa

v.

kàspa -a -ad. = kaspla,

behandla garn på "kaspa".

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. haspa

vb.

haspa, = pres. haspar *) m.f. 80

lägga haspen på

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N.f. 86.

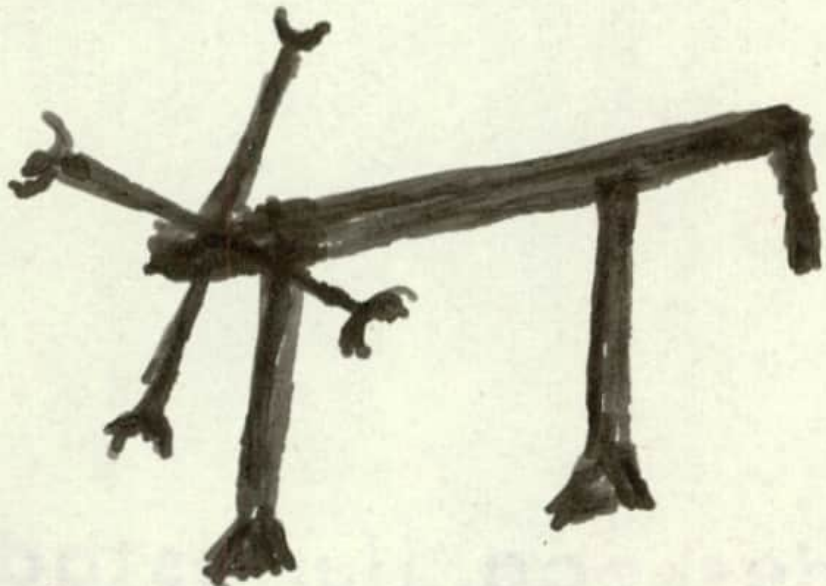
*) med starkt betryck och längd på ultimavokalen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hàspa f.

2. haspa sb.

garnhaspa, apparat med vars hjälp det spunna garnet formas till hankar.

veves runt som en slipsten

de - hade - ja - en - hàspa

O - hàspa gárned - ma.

Se vidare u. 3 haspa sb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 3. haspa

hàspa, = 26.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

haspa garn

da, hada, ja, en,
hàspa o, hàspa gár-
ned, mé. man hade ju
en haspa att haspa garnet
med. R. L. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3. haspa

nar du hade spöjad, so haspa du ad på dén. Vår de hade spunnit, så haspade man det på den. K. f. 86. / nar du hade spöjad gärnad, so haspa dū, so ble dor en házk, dén házken

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

3. haspa
vb.

sàta, de ga —

vìzan, när man hade
spunnit garnet, så haspa-
de man, så blev det en
hank; den hanken satte
man på garnvinden.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel s.

håsle n.

hasselkä

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassel.

hål - 20 s.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hassel, S.

hàsla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

66.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsla n.

1. ved l. virke av hasel.

2. bestånd av hassel,
hasseldunge

m. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hassle

hàsle, n.

hassel

etl. 5638 Sövestad, Hemestads hd

Nils Nilsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle

hàsla n.

1. Ved l. virke av hassel.

2. Bestånd av hassel.

n. g. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslebuske
sb.

hàslebóskke m;
pl. – – -a

hasselbuske

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekåpp

hàsleffèp - en - a - ana

hasselkåpp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàslekäpp ; ˋ – – ˊa

hasselkäpp

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàslefzgèp; pl. ¹– ¹a
m.

hasselkäpp

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

hàslefzgèpa, dé va.
ja. sèya. hasselkäpper,
de voro ju vega. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslenöt

sk

hàslenżdor pl.

hasselnötter

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslenötter

hàslenýdor pl.

n. f. 80, K. f. 86.

hàslenýdor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnötter

hàsla/nigdor, ~ — nigdor

hasselnötter

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasletra"

sb.

hàslatrè n.

1. virke av hassel

2. trådartad hassel

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast

kast, m., -en, utan pl.,
kasp.

En kan ända hösa allt i en
kast. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kast
s.

kast

i en kást e àla tidrægon

forsvógna .

Nr4062 Bjeresjö,Her-estad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast
sb.

Dutr. som: de-galor-
ingen hast. Det brådskar
inte. Dr. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta

vb.

Pres. sg. hàstar

bådekar

de - hàstar inte ma-

jázana. Det bådekar

inte med yengarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta
v.

kàsta . -ar . -a . -ad

bästa

de kàstar àsta

Baldringe

Nr 22795 Baldringe Herrestads hd

I Ingers 1948-52

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kasta.

v

pres. kàstar

de kàstar ènte

1950 4/12. St-Köpinge. Hemest. 4.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästa

hästa / - ar, - a, - ad, - a, pl. - an
l. - ten) intr., hasta.
får han hästa inan han
som tr. föra. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Häst.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàstfa, = hasta

vb.

Pres. -ar

brådska, vara av brådsken-
de art

de - hàstar inte[x1]. Det bråd-
skar inte. R. fl. 86.

x) Åv. de - galor - ingen
hast.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hästig

hästi

hästie, b. pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

67-70.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hàsti reuth. hàsted

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hästad n.

brådskande

den som äter som hästad.
Det brådskar inte med den saken.

Nr 7533 89.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastighet

hå²stihè̀d, m.,- en, utan pl.,
hastighet.

de je i hå²stihè̀d ad hó¹ld
bliff a¹wkoged. Skederkoga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kastigt
adv.

kåstat

han dø so kåstat.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hästad

de kom hästad. Det kom hastigt (d.: överraskande). M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kat

kad, n., oböjl., kat.
Spelören va ältid po kad
po kogårabönorna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata
l. -ada

hå²da / - ar, i - a, i - ad, i - ad, pl. - ade, i
- a, pl. - an l. -den) fr., hata.

kum hå²dar nöj i hår prog.

Bromma

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata,

hàda, -ar, -a, -ad,

dar è màna o

hàdar en.

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hatt, -an

vi skola stå me hátten uppe
á'rmen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt s.

hat m. j ²a

hatt

hatten han e hud vad.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt s.

hat, ; hàta

47-54. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt
s.

hat pl. ~a

så jck kàrana klèda i
höja hàta

äv. höja hàta

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hat, -an, -a m.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2. höj hát.

Klädd i höj hatt

N. f. 80. / (cylinderhatt).
K. f. 86 / K. f. 86. / den. var
inga hade hát på-
den tiden. Det fanns inga (kvin-
nor) som använde hatt på den tiden.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hattskrolla

hàtaskrò̀la f.

otymplig, ful kvinnobild

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lattskygge

hålafjöfft l. hålafjöfft, n.,
– d, pl. =, – n, hattbräde.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hav, n., 1 ed, pl. =, 1 hv,
haf.

St. Köpinge
Kårana e ps håvad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava:

han e dö, som hade -d

hänt. hemmanet

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava:

bäfjan skola hat kòmed

ifra bogejö

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

Obs. med dubbelt supinum:

hon nère bagom bàkana
skola hat legad en hànegàn,
som hede hòlje.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kava

de hâ:r minsan jälped

om en medicin.

Obs betoning på hâr.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava på sig

ha på' si

= vara iförd, iklädd

hum hade nytt, som di hade
hat på si, mé si.

Obs. ordföljden

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hàda — hava

ha { hàda hat

Pres. sg. ha l. har

Pres. pl. ha l. har

vr. hàda for. túsenad

vi hade (betalt) för tu-
sendet (för varje tusental
tegelstenar vi tillverkade)
M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. **hava**

di ha vèns mjæd hær.
De ha ingåns mycket hå,
ofta kommit hit på besök.
n. f 80. / ja ha smågt
sona. dærna. Jag
har tmakat tå dena
där (: stekta grækor).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. hava

ja ~ har ~ hat ~ lät for ~
o ~ lärt. Jag har haft lätt
för att lära. K. f. 86. /
vi ~ skola ~ ha ~ bröd i ~
ugnen. Vi skulle ha (sätta)
brödet in i bakugnen. K. f. 86. /
de ~ här ~ so. De har det (: så och
så är det :).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

hava

--- såsom vära hade hått... såsom våra föräldrar hade haft. K. f. 86. / de vill ha båda. K. f. 86. / när de hade ånars nöd --- när de f. ö. hade någon åkomma. K. f. 86.

*1 Båda vill ha /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

hava

dær, va, ìngen o,
vla, hå dén. Det fanns
ingen som ville ha den.
K. f. 86.

han, hår en,
lyden, ból

Han har en liten
bod.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. have

brúnkål hàda ~ vr
2 ~ híndàn. Brunkål hade
vi hérondagen. ÖT. f 86.
dr ~ hàda stèla. De hade
en gård. /... nær ~ dr ~ hada ~
mh ~ hesta ~ o ~ dràs ...
når de hade att sysla
med hästar. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. hava

...an knîv, som han hàda tî desáma. En kniv, som han nyttjade enkom för detta ändamål. R. f. 86. / dî bòlana hada dî såfran ½. De bullarna (= fastlagsbullarna) hade man saffran i. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

hava

de ~ vla ~ inte ha ~ aw ~ hán. De (= kattungarna) ville inte ha di av homm (= en främmande katt, som tog sig an dem). K. f. 86. / han ~ hade ~ brév ~ fra ~ hána, dàtoran. Han hade (fått) brev från Hanna, dagarn. K. f. 86. / há ska ~ hon ~ há sina ~ mogla ~ pdja ~ tí? Vad skall hon ha

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

Sina många pengar

till 2 K. f. 86. /

hon hade Krr ved ynom-

fänstored. Hon hade kom-

pit genom fönstret (: och

pöta sätt sig in i

rummet). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~X~~. XI

have

jæ̀ren hada ~ du ~ o ~
sata ~ te' drìfjad, for ~ da ~
skola ~ jè̀sa. Jästen använ-
de man för att såga till drì-
kat, för att det skulle jäsa.
N. g. 86. / vi ~ ha ~ hat, hè̀la
grusgrà̀van fol a ~ fjòrek.
Vi ha haft hela grusgraven full
av kò̀rvel. N. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

hava

ja ~ hada ~ hörnen

förr. Jag hade hornen på hö-

stjugan "förr" (d: framför mig

nedåtoristade, då jag förr/från

halmstacken). R. f. 86.

han ~ hada ~ moza prafásor

Han hade (kunde berätta) många

kastiga historier. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

hava

tjènarna hade jo
en tapa pantóflor, sàt.
Gårdens tjänare hade jin en
skäppa potatis sadu. R. f 86.
Se närmare u. skäppa. /
dén hade de ùta ti núd..
Den (d: gallan) använde man inte
till något (hade ingen använd-
ning). R. f. 86. / de hade tvísten
ti vårp. Man använde tvisten till
varp. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

hava

han, hade, möja

pajjásor. Han kunde berätta
många lustiga historier.

K. f. 86/50, hade du lid
händel me, rätta fälor. Så
drevo de lite affärer med
räf fällor. K. f. 86/, an, hä
jära me, de, kåtana. Man
har (faktiskt) besvär med de där
kåtorna. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII.

hava

dær va inga hade hat på dän tiden. Det fanns inga (kvinnor) som använde hatt på den tiden. R. f. 86. / du på hade flagabösten på låtted. Men förvarade de rökta skinkorna på vinden. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

hava

dɛ skola hå nud.
De skulle ha något (d: tom gåva). R. f. 87. / dɛ ska hå dɛ en sɛp i lav me may. Du skall ha dig en tup i sällskap med mig. N. f. 80. / han vɛla ha mɛ tɛ svärsön. Han ville ha mig till svåson. R. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII. have

kom di me
gàmeldasnàk, so hade
di jènast forvéda po dòm.
Tala de dialekt, så ble man
genast nyfiken på dem. M. f. 80/
di hàda sina títla ti dòm.
Man hade sina öknamn
på folk. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI. hava

dí rómad ha ~ vr ~
kalad ~ for ~ kàmaren fór.
Det rummet ha vi förr kallat
för kammaren. K. J. 86.
dén hade ~ bàra tòsa fåror
for. sv. Han tänkte bara
på galna streck och upptåg.
K. f. 86. / ja ~ ha ~ jörde o ~
ha ~ skå ~ på. Jag har

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. hava
vb

besvär med att ha
skor på mig (d: fötterna är
ömma och svullna etc.).
K. f. 86. / de hå doras, pa-
ragrafer. De ha sina para-
grafer, dvs. tjänstemännen ha
sina bestämmelser, som de mås-
te följa. K. f. 86. / de hade, dömt
te stån. De stog dem sin till staden
(för att få dem straffade, om de gjorde skjort-
brösttv. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI.

have

vb.

so ~ har ~ ja ~ mo tad ~ hȳvlad. x/ Så har jag måst hyvla. x/ supi-form. N. g. 80./ vanet har ~ stiad ~ bäcken. Vanet har stigit i bäcken. K. g. 86./ ha ~ dȧlat (dȯlat) om ~ da ha det knappt ekonomiskt. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII

hava

du hade dom fr. vb.
en ägen häst. man
satte dem (d.v.s. ungkästerna)
vid körning bredvid en an-
nan (och äldre) häst. R. f. 86.
då skole du ha
månden hemmad. Då (d.v.s. när
de lämnade tjänsten) skulle de
(tjänarna) ha maten (den matsäcke

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII.

som bestådo dem)

have vb.

med sig hem. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, hàde, svagton. hàde,

hat

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

hå, pres. hår, pl. =
pret. hada, obet. hade. sup hat

sónt hår en jo ènta tæjnt
po sin

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

hå, pret. hàda sup. hat

Obs. dubbelt sup.:

prèstorna på den tíden de' hade

mìad å vele hat sát J. P-n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava;

ha, - r, hadh, hat;

han har ähr hät

nåd;

f 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

hå, håde, hat

så håde en tåd åv dom
(kåmd. fåren)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)

hava vb.

ha { hàde / hàde } hat

Pres. ha (äv. sg.) l. hade

ja ha varet i lav ma o. spàzad, lita (varit i fård med äv spinna litet grand)

Nr 8013 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962 Sövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

hava

stygnom hade de - vb.

dom ti en mer ostygnom ti
en annen - häst. Stundom
spände de dem (hingstarna)
till en sto och stundom till
en annen häst. N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

ha. hàde. hat

dé skola han hat jórt

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

hå. håde. hat

--- elon hat di håde
ellen vad de hade.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

ha, pret. hàde el. hàde,

hat

de va dan èya hàde dá

han skola lát ---

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hava

ha, hàde, hat v.

Pres. sg. har l. ha

já, dé' há - ja. Ja,
det har jàg (s: varit med
om) / v. hàde for -
K. f. 28 / målad. Vi hade
St. Herrestad / behåll pr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

have v.

mjölkenigstillfallo (a: efter
antalet gånger vi mjölkade).

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava vb

ha sr

vända upp och ned på världen,
ställa till besynnerlig-
heter, väsnas o. dyl.

hum skrigor a ha sr sa.

M Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köping

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava vb

hau ; haur eller hau , hau .

hade el. hade ; hat el. hat

de ja hau : det jag har hava

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

hå / hå, pl. hå, hån, hå, hå²de,
hål, hå, pl. -n / bibl. nådd, hå / hå,
pl. hå, hån, hå, hå²de, hål, hå
pl. -n / obibl. nådd, fr. och hjälpv.,
hafva.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hå²n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava för sig

ha för si

vara sysselsatt med; föreställa sig

di gàmla har hat för si mén

en på én lé.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† haɔfua

haɔfrɔ̄a, f. -n, pl. -frɔ̄or, -na, haɔfspru. kinnligt haɔfsrå.

haɔfrɔ̄an kom ɔf ve kānten fo vɔ̄den o stɔ̄ o hɔ̄dra o frɔ̄s. so kāsta fiarna en vānte to na o so forsvānt hem. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kavmåka

kamåga, f.,- n, pl. - gor, - na, fiskmås.

När kamågorna flöjar öfod lånd, så ha'd bost väer o vehj. öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåka

hamågga; pl. —or,
—orna

fiskmås o. liknande f.
sjöfåglar.

(Skånsk. fiskarens gås).

n. f. 9 o

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* havmåka

sb.

hamágor pl.

fiskmåsar

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y havreresme

$h\underset{2}{\text{å}}$wrarisme, n., -d, pl. =,
- n, hafreax.

$\underset{2}{\text{Ö}}$ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvre, -'en m.

hàvren går . i . rùm.

Havren går i' af.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvrka, -ìen m.

n. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hå²vrk, m., -n, utan pl.,
hafre. Skem.

№ 300 Herrestads hd. Skärv.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavre

kåvre. -an (!)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre;

hå̈vra, -ln s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hàvra m.

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havredraase

hàvradrúsa

höj av torkad havre

n. ö. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavregryn

kàvragrýn

Kör sien i lètta kavragryn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

hàvragrýn koll.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahálm, `--'-an

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hàvrahàlm sb.

R. 9. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehäst

hàvrahäst

ringfingret (barnsp.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehäst

hàvrahèst s6.

namn på ringfingret i en barnramsa

R. f. 86.

x) tòmatòt (tòmegòt), slìggepòt, lòzemàn, hàvrahèst, lìlaprèst (lìla pètor - spèlemàn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havrerism

hàvrarism n.

havreat

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreslagd

2
Håvraslåd, m., -en, pl. -a, -na, liten kvantitet hafre, vårsådd, skördad l. tröskad.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresoppa

hàvrasóya f.

Hr anm. u. havrevälling

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

hàvrastàb, ≥ — ¹ lan

Åv. havrestubbåker

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestubb

hàvrastȯb m.

å. avmejat havrefält

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestyke

hàvrastí'ke n.

havreåker

N. g. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havretrave

hàvratráva m.

havreskyl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrevippe

hàvra víppa n.; pl. = havrevippa, havreak

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrevälling

hàvraväliŋ

Denna rätt uppges knappast
ha förekommit i det
gamla kosthållet.

R. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ked

hē, f., -n, pl. -r, ¹-na, hed.

tvedōra hē'. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heder

hēr, m., 1 -er, utan pl.,
1) heder. dis̄k klǣrna ha ja
bō̄ra ts hērs, tiu hēders, vid nög-
tidliga tillfällen, 2/ prydlighet,
snygg utseende. hē̄rān é
dū̄ min vōjn nū̄. ō̄ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heden

hedon

i talesättet

hum tar hedon å åra an fålk :

på'kta'n dem bröt vanlig de åro oskyldiga.

Nr 3906 Högestad - Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedersklädd

hörsklädd l. -or, m. och f.,
n. - klät, pl. - kläda, komp.
obrukl., eg. hedersklädd;
högtidsklädd.

Kommor du o e hörsklädd?
Har du nå' hön i da? Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedenkläder

hērskl̄ær, genus obest., -na, pluralt, eg. hedersklädер;
högtids kläder. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hedersskläder

Hérsklär

helgdagsskläder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hedersvagn

hä[1]rsvoja, m., -n, pl. - a, -na, eg. hedersvagn; vagn afsedd till bruk vid hö[2]gtidliga tillfällen.

Öja.[2]

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.[2]

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hedeskogabo

sb.

hèdeskogabå m.; pl.

è — — — è a.

i närmare s. by i l. socken

Hedeskoga, Herrestads

hd, Malm. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hedeskogabönder

hädeskawabönor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hedeskogarna

hedeskogabor, invånarna

hedeskogaborna, invånarna

i Hedeskoga sn

R. fl. 86. / eller Hedeskoga by,

Herrestads hd, Skåne.

l.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hedeskogare

sb.

hèdeskåwara m.; pl. =

Hedeskogabo, invånare
från byn l. socknen Hede-
skoga, Herrestads hd,
Malm. l.

R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd.
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedning

kē²dning, m. l. f., – ar, pl. – a, – na, kedning. Även cs. skällord.

Allm.

den kē²dningen kum svär som en låtorskòna. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hejà
s.

hèja , -an

inhägnat område åker el. äng etc.

han hade en hèja hän nèra som
den va tré tynalán.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~kåja~~ + kejа

= inhägnat område

46.

Se × kåja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejda
s.

hèjdå. -ån

inhägnat stycke åker el. äng

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejdesidare

hèjdesi̲dare, m. i pl.=

skogvaktare (i Venegods)

5073. Sövestad, Herrest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejderidare

hejderiare

skogvaktare.

Bjereijö, Hemestads hd

enl. medd. av Kand. Otto Steiman.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kejderidare

kæjderiark, m. -n, pl. =, -rna, kæjderidare, benämning på ett slags forster. kæjderiarkn ha värfsans mä ät åla at åned o föda.

Bromma.

kàjderiare
Bjereyö

kèjderiare
Sövestad

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. † Leken

hɛ̄²dʒen, m. och f., n.-dʒed, pl.-dʒna och efter for, för, l-dʒen o.s.v., komp. ²-dʒnark, ²-dʒnast, hågad för, begärlig efter, intresserad för.

Du ska ²intte va for hɛ̄¹dʒen jo o hå²nla ²ɔdʒ.

Kɔ̄¹ken e få²rlat hɛ̄²dʒen jo hå²kelsan. ²ɔja. Klåre.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hel

hèla byen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel l. 1- or, m. och f., n. helt,
pl. 2- la och efter bor, för,
1- la, komp. 2- lare, 2- last,
hel. Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel, -t, -a

hela dan hela dagen

vägana ha - rägad

hela dan. Vägarna ha

dammat hela dagen.

m. f. 9 a.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel, a.

hel, hel, helt, hèla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

112.20.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hel

hel, -t, -a adj.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hèla tíden hela tiden
n.f.80/ dær stø.en
hél ra ma
n.f. 80. / sóna tips.
K.f. 86 Det stod en hel
rad med sådana
tips (på ett tipskupong). K.f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hel adj.

de forlóra, hèla bòzkan, bàra po bílen.

De förlora de, hela hösen (allesammen), bara på bilen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helbroder

helbrṓor, m., -ar, pl. -brṓra, -na, helbroder.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helbrägda

helbrǽjda, oböjl. adj.; utan komp., helbrägda.

jo men e kum helbrǽjda pro
pröfen, o dæd e gått o ha
en helbrǽjda krop. Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helfamn

hélfágn

(om ved o. gräsrotor)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helfärdig

hɛ̄lfǣrɛ, hɛ̄lfǣred, hɛ̄lfǣrna

hel

(om kläder och klädespersedlar)

dɛ̄ vɑ̄ jɔ̄ rɛnt hɛ̄lfǣrna

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helg

hèled obój.

Bjeresjö enl. Steinsen.

1924 300 Hernösands Ld.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hɛ̄²lɛdɑ̄, m. ,- n, pl. = ,- na,
hɑ̄lgdag.

ja hɑ̄ en rø̄ pɛ̄ls som ja jöff
me i hɛ̄²lɛdɑ̄na. Bjeresjö².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hèledå ; pl. =

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²leda¹ r. i pl. — helg dag 5.

helg dag

dær va matä² ²erja hå²leda¹
sam fö²rr spö²las hen ö²dan
nan skö²la tvö²rzet te fj²ärkan
var hö²l da.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag, s.

hàlàdà

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

22.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Helgdag

hèlladà

t. ex. juldagen, påskdagen
(ej "vanliga" söndagar).
(d: hèlla men som inte
var sända "heliga" dagar
men som inte var söndag).
K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgonamässa

hälna mässa – en

Allhelgonadag

P. L. 1901. Bjeresjö, Hem. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helg

neutr. hèlet

di skola règa nær de va hèlet

hèlet

Neutr. hèlet ofta = helg, helgdag, -afton

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

neutr. hèlad

àtesàg dec ósa hèlad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig-afton

haliàtan

i utt. nya haliàtan

= nya helgmål

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Helgkväll

Hälakväl

kväll före helgdag som inte är söndag (t. ex. julafton, påskafton, pingstafton).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgkväll

hälkväl, m., -en, pl. -a, -na, hälgdagskväll, aftonen på hälgdag. Vi hade dans här hälkväl.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgonamässa

Hålnamäss, m., -n, pl. -sa, -na mindre brukl., eg. helgonamässa; i Allhelgondag.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hälī l. -or, m. och f., n. - let,
pl. - lia och efter bor, bör,
t. - li o.s.v., komp. 2 - liare,
- liast, helig.
snart e de hälī åtan.
Pärizen kum. lödor kum e hälī.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hèlga obest. pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

hèlga men som inte
var sönda "helga" dagar
men som inte var vön-
dag. x)

K. d. 86.

x) Definition på en helg dag
(hèladàg).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hèlad obest. n. sg.

I attr. som: da, e, hèlad. Det är helgdag.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) hèlet n. helig

so fórt de e hèlat, so
e di jo fria (helgdag.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. helklut

helklu¹d, m., -er, pl. -a, -na, helklut, med sidoband, knyppling m. m. utstyrd hätta, som fordom bars af gifta kvinnor.

Ps helklu¹den va¹ dær bo¹n o kniplig o mu¹lomvèrk², men² ps halklu¹den va¹ dær inga bo¹n. Öja².

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kelle
adv.

hélor,

komp. till jèrna

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helsing,

a i helsingen
svordom.

"a i helsike".

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsike

hèlseke

jàso, de vrt i hèlseke

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsingen II

ellen: hœlsɛyan

va i hœlsɛyan ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*helsingen

hälsingen

I förb. i hälsingen i
bedyrande uttryck som: va
i hälsingen vad tusan
nu då.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsinges
ads.

hälsinges

helsikes

de jorde - so. hälsinges
ont. Det gjorde so helsikes
ont. K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalst
adv.

kalst

han kunna räkna åt kal
mjäd som kalst (orsak av
detta bruk av "kun ... som kalst" är
genuint eller ett nu gängse modeuttryck)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

helst

helst

Ö. i synnerhet, i synnerhet.

hélst nú i år. Synnerhet nu i år.

N. f. 80. / sín Kona ja sína hár lánga som hélst. Sedan kunde jag sitta (och sy) hur länge som helst. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. helst

du stuta, àzkla,
so du blòa, hélst
nar du hada, trèska på.
De stö"tte fotkno"larna mot
varandra, så att det blöd-
de, i synnerhet när de hade
träskor på. Ö. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helstöpa

helstöpa f.

flaska gymnande ett

stop.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsyskon

helsyskon, n. -, -d, pl. =, -n,
helsyskon. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsyster

helsnästor, f.,- ter, pl.- tra,
- na, helsyster.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt

helt
adv.

de ˌe ˌ hélt ómánrad.
Det är helt omändrat.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt

helt
adv.

Jmtl. : hélt lìdad heet
litet, ej mycket

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helt'äckare

s6.

helt'äkare m.

ett slags åkvagn, enl. uppg.
detsamma som karet.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helveckad

hèlvíkad; pl. ˋ — ˊa

T. f. 86.

Senare leden propro-på-verkad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
hem.
Ha du änte vared ifrå hemed
po hela julen? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hämn.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

hem, -ed, n.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hæm

sɔ tɑ di dí hæm

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hwin

när sönerna kwinor hwin ---

son, syare för son

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kem

aN.

kwim

ga dú kwím a lég di!

ska ja bæra tvá stòra spæna

mélfg kwém?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hem

ga hém

fóst ska ja ása mélfjan hém.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

asv.

hwm

de e ènte tít han reson hwm

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hum

ga húm te mída

tjora húm kiédzen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kem
a dv.

huem

han kamon huim klokan tól

ja ta-an huim i gár, fóstan.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hum n. ; pl. –

hem

ja e ve hümed : jag är hemma.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

dr.

hem

dra hem : gå hem.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem;

hym, -'ld s.

hör har han set

hym?

76 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kem
adv.

vi lǽ, nan mǽn a fǽn
kom hwém a skǽle èda.

M.

Nr 4878. St;Herrest.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

adv.

hæm

en gång han kom hém, så

gréd han så

han ha fått dé brænd, a gås hém.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kwm
s.

kwm. 1-ad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hem

adv.

hulm

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

koma ~ hém komma hem;

ga ~ hém gå hem.

K. f. 86.

laga ~ hém leda hem (ngn)

K. f. 86. / han ~ to ~ dom ~ hém / o ~ flòde. Han tog dem (mellvederna) hem och flådde dem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

so. mota. gå tå hem ad.

polisen o. le. nom.

hem. Så måste jag taga

polisen och leda honom

hem. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

hum, -ad

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hembageriska

hembágorska f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift

hemgått

ha - te - hemgått ha i

hemgifte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift

hemgift

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkommen

hímkómen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

han har lat ifrå, so
han e hímkómen.

Han har gått hästerna
från vagnen, han har allan
kommit hem.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkommen

hemkómen, pl. -kómna

--- sin di va hemkómna
ifra kóstálan.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads h
I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkommen

hemkommen

1950. Balduinge. Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkört

hämtfjörd

sí ad ja e hämtfjörd

= att jag kört hem.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Liemledes

hemlés

Fått vid hemmet

vz e hemlés

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemlighet

hìmlehèt

Rspr.-påv. form!

(nåpot hemligt)

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hìma

hemma

adv.

Yngre form.

hìma. Äldre form.

ja. va. era hìma.

Jag var ensam hemma.

M. f.

Nr 9474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hemma
adv.

Du kan bé hùma
Du kan stänna hemma.

N. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hemma, adv., hemma.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Bromma

Bromma

Vanligt åsnas 1952. J–s.

63. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

2
hima adv.

hemma

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
aN.

hùmà el. hùma

hum va hùma om dàn
(= den dagen).

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
a SV.

hèma

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hèmå

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hèma

stéjman han han vad hèma

a hestad hé

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

adv.

hùma el. hùmà

på dén tiden så jåre

di dom hùmà (rävsona)

hum a hùmà a sé om mi lid nu.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma;

hɨ̀mma adv.

hɨ̀r har han

hɨ̀mma?

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kemma
adv.

kùma el. kùmà

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kemma
ack.

kùmà

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hemma

hèma l. hèmå x)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han, ha, sånorlun vad,

N. f. 80. / hèma da, mästa.

K-f. 86 / Han har sannerligen mestadels varit hemma.

K. f. 86.

x) Med starkt betryckt gaumlut i ma, tvl. ngt starkare än semifortis.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. hemma

de va hema, o
ad, mi̲da. De var hemma
och åt middag. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hɯ̀mɑ̀ el. hɯ̀ma

gɑ́r en àla di sýne dɑ́na,
sɑ kan en va hɯ̀mɑ̀ om sɔ́ndan

Mathilda

jùsta e mɑ́ hɯ̀ma.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma II

så fòksan di dom dær
di kan kùmå

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma II

Å, kum bägte mäga kägor
kùma

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hèma

hemma
ads.

dær hèma, omkring.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hùma

han går hùma å dryor

den som har allt humma har inje bort.

borte e bra men humma e bäst. - - - - - - -

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hèma

R. 6-78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hèmmå

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmabakat

a.

hùmabàgt

ja sion lia vel: de hùmabàgta brøed va gàare a dèèjare.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmafiske

hìmafiska. -ad

fiske närmast hemorten.

vi ska på hìmafiska me di
små bàdana. J. H.

Mera gemeint: hùmafiska.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmahandlare

hùm̲a̲hánlare

diversehandlare hemma på landet

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-ifrå(n)

hum ha fad åved

hùmaifrè.

1954. St. Hemsedal. Hemsed. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-ifrån

adv.

hùmaifrå

hemifrån

--- èyan di reste hùmaifrå ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmaifrå °

adv.

hèmaɪfrå

hemifron °

--- nær ɪja ɪjɨk ɪ hèma-

ɪfrå --- når jag gick

hemɪfron °. R. Y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

hemmaifrån

hùmaifrå borta

ifrån hemmet

so kan hón inte va

hùmaifrå,

A. S.

Nr. 7563 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-ifrån

hùmaifrå

ja gréd så nun ja

jèk hùmaifrå

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmakorv

hämmakórv, -an

hemlagad korv;

korv, inlänat.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmalagad

hèmalàgad, neutr. =

formen med -g- regn. pår.

Nr 4062. Bieresjö. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hu²mane, n., -d. pl. =, -n,
hemman.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lemman, s.

Lämmana l. Lämmana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

59.103.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaråd

hùmarå n. huskur

råd enligt någon gammal

~~hemmaråd~~

Ör. s. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmasmidd

hùmasmìd pl. -a

di va hùmasmìda .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmason

hèmasön pl. -ar

i yngre mål: hèmasän pl. -ar,

hemmavarande bondson

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaspunnen

hùmaspȯ̀zed n.

de va hùmaspȯ̀zed garn. Det var hemspunnet garn. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmastadd

hemmastàd l. – or, m. och f.,
n. -stàt, pl. -stàda, komp.
– stàdare, -stàdast, hemmastadd.
Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmavård

pl. hæ̀mavæ̀vda klæ̀r

den gemena formen torde vara

*hæ̀mavø̀vda.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmet
av.

hǽmad = hæm, hem

ígan ja dǽ kam hǽmad ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmet adv.

hémed = hem, men endast starktonigt.

/h hédad.

Nr 4878. St. Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmet
adv.

hɯ́med = hem

sɑ va de tɑ ɑ gɑ hɯ́med
ɑ eda nɔna pantɔ́flɔ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kemmet
ad.

kwimad, bifoem till kuem
= kem.

klokan èleva jèk ja
kwimad a skola màlka.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kommet
ask.

kúmed = kem

sín jɛk vi kúmed.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hemmet
adv.

hémed

liksom till hem = hem,
endast starktonigt.

vi bår va vi hade hanlad
hémed.

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk

hímsk, a. hímst

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lemnske, a.

Lemst.

16.

Nr 1667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk

hemst n.

den e hémst. Det är

förfärligt. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemskt

adv.

hemst

förfärligt, fruktansvärt.

de, fröa so, hímst.

De fröade så förfärligt

(om en viss ört).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

hemsket

adv.

hemst

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

da sve so hémst. Det

sved så förfärligt. K. f. 86/

da vau so hémst göa.

De voro så förfärligt goda.

K. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

hemskt
ads.

en - hímst snél
pág. En förförlist snäll
pojke. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemväg
s.

best. f. hemvägen.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemvård

hùmav&vd, pl. ~ -~a,

y. hùmav&vd

hùmav&vda hùsa-
bån hemvårda strum-
peband.

Nr 7474. Öjà, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemåt

hùmad

va kan sjùran

ènas hùmad. Vi kunna

spåra honom ända hem.

un. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. hemåt

hímad adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

då skola de ha-

mådan hímad. Då

skulle de ha maten med

sig hem (om tjänare, som vid

mikeli bytte plats och som

under mikelivecken, fivecken

o. s. tades i hemmet. Sådana

tjänare fick, då de kommo

II.

hemåt
adv.

sin plats, kost
med sig hem).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henues
pron.

hinas

de va hinas fär, fjärsties.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes

mon-

hènas

hènas fár a mín fár di

va bröra.

M.O.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
mon.

hènas

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
fron.

hinas

hinas tés

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennes
poss. pron.

henas

henas fa'r

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henres

poss. pron.

hinas

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herda, s.

Hära

36. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hörn, -an

vaktpojke; pojkvasken.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. herde

hørke, i gl. = a m.

vallhjon, pojke som vaktar kreatur, får, gäss etc.

n. f. 80. N. f. 86

Jfr vaktherde / pàga dr. kom. ja. ud. o.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. herde

vara ~ hȯ̀ra.

Pojker de kom jȧ ut (i tjänst)
för ȧt vara vallhjon (och
åker vallhjon). R. f. 86.

Se vidare u. dräng

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hørn - en

vallhjon, jfr. vaktherde

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde
s.

hjöre -en

kreatursvaktare

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hörn

vaktpojke, vallhjon.

Även: bys hörn.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~hörr~~ herde;

hörr, -hn s.

-a, -na;

herde, vaktpojke;

ja har vad lidh o

vad hörr;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

herde

hø̀ra m.

pojksgoling, pojk-
vasker, tölp.
din - hø̀ra! din gàmla
hø̀ra! Din gamle
tölp! Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
M. f. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II herde

Hr sägs som

får-, gås-, vakte-,

x mö"k herde

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre I

hàrre, hárren, hàrra, -ana

1. mansperson av högre stånd
2. även hos allmogen beteckning på de manliga deltagarna i ~~ter~~ dansen;
därav särskr hàrranas tön,

sc 4

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenne IV

hae ffe namn oh titlar:

hae grèven, fäe vi en kiòna
om dän ator dìta?

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

hàra

hàra gwéd i hemalan !

men ák hàra gwéd ---
ó hàra gwéd, hóna sen hen wéd !

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kene ll

benämning på en tur i kadriljen.
Då kerarna togo i ring och lång-
samt dansade runt.

/Ida Dam

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hene:

var hàn

han e ènte nad jälpon,
fören var hàn jälpon.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herre:

de e hàrans èr sin hàn dø.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herre

Harre

vå Harre

Nai fan stånjor en dör, öppnar vå Harre
en anen. (Ordsp. = alltid finnes
någon utväg)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

hår², m. -r, pl. -ra, -na,
härre.

ett hårans par.
var hår² hör inga torbågabrynor,
vår härre hör inga onda önskningar.
ordspråk.
Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Här².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

kåren ss. tilltalsord

hör har kåren kommad hit
med i dine kläder?

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herre s.

hårl m. j ² a

herre

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herre, s.

Hàra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hàra m. herre sb.

Bl. a. i versen: välkömen nykòz o. välkömen hàra me. flåz o. me. bǫ̀sta o. gåt kårn om. hǫ́sten. K. f. 87. Se närmare u. nyckung?

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
'Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenegård

kànegàn -en.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henegast
s.

hänegån

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henegått

hänegått pl.-a.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård

härregård, m., -en, -ar, pl. -a, -na, härregård.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Härr-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henemən

hɑ̀ːnemə́n pl. hɑ̀ːnemə́n

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herren

Nr 7533 Hedeskoga, ~~Herrestads~~ hd

Hugo Areskoug 1961.

Gen. hærans; xxi) harans (tryckts.)

Hört i ütr. e. möja

harans-år i möja Her-

rano år.

x K. f. 86.

xx) M. f. 80

ja. har nöta gaznat dé ja. möja harans-år. Jag har inte använt den i möja Herrans år. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herren

hà̲r̲en, gen. hà̲r̲ans

de e jø hà̲r̲ans, hà̲r̲ans ä̲r̲ sin

I: många Herrans är sekn

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hemen

hä̲ran . gen. hä̲rans

Heren. Gud

en hä̲rans stórm = en

väldig storm

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Herrens händer

harens händor

Senare leden repr. form för härnor

fläckiga nyckelblomstret

(Orchis maculata)

Uppges ha nyttjats som medicinalväxt

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*herrestadarna

härestana best. pl. sb.

herrestads borna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrestaddräkt

härstadräkten best. av.

den gamla allmogedräk-
ten i Herrestads härad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrgård

hàrəgàr m.; pl. ˋ--ˊa, ˋ--ˊana

R./86 | va. hàrəgàrana
m./80 | vid herrgårdarna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrskap

hanskáv hanskáv, -ed

spec. om adligt herskap.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenskap

kärsteåv, n., -et, pl. =, -en,
kärrskap.

Vi betåler te kärsteåved
po kyttesta for kûsed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hes

hes. pl.-or

stöne sädesstack.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes

hes l. ¹- or, m. och f., n.
hest, pl. ²- ba och efter for,
för, ¹hesa, komp. ²- bare, - bast,
hes. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hesagård

hèsagàr. - en

inhägnad där stackarna stå; en sådan

förekommer å St. Herrestad nr 14.

№ 300 Herrestads hd.

1936. J. I - 5 1936 - Herrestad sn

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het

hed l. ¹- or, m. al ƒ., n. hit,
pl. hed² da och efter por, pör,
¹- da, komp. ²- dare, ²- dast,
het.

en ƒe ¹ö²a ¹kogärabùtan
me hit var. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het a.

hed, hret, héda

het

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het

hed. neuter. hit

9140 Bjerreyö. Fem. bd
M. Åberg 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het

hed 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
varm, mycket varm

dén va. ja. héd. Den
(d: bekvämen) var ju varm.

K. f. 86.

Jfr Rokhet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leta
v.

pers. hr̀dor

g. f. ç-a 1870

kvem hr̀dor fjàrsti nelsnèls

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta v.

inf. hèda, pres. hédar

pret. hèdde, sup. hèdd

vi kàla for hat de hèdde,

fjèvlya a èrabý

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

dæn va en mán ifra
böje, han hede aronsmàrtensen

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pret. hèdde

s/pjuet hèdde han.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pres. hédon

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

pret. hèdde

va i hèlsrzan va de dì hèdde?

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda pres. hédor

m. f. 1870.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pret. hrdde

m.f. 1869.

Pres.: de e ènte gó't a vrdda
va a'lt hr'dda. m.f. 1869.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. heta

vb.

hǻda

hǻda tryckes.

... vat du hǻda vad de

hette. N. f. 79. /

han hǻda kråft.

Nr 8023 Övestad, Herrestads hd Övestad

Hugo Areskoug 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

heda

elda upp en bakugn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

pres. hédor

Om någon frågade vad ett odöpt barn hette, svarades det: han hédor sáw sút (tovsött). Den frågade märkte då, att barnet var odöpt. Det var omöjligt att få veta det namn man tänkte giva barnet.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Pret. heta

hæ̀da

va-fåsan va-de-han hæ̀da? Vad fasen var det han hette?

n. f. 87.

St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hr̲d̲a, hr̲d̲or, hr̲d̲e.

hr̲d̲ad eller hr̲t̲

j̲a̲, de har de hr̲d̲ad f̲ö̲r.

J. S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

met. hèda

jär vèd èrta vá di hèda.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta II

ja komor änta i'hä

va dän hide

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

Pres.
hedor tryckes.

x/
bódel hedor dén.

Bodel heter hon.

x/ Nyare namnform; d
K. f. 28 genuina är bòal.

St. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Prot. heta

hɛ̀da

Pres. sg. hɛ́dor

~

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leta, Hr

Lédor, pres.

64.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hìda pret. hìde

dær va én som hìde hans lásen

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda

pass. hèdas

de skàla vel sa hèdas

(= kallas, sägas, gälla).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

Lyp. hèded

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta

pres. hɛ̀dɔr, sup. hɛ̀dɛd

han bɔ̀r nɛ̀rɛ i sɛ mỳɛd sɔm

hɛdɔr ɔ̀ja, i tɛ̀ɛgɛɛshɛ̀sɛd.

gɛgling i Bromma.

han hɛ̀dɛd

1951. Bromma. Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het. v.

met. hède

g.f. ca 1885.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta
v.

lèda . pres. lédar

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

Sost. hrda ×1, hrda ××1
hrda ×1
hìda ×1

Pres. hídor × ××1 N. f. 86.
×) N. f. 80.

rösenbär hrda, hän.
Rosenberg heuc han. N. f. 80/
N. f. 80. / ha, va, de, stán
R. f. 86 / hrda? Val var det
staden heuc? N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

9 c i

hets

his, m., -en, utan pl.,
hets. värme

Torken hvem jer bra his.
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. hetsa
vb.

hetsa, -ar, -ade =

(om värmande drycker o. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. hetsa
vb

hetsa hund

han ~ hisa ~ hörzan

på ~ dom. Han hetsade

hunden på dom.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lætta v.

hræ̊da ; -ar, -; hræ̊de ; hræ̊ded

hetta, torka

hræ̊da sig : utsätta rågen för hetta för att den skall torka och ta mindre plats i mjölbingen.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

hetta
sb.

hæ̀da m.

vå̀rme

ta hæ̀da taja vå̀rme tïll ej (t. ex. om lagrad räg). / da e so man kan n. t. 90. / dòja av hæ̀da

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hella

hēde², m., -n, utan pl.,

hella.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hetta, s.

Hèda

62. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

heda
sb.

Det är så att man
kan förgås av heta. / rúen
n. g. 90. / tar - lat hæda.
/ Rågen tar lätt
värme (om lagrad råg).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

sb.

hèda m.

(stark värme)

an. dǒgor sá aw v
hèda. man líder sá
av hetta. K. L. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hettepilita

hädapilor pl. sb.

små blemmor i ansiktet

på spädbarn.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hella

hē²da (¹- dor, pl. ²- da, hi²t^v.
hi¹t, hi¹t, pl. ²- a, hē¹d, pl. ²- hn)
h. , uppheta, göra het.
Vi ha ¹ältid bru¹gt o hi¹t ¹ön
h ¹rö¹n. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hä²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hìa, = x hia / vb.

l. hìja

vara hetsig och nervös t
jàstande i sina göromål l.
förehavanden.

dr hìa o jpk pó (= dä
var man hìad l. hìalgós)

K. f. Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hedeskoga Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hialös

hi²alös l. – or, m. och f.,
n. – löst, pl. – lösa, komp.
– lösark, – lösast, som brinner
af ifver, ej kan gifva sig
till tåls.

Ska en föda arbej¹, så bar
en ente² våra ältfor hi²alös.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialo's

hialøs adj.

nervös o. orolig, nervöst
jäktande och orolig,
"het på gröten".

Jfr × hiis

m. 90.

Nr 1474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös
adj.

hialös

uppjagad, orolig till sinnes

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka
s.

hittja

ja har fått sånn hittja.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kicka

hicka, f. -n, utan pl.,
hicka. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

licka

hiffa (- ar, - a, - ad, - a, pl. - an
l. -ften) inkr., licka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hie
s.

hie, n.

möda, bestyr, bråska

te julana da vå hen et hie.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× hɛ̀ɛ̀g
adj.

dɯ̀ ska - nɔ̀ta
va, so - hɛ̀ɛ̀d o vɔ̀rmad.
Du skall inte vara så
rastlös och ivrig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hɨ̀ɛd

*hɨ̀ɛg
adj.

som vill skynda på, otålig
då nyt förestår

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hèig
adj.

hèad

nervös o. orolig; nervöst
väktande o. otålig, "hot
på gröten"

da va fårlad, va
dan e hèad, rdå.

Jfr "hèalös"

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hilla
s.

hilå -ån

lådeband som förenar de båda
delarna av en ×plejel.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× killa;

kèla, - an s.

- or, - na;

bója;

so lå di kèlor

på Ln;

1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hilla
v.

hilla -a -ad

fjätra, snöja (om lövgående djur)

hilla måren

Nr 3906 Kögestad, Bocksten Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hilla
v.

hilla -a -ad

fjätra, snärja

hilla mören

3906. Sövestad, Hemmestads hd

J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ killa

²kila, f. -n, pl. -lor, -na, hålla, 1) kort kudja el. repstump varmed på betesmark lössläppta djurs fötter hoppjäsras, 2) ålskinns- el. läderögla varmed slagans hand- och slagtrå förenas.

Öja.
Sven.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hillebygel

hilleböjel pl. -böjla

bygel som spändes om hästarnes framben,
då man släppte dem lösa på bete.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hillabygel

hillaböjal pl. -böjla.

bygel tillh. en × hilla

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hillerihams

hillerihams

oreda i talet.

Nr 3906 Kögestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himlasång

himlasång

hög sång med takhimmel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himlingasång

himlingasång

„en överträkt sång"

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ himlingasång

himlingasäng -an

P. L. 1901. Bjerasjö, Kem. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† himlingsång

himlingas-ce̊z, m., -en, pl. -a, -na, säng öfverbyggd med ett slags skåp.

Öja, Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slän.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× himlingasäng

himlingasäj el. – säj

säng med överbyggnad.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Limlingasång

Limlingasång - en

gammaldags sång med
överbyggnad.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

hu²mhl, m., -hr, pl. -mla, -na,
himmel.

ak hå²r gu²d i hu²mhlen
hår må²nga² ku²na va² lö²ja!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

hàn gùd i hèmalen!

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Himmel

Himmel, ~ -an

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmels-fett

himmels-fått

gräddе som bredes på brödskivor i brist på flott.

ja ja'r mina barn himmels-fått.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelshög

himmelshöj

Hane ente himmelshöj, men hane
rompedröj.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelshög

hìmelshó 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

hög tu växten.

Ingår i det skämtsamma tal-
sättet: du e inte so värst
hìmelshó, men du e
rampadrö. +/
Du är inte så värst
hög tu växten, men du är bred
över stussen.

+/ Läs rämpadrö

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelshög

hìmelshóy

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

I talesättet: han e. nìte hìmelshóy men - römpe-dróy. Han är inte himmels-hög men rumpedryg, dvs. ej lång till växten med bred och kraftig vext:ll. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

hin, m. och f., n. hint,
pl. hina[2], demonstr. pron.,
hin, den andre.

hum bor i hint hus[1]ed?[2]

de va[2] själva hin, det var
sjölfva hin onde.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
mon.

hin

den dä, den fö̀me, -a

de va dä i hin ùgan

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

pron.

hint n.

det andra

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

de- va- od- hint hóled.
Det var åt det andra hål-
let (åt motsatt håll)
Sk. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin = den andre

i hin ènan på bý'an

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers **1952.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin, hint, hina

hin pr.

den andre

ja tröde han va gan ez i hin stian

(i det andra rummet)

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
prun.

hin

den andre

sónen bón po hin gávelen po
húsed.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin = den där, den andre

så vänor di o'in på hin lén.

i: på det andra hållet.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hind
sb.

hyr f.

rådjurshona

de skåd en hýr.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hind

hinz, f., 1– hn, pl. 2– or,
– na, hind.

I hinzhn hum e wid
Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hindån

förliden dag

här om dagen

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hindan

hindagen

hår om dagen

i hindan

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

+ hindagen

hindån best. sg

Nr. 533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1961.

I utt.: a. hindån hår-
omdagen. / a. så a. hindån,
då va a. kåtan.
K. f. 86. / dår o. gòza så
a. sèlvorna. Di
såg hår omdagen, då var katten där
och gungade på i solen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × hindagen

brunkål hade vi
i hindån. Brunkål hade
vi härom dagen. K. J. 86. /
hans han sa i hindån:
"där krivor en elna".
Hans han sade härom dagen:
"Där kryper en elna". K. J. 86
×) Ess slags ödla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*hindagen

hindan

I uttr.: 2, hindan hår-
ondagen

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lindbär

hegbär, n., pl. =

enl. meddelaren en annan bärsort
än hallon, hårlen.

Vilken?

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hindbär

hindbär sv.

hallon (skogshallon)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hindtån

hinjbån

hallon.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinden

hin̲dor, n. ,– kd. pl. = ,– hn. hinder.

å̲ja.

a̲ laperi̲ i so̲na hin̲dor som le̲nte e vå̲r!

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hindra

hi²nra (- ar, - a, - ad, - ad, pl. - ade l. - ada, - a, pl. - a l. - rhn) fr., hindra.

hå²de di hå²lte blod hi²nrada, ba hå²de di slå²d hnä²ndra tjä¹l. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst.

hönst, -ön s.
-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hingst, -en, -a m.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hegst, -en, -a m.

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hezst, -len m.

Hfr vrenske

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingstföl

hingstfyl n. j. pl. =

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hinka
v.

hintja -a-ad hintja etc.
försena. försumma.
ja skole vad hån fån, men ja blå
hintjad.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hinkad

hinzfzad adj.

uppehållen, (och därigenom)

försenad.

han ble hinzfzad. Han

blev uppehållen.

K 87.

Nr 7538 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hinkvålen

hinkvålen best. sg. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Intr.: a hinkvålen härom kvällen, för en eller annan kväll sedan / ja kom o tänkta på ad a hin-kvålen. Jag kom att tänka på det härom kvällen. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna

hinja², f. -r, pl. -jor, -na, s.
hinna).

Allm.

läs: hinja etc.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna f.

1. hinna
sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
v.

hèja, hèjde, hejt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
v.

hèya, hèyde, heyt

heya té, hinna med

pret. heyde té

Bromma

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Linna, Hb

Linja

68.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. hinna

vb.

Pres. hízor / Pret. hìzda

hìza, mé hinna med,

de skola,

K. f. 86. / hìza, mé mòza

stèla. De skulle hin-

na med många gårdar.

K. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. hinna
vb.

ja ~ hinor ~ inte
tr ~ o ~ hålad ~ i ~ årtorg. Jag
hinner inte hålla det i ordning.
K. f. 86. / ~ ~ gå hizzde ~ o ~
gåla, so ~ hade ~ han ~ klipt ~
ad ~ åw. Innan jag hann
skrika, så hade han klippt
det av.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hänga ; -or, — ; hant eller hängde ;
hängt.

hinna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna till

heya té, heyde, heyt

= uppnå, ernå

de va inèrgyan han skola ble

skòla inéstan, inan de har

han èrte heyt té. om O.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hinne

pron.

hìnn m. & f., hìtt, n.,

hìssa pl. dem. pron.

= denne

P. L. 1901. St. Köpinge, Herr. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hɛ̀nə, hɛ̀tə, hɛ̀sə

+ hènne

denne

vå'ar ska ja lûa ålə

hɛ̀sə ærnə ?

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x linne
plom.

neuta · hita

i hita húsad

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin-sidan

hín sian = andra sidan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinsidan

hínsían

I sammanställningen
på hínsían på andra
sidan om, borton.

på hínsían den stàra
skáiven. M. f. 79.

Nr 8023 Söveståd, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Söveståd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund